

Den Europæiske Unions Tidende

L 326

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang
8. december 2011

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1228/2011 af 16. november 2011 om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 429/73 om fastsættelse af særlige bestemmelser, der skal anvendes ved indførsel i Fællesskabet af visse varer henhørende under forordning (EØF) nr. 1059/69, med oprindelse i Tyrkiet 17
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1229/2011 af 16. november 2011 om ophævelse af forældede rådsretsakter om den fælles landbrugspolitik 18
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1230/2011 af 16. november 2011 om ophævelse af forældede rådsretsakter på området for den fælles handelspolitik 21
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 for så vidt angår reglerne for gennemførelse af frivillig graduering af direkte betalinger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik 24
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1232/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse 26

Pris: 7 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF** 45

DIREKTIVER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/89/EU af 16. november 2011 om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat ⁽¹⁾** 113

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1227/2011

af 25. oktober 2011

om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er vigtigt at sikre, at forbrugerne og andre markedsdeltagere har tillid til elektricitets- og gasmarkedernes integritet, at de priser, der fastsættes på engrosenergimarkederne, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel, og at der ikke kan opnås fortjenester på grundlag af markedsmissbrug.

(2) Formålet med øget integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne bør være at fremme en åben og fair konkurrence på engrosenergimarkederne til fordel for de endelige forbrugere af energi.

(3) Rådgivning fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas har bekræftet, at den gældende lovgivnings anvendelsesområde ikke med sikkerhed løser problemerne med markedsintegritet på elektricitets- og gasmarkederne, og har anbefalet, at der overvejes en passende lovgivningsmæssig ramme, der er skræddersyet til energisektoren, som forebygger markedsmissbrug og tager højde for sektorspecifikke forhold, der ikke er omfattet af andre direktiver og forordninger.

(4) Engrosenergimarkederne er i stigende grad indbyrdes forbundet i Unionen. Markedsmissbrug i én medlemsstat påvirker ofte ikke blot engrospriserne for elektricitet og naturgas på tværs af de nationale grænser, men ligeledes detailpriserne for forbrugere og mikrovirksomheder. Derfor kan spørgsmålet om at sikre markedernes integritet ikke kun være op til de enkelte medlemsstater. Streng overvågning af det grænseoverskridende marked er væsentlig for gennemførelsen af et velfungerende, sammenhængende og integreret indre energimarked.

(5) Engrosenergimarkeder omfatter både råvaremarkeder og derivatmarkeder, som er af afgørende betydning for energimarkederne og de finansielle markeder, og prisdannelsen i de to sektorer er indbyrdes forbundet. De omfatter bl.a. regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter og over the counter-transaktioner (OTC-transaktioner) og bilaterale kontrakter, direkte eller gennem mæglere.

(6) Overvågningen af energimarkedet har hidtil været medlemsstats- og sektorspecifik. Dette kan afhængigt af den overordnede markedsramme og lovgivningen på området medføre, at handelsaktiviteter er underlagt flere jurisdiktioner, således at overvågningen udføres af flere forskellige myndigheder, som kan befinde sig i forskellige medlemsstater. Det kan medføre uklarhed om, hvem der har ansvaret, og det kan endog føre til en situation, hvor en sådan overvågning ikke finder sted.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 108.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2011.

- (7) På en række af de vigtigste energimarkeder er adfærd, som undergraver energimarkedets integritet, på nuværende tidspunkt ikke klart forbudt. For at beskytte de endelige forbrugere og garantere overkommelige energipriser for europæiske borgere er det væsentligt at forbyde sådan adfærd.
- (8) Både handel med derivater, som enten kan afvikles fysisk eller finansielt, og råvarer finder sted på engrosenergimarkedene. Det er derfor vigtigt, at derivat- og råvaremarkedernes definitioner af insiderhandel og markedsmanipulation, hvilke udgør markedsmisbrug, er indbyrdes forenelige. Denne forordning bør i princippet finde anvendelse på alle indgåede transaktioner, men bør samtidig tage hensyn til engrosenergimarkedernes særlige karakteristika.
- (9) Detailhandelskontrakter, som omhandler levering af elektricitet og naturgas til de endelige kunder, kan ikke påvirkes af markedsmanipulation på samme måde som engroskontrakter, der let kan købes og sælges. Ikke desto mindre kan de største energibrugeres forbrugsbeslutninger også påvirke priserne på engrosenergimarkedene med virkninger på tværs af nationale grænser. Derfor er det hensigtsmæssigt at tage sådanne store brugeres leveringskontrakter i betragtning, når engrosenergimarkedernes integritet skal sikres.
- (10) I betragtning af resultatet af den undersøgelse, der fremgår af Kommissionens meddelelse af 21. december 2010 med titlen »Forbedrede rammer for markedstilsynet i forbindelse med EU's emissionskvotehandelsordning«, bør Kommissionen overveje at fremlægge et forslag til lovgivningsmæssig retsakt med henblik på at håndtere de identificerede mangler i gennemsigtigheden, integriteten og tilsynet med det europæiske kulmarked inden for en rimelig tidsramme.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet ⁽²⁾ anerkender, at lige adgang til oplysninger om systemets aktuelle fysiske status og effektivitet er nødvendigt for, at alle markedsdeltagerne kan vurdere den generelle efterspørgsels- og udbudssituation og afdække årsagerne til udsving i engrosprisen.
- (12) Det bør klart forbydes at benytte eller forsøge at benytte intern viden til at handle enten for egen eller for tredjemands regning. Benyttelse af intern viden kan også bestå i at handle med engrosenergiprodukter, hvis de pågældende personer ved eller burde vide, at de er i besiddelse af intern viden. Oplysninger om markedsdeltagerens egne planer og strategier for handel bør ikke betragtes som intern viden. Oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler, som er vedtaget i henhold til disse forordninger, kan, hvor der er tale om prisfølsomme oplysninger, udgøre grundlaget for markedsdeltagerens beslutninger om at indgå transaktioner med engrosenergiprodukter og kan derfor være intern viden, indtil de er offentliggjort.
- (13) Manipulation på engrosenergimarkeder består i handlinger foretaget af personer, der kunstigt får priserne til at ligge på et niveau, som ikke er berettiget af markeds kræfterne udbud og efterspørgsel, herunder den faktiske rådighed over produktions-, oplagrings- eller transportkapacitet samt efterspørgslen. Former for markedsmanipulation omfatter bl.a. afgivelse og tilbagetrækning af falske ordrer, udbredelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller rygter gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, bevidst afgivelse af urigtige oplysninger til virksomheder, der vurderer priser eller udgiver markedsrapporter, således at markedsdeltagere, der handler på grundlag heraf, vildledes, og bevidst at give det indtryk, at den elektricitetsproduktionskapacitet eller den naturgasmængde eller den transmissionskapacitet, der er til rådighed, er en anden end den, som reelt er teknisk til rådighed, når sådanne oplysninger påvirker eller sandsynligvis vil påvirke prisen på engrosenergiprodukter. Manipulation og virkningerne heraf kan forekomme på tværs af grænserne, mellem elektricitets- og gasmarkederne og på tværs af de finansielle markeder og råvaremarkedene, herunder markedet for emissionskvoter.
- (14) Eksempler på markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation omfatter bl.a. adfærd fra én person, eller fra flere personer der optræder i fællesskab, for at sikre sig en afgørende handelsposition over udbuddet af eller efterspørgslen efter et engrosenergiprodukt, hvilket har eller kan få den virkning, at det direkte eller indirekte fastsætter priserne eller skaber andre urimelige forretningsbetingelser; og tilbud om eller køb eller salg af engrosenergiprodukter med det formål, den hensigt eller den virkning, at markedsdeltagere, der handler på grundlag af referencepriserne, vildledes. Imidlertid kan accepterede markedspraksisser, som dem der finder anvendelse på området for finansielle tjenesteydelser, der i øjeblikket er defineret i artikel 1, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁽³⁾, og som kan blive justeret, hvis nævnte direktiv ændres, være en legitim måde for markedsdeltagerne at sikre sig en gunstig pris på et engrosenergiprodukt.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

- (15) Offentliggørelse af intern viden om et engrosenergiprodukt af journalister som led i deres erhvervsmæssige aktivitet bør vurderes under hensyntagen til de regler, der gælder for deres erhverv og for pressefriheden, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller offentliggørelsen sker for at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.
- (16) Efterhånden som de finansielle markeder udvikler sig, tilpasses begrebet markedsmissbrug i forbindelse med disse markeder. For at sikre den nødvendige fleksibilitet til hurtigt at kunne reagere på disse udviklinger bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår teknisk opdatering af definitionerne på intern viden og markedsmanipulation med henblik på at sikre sammenhæng med anden relevant EU-lovgivning inden for områderne finansielle tjenesteydelser og energi. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) En effektiv markedsovervågning på EU-plan er af afgørende betydning for at afsløre og forebygge markedsmissbrug på engrosenergimarkeder. Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009⁽¹⁾ («agenturet»), er bedst i stand til at udføre en sådan overvågning, da det har både overblikket over Unionens elektricitets- og gasmarkeder og den nødvendige ekspertise i driften af elektricitets- og gasmarkederne og -systemerne i Unionen. Da de nationale regulerende myndigheder har et omfattende kendskab til udviklingen på energimarkederne i deres medlemsstat, bør de spille en vigtig rolle i sikringen af en effektiv markedsovervågning på nationalt plan. Et tæt samarbejde og koordination mellem agenturet og de nationale myndigheder er derfor nødvendigt for at sikre behørig overvågning og gennemsigtighed på energimarkederne. Agenturets indsamling af data berører ikke nationale myndigheders ret til at indsamle yderligere data til nationale formål.
- (18) En effektiv markedsovervågning kræver regelmæssig og rettidig adgang til registre over transaktioner samt adgang til strukturelle data om kapacitet og anvendelse af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas. Derfor bør markedsdeltagere, herunder transmissionssystemoperatører, leverandører, handlende, producenter, mæglere og store brugere, som handler med engrosenergiprodukter, have pligt til at indsende sådanne oplysninger til agenturet. Agenturet kan for sin del etablere tætte forbindelser med store organiserede markedspladser.
- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om dataindsamling bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾. Indberetningskrav bør holdes på et minimum og bør ikke skabe unødvendige omkostninger eller administrative byrder for markedsdeltagerne. De ensartede bestemmelser om indberetning af oplysninger bør derfor underkastes en forudgående cost-benefit-analyse, bør forhindre dobbelt-rapportering og bør tage højde for de rammer for indberetning, der er udviklet i henhold til anden relevant lovgivning. Desuden bør de krævede oplysninger eller dele heraf indsamles fra andre personer og eksisterende kilder, hvor det er muligt. Når en markedsdeltager eller en tredjepart, som handler på dennes vegne, et handelsindberetningssystem, et organiseret marked, et handelssystem («trade matching»-system) eller en anden person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner, har opfyldt indberetningspligten over for en kompetent myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽³⁾ eller gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, bør vedkommendes indberetningspligt anses for opfyldt, også i henhold til nærværende forordning, dog kun i det omfang alle de oplysninger, der kræves i henhold til nærværende forordning, er blevet indberettet.
- (20) Det er vigtigt, at Kommissionen og agenturet arbejder tæt sammen i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og i passende omfang hører det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og for gas og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁴⁾ (ESMA), nationale regulerende myndigheder, kompetente finansmyndigheder og andre myndigheder i medlemsstaterne, såsom nationale konkurrencemyndigheder, og interessenter, såsom organiserede markedspladser (f.eks. energibørser) og markedsdeltagere.

(1) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1.

(2) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

(3) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

(4) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

- (21) Der bør på grundlag af de nationale registre etableres et europæisk register over markedsdeltagere for at forbedre den generelle gennemsigtighed og integritet på engrosenergimarkederne. Et år efter etableringen af dette register bør Kommissionen sammen med agenturet med udgangspunkt i de rapporter, som agenturet forelægger Kommissionen, og med de nationale tilsynsmyndigheder vurdere, hvordan det europæiske register over markedsdeltagere fungerer og dets nytteværdi. Hvis det på baggrund af denne vurdering anses for hensigtsmæssigt, bør Kommissionen overveje at forelægge yderligere instrumenter med henblik på at øge engrosenergimarkedernes generelle gennemsigtighed og integritet og sikre lige konkurrencevilkår for markedsdeltagere i hele Unionen.
- (22) For at lette en effektiv overvågning af alle aspekter af handel med engrosenergi produkter bør agenturet oprette mekanismer, der giver andre relevante myndigheder, især ESMA, nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og nationale konkurrencemyndigheder samt andre relevante myndigheder, adgang til oplysninger, som agenturet modtager om transaktioner på engrosenergimarkederne.
- (23) Agenturet bør sikre den operationelle sikkerhed og beskyttelse for de data, som det modtager, forhindre uautoriseret adgang til de oplysninger, som agenturet opbevarer, og etablere procedurer, som sikrer, at de data, det indsamler, ikke misbruges af personer med autoriseret adgang til dem. Agenturet bør også forvisse sig om, hvorvidt de myndigheder, som har adgang til de data, agenturet opbevarer, er i stand til at opretholde et lige så højt sikkerhedsniveau og er bundet af passende fortrolighedsordninger. Det er derfor også nødvendigt at sikre den operationelle sikkerhed ved de IT-systemer, der anvendes til behandling og videregivelse af dataene. Til oprettelse af et IT-system, der sikrer det højeste mulige niveau af datafortrolighed, bør agenturet tilskynde til at arbejde tæt sammen med Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA). Disse regler bør også gælde for andre myndigheder, der har ret til adgang til dataene med henblik på denne forordning.
- (24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, samt de forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne og bør anvendes i overensstemmelse med ytrings- og informationsfriheden, der anerkendes i charterets artikel 11.
- (25) Hvis oplysningerne ikke eller ikke længere er følsomme ud fra en forretningsmæssig eller sikkerhedsmæssig betragtning, bør agenturet kunne stille dem til rådighed for markedsdeltagerne og den brede offentlighed med henblik på at bidrage til at forbedre kendskabet til markedet. En sådan gennemsigtighed vil bidrage til at skabe tillid til markedet og fremme tilvejebringelsen af viden om, hvordan engrosenergimarkeder fungerer. Agenturet bør udarbejde og offentliggøre regler for, hvordan det agter at gøre disse oplysninger tilgængelige på en fair og gennemsigtig måde.
- (26) De nationale regulerende myndigheder bør have ansvaret for, at denne forordning håndhæves i medlemsstaterne. Med henblik herpå bør de have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser, således at de kan udføre denne opgave på en effektiv måde. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med national lovgivning og kan gøres til genstand for passende tilsyn.
- (27) Agenturet bør sikre, at denne forordning anvendes på koordineret måde i hele Unionen og i overensstemmelse med direktiv 2003/6/EF. Med dette for øje bør agenturet offentliggøre ikke-bindende vejledning om anvendelsen af definitionerne i denne forordning, når det anses for nødvendigt. Denne vejledning bør bl.a. omhandle spørgsmålet om accepteret markedspraksis. Da markedsmissbrug på engrosenergimarkeder ofte berører flere medlemsstater, bør agenturet endvidere spille en vigtig rolle i sikringen af, at undersøgelser gennemføres på en effektiv og sammenhængende måde. Derfor bør agenturet være i stand til at anmode om samarbejde og koordinere arbejdet i undersøgelsesgrupper, som består af repræsentanter for de berørte nationale regulerende myndigheder og, hvor det er relevant, andre myndigheder, herunder nationale konkurrencemyndigheder.
- (28) Agenturet bør have tilstrækkelige økonomiske og personalemæssige ressourcer til, at det på fyldestgørende måde kan udføre de yderligere opgaver, det er tildelt i henhold til denne forordning. Proceduren vedrørende udarbejdelse, gennemførelse og kontrol af dets budget, som fastsat i artikel 23 og 24 i forordning (EF) nr. 713/2009, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. Budgetmyndigheden bør sikre, at de bedste standarder for effektivitet er opfyldt.
- (29) De nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og, hvor det er relevant, de nationale konkurrencemyndigheder bør samarbejde for at sikre en koordineret tilgang vedrørende markedsmissbrug på engrosenergimarkeder, som omfatter både råvare- og derivatmarkeder. Dette samarbejde bør omfatte gensidig udveksling af oplysninger angående mistanker om, at der på engrosenergimarkederne begås eller er blevet begået handlinger, som sandsynligvis udgør en overtrædelse af denne forordning, direktiv 2003/6/EF eller konkurrencelovgivningen. Dette samarbejde bør endvidere bidrage til en sammenhængende og konsekvent tilgang i forbindelse med efterforskninger og retssager.

- (30) Det er vigtigt, at de, der modtager fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning, pålægges tavshedspligt. Agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder bør sikre fortroligheden, integriteten og beskyttelsen af de oplysninger, de modtager.
- (31) Det er vigtigt, at sanktionerne for overtrædelse af denne forordning står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og har afskrækkende virkning samt afspejler overtrædelsens grovhed, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Anvendelsen af disse sanktioner bør ske i overensstemmelse med national lovgivning. I erkendelse af det samspil, der er mellem handel med afledte elektricitets- og naturgasprodukter og handel med elektricitet og naturgas som sådan, bør sanktionerne for overtrædelse af denne forordning svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktiv 2003/6/EF. Kommissionen bør, idet der tages hensyn til høringen om Kommissionens meddelelse af 12. december 2010 med titlen »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser«, overveje at forelægge forslag om at harmonisere minimumsstandarderne for medlemsstaternes sanktionsordninger inden for en rimelig tidsfrist. Denne forordning berører hverken de nationale regler om krav til bevisstyrken eller de forpligtelser, der måtte påhvile medlemsstaternes nationale regulerende myndigheder og domstole til at klarlægge de relevante faktiske omstændigheder i en sag, forudsat at de pågældende regler og forpligtelser er forenelige med EU-rettens almindelige principper.
- (32) Målet for denne forordning, nemlig at indføre en harmoniseret ramme, som sikrer gennemsigtighed og integritet på engrosenergimarkederne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand, anvendelsesområde og sammenhæng med anden EU-lovgivning

1. Denne forordning fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug, som påvirker engrosenergimarkeder, og som er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder, og med den korrekte funktion af disse engrosenergimarkeder, samtidig med at der tages højde for deres særlige karakteristika. Den pålægger Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder (»agenturet«) at overvåge engrosenergimarkederne i tæt samarbejde med nationale regulerende myndigheder og under hensyntagen til samspillet mellem emissionshandelsordningen og engrosenergimarkederne.

2. Denne forordning finder anvendelse på handel med engrosenergiprodukter. Artikel 3 og 5 i denne forordning finder ikke anvendelse på engrosenergiprodukter, som er finansielle instrumenter, og som er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF. Denne forordning berører ikke direktiv 2003/6/EF og 2004/39/EF eller anvendelsen af europæisk konkurrencelovgivning på de forhold, som er omfattet af denne forordning.

3. Agenturet, de nationale regulerende myndigheder, ESMA, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og, hvor det er relevant, de nationale konkurrencemyndigheder samarbejder om at sikre, at der følges en koordineret fremgangsmåde for håndhævelse af de relevante bestemmelser, hvor foranstaltningerne vedrører såvel et eller flere finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF, som et eller flere engrosenergiprodukter, der er omfattet af artikel 3, 4 og 5 i denne forordning.

4. Agenturets bestyrelse sikrer, at agenturet udfører de opgaver, det er blevet tildelt i henhold til denne forordning, i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EF) nr. 713/2009.

5. Agenturets direktør hører agenturets repræsentantskab om alle aspekter af gennemførelsen af denne forordning og tager dets råd og udtalelser under behørig overvejelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »intern viden«: specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere engrosenergiprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort, sandsynligvis mærkbart ville påvirke prisen på disse engrosenergiprodukter.

Med henblik på denne definition forstås ved:

»viden«:

- a) oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler, som vedtages i henhold til disse forordninger
- b) oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter

c) oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til lovgivning eller administrative bestemmelser på EU-plan eller nationalt plan, markedsregler og aftaler eller sædvane på det relevante engrosenergimarked, for så vidt som disse oplysninger sandsynligvis mærkbart vil påvirke priserne på engrosenergiprodukter, og

d) andre oplysninger, som en fornuftig markedsdeltager sandsynligvis ville benytte som en del af grundlaget for sin beslutning om at indgå i en transaktion eller afgive en handelsordre vedrørende et engrosenergiprodukt.

Viden anses for at være specifik, hvis den angiver en række forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og hvis den er tilstrækkeligt præcis til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forhold eller den pågældende begivenheds indvirkning på priserne på engrosenergiprodukter

2) »markedsmanipulation«:

a) indgåelse i enhver transaktion eller afgivelse af enhver handelsordre for engrosenergiprodukter:

i) som giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

ii) hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer eller forsøger at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, medmindre den, der har indgået i transaktionen eller har afgivet handelsordren, godtgør, at begrundelsen for at indgå i en sådan transaktion eller at afgive en sådan handelsordre er legitim, og at denne transaktion eller handelsordre er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende engrosenergimarked, eller

iii) hvorved der benyttes eller forsøges benyttet en fingereret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter,

eller

b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller på enhver anden måde, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende.

Når sådanne oplysninger udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre

i) disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller

ii) offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

3) »forsøg på markedsmanipulation«:

a) indgåelse i enhver transaktion, afgivelse af enhver handelsordre eller udførelse af enhver anden handling vedrørende et engrosenergiprodukt i den hensigt:

i) at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

ii) at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, medmindre den person, der har indgået i transaktionen eller har afgivet handelsordren, godtgør, at begrundelsen for at indgå i en sådan transaktion eller at afgive en sådan handelsordre er legitim, og at denne transaktion eller handelsordre er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende engrosenergimarked, eller

iii) at benytte en fingereret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter,

eller

b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder i den hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

4) »engrosenergiprodukter«: følgende kontrakter og derivater, uanset hvor og hvordan de handles:

a) kontrakter om levering af elektricitet eller naturgas, når levering sker i Unionen

- b) derivater vedrørende elektricitet eller naturgas produceret, handlet eller leveret i Unionen
- c) kontrakter vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen
- d) derivater vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen.

Kontrakter om levering og distribution af elektricitet eller naturgas til endelige kunder er ikke engrosenergi produkter. Kontrakter om levering og distribution af elektricitet eller naturgas til endelige kunder med en forbrugskapacitet, som er højere end den i nr. 5), andet afsnit, fastsatte tærskel, behandles dog som engrosenergi produkter

- 5) »forbrugskapacitet«: den endelige kundes forbrug af elektricitet eller naturgas ved fuld udnyttelse af den pågældende kundes produktionskapacitet. Dette omfatter hele den pågældende kundes forbrug som en samlet økonomisk enhed, forudsat at forbruget sker på markeder med indbyrdes forbundne engrospriser.

Med henblik på denne definition skal forbruget på adskilte anlæg, der er under en samlet økonomisk enheds kontrol, med en forbrugskapacitet på mindre end 600 GWh om året ikke tages i betragtning, forudsat at disse anlæg på grund af deres placering på forskellige relevante geografiske markeder ikke udøver fælles indflydelse på priserne på engrosenergimarkederne

- 6) »engrosenergimarked«: ethvert marked inden for Unionen, hvor der handles med engrosenergi produkter
- 7) »markedsdeltager«: enhver person, herunder transmissions-systemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder
- 8) »person«: enhver fysisk eller juridisk person
- 9) »kompetent finansmyndighed«: en kompetent myndighed, der er udpeget i henhold til proceduren i artikel 11 i direktiv 2003/6/EF
- 10) »national regulerende myndighed«: en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 35, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾ eller artikel 39, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽²⁾
- 11) »transmissionsystemoperatør«: har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/72/EF og artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/73/EF

- 12) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber ⁽³⁾
- 13) »tilknyttet selskab«: en virksomhed, som enten er et datterselskab eller en anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- 14) »distribution af naturgas«: har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/73/EF
- 15) »distribution af elektricitet«: har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/72/EF.

Artikel 3

Forbud mod insiderhandel

- 1. Det er forbudt personer, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergi produkt:

- a) at benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at erhverve eller afhænde eller forsøge at erhverve eller afhænde engrosenergi produkter, som denne viden vedrører
- b) at meddele denne viden til andre, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- c) på grundlag af intern viden at opfordre eller overtale andre til at erhverve eller afhænde engrosenergi produkter, som denne viden vedrører.

- 2. Forbuddet i stk. 1 finder anvendelse på følgende personer, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergi produkt:

- a) medlemmer af en virksomheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer
- b) personer, som har kapitalinteresser i en virksomhed
- c) personer med adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- d) personer, som er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger
- e) personer, som ved eller burde vide, at det drejer sig om intern viden.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.

⁽³⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

3. Stk. 1, litra a) og c), i denne artikel finder ikke anvendelse på transmissionssystemoperatører, når de køber elektricitet eller naturgas for at sikre, at systemet fungerer sikkert, i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 12, litra d) og e), i direktiv 2009/72/EF eller artikel 13, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 2009/73/EF.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på:

a) transaktioner, der gennemføres for at opfylde en forpligtelse til at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, når denne forpligtelse er blevet bindende og er baseret på en aftale, som er indgået, eller en handelsordre, som er afgivet, før den pågældende person er kommet i besiddelse af intern viden

b) transaktioner indgået af el- eller naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter eller operatører af LNG-importfaciliteter, som udelukkende har til formål at dække det umiddelbare fysiske tab som følge af uforudsete afbrydelser, når undladelse heraf ville medføre, at markedsdeltageren ikke ville kunne overholde sine eksisterende kontraktlige forpligtelser, eller når sådanne transaktioner foretages efter aftale med den eller de pågældende transmissionssystemoperatører for at sikre sikker drift af systemet. I en sådan situation skal de relevante oplysninger om transaktionerne indberettes til agenturet og den nationale regulerende myndighed. Denne indberetningspligt berører ikke forpligtelsen i artikel 4, stk. 1

c) markedsdeltagere, der handler i overensstemmelse med nationale bestemmelser, der gælder for nødsituationer, såfremt nationale myndigheder har grebet ind for at sikre forsyningen af elektricitet eller naturgas, og markedsmekanismene er blevet sat ud af spil i en medlemsstat eller dele deraf. I dette tilfælde sikrer den myndighed, der er ansvarlig for beredskabsplaner, offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 4.

5. Når en person, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergiprodukt, er en juridisk person, gælder forbuddet i stk. 1 også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at gennemføre transaktionen på den pågældende juridiske persons regning.

6. Når oplysninger udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal udbredelsen vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre:

a) disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller

b) offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.

Artikel 4

Forpligtelse til at offentliggøre intern viden

1. Markedsdeltagerne skal på effektiv og rettidig vis offentliggøre intern viden, som de besidder, om virksomheder eller faciliteter, som den pågældende markedsdeltager, eller dennes moderselskab eller tilknyttede selskab, enten helt eller delvist ejer eller kontrollerer, eller hvis driftsforhold den pågældende markedsdeltager eller det pågældende selskab enten helt eller delvist er ansvarlig for. Sådant offentliggørelse omfatter oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller vedrørende kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter.

2. En markedsdeltager kan på eget ansvar undtagelsesvis udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og at markedsdeltageren kan sikre, at denne viden behandles fortroligt, samt at vedkommende ikke træffer beslutninger vedrørende handel med engrosenergiprodukter på grundlag af denne viden. Markedsdeltageren skal i en sådan situation straks stille denne viden og en begrundelse for udsættelsen af offentliggørelsen til rådighed for agenturet og den relevante nationale regulerende myndighed under hensyntagen til artikel 8, stk. 5.

3. Når en markedsdeltager eller en person, der er ansat af eller handler på vegne af en markedsdeltager, meddeler intern viden til andre vedrørende et engrosenergiprodukt som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), skal den pågældende sikre samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden. Når meddelelsen sker utilsigtet, skal markedsdeltageren sikre fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden hurtigst muligt efter den utilsigtede meddelelse. Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt.

4. Offentliggørelsen af intern viden, herunder i sammenfattet form, i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009 eller retningslinjer og netregler vedtaget i henhold til disse forordninger, udgør samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse.

5. Når en transmissionssystemoperatør er blevet indrømmet en undtagelse i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009 med hensyn til offentliggørelsen af visse data, er den pågældende operatør dermed også fritaget for forpligtelsen omhandlet i denne artikels stk. 1, for så vidt angår de pågældende data.

6. Stk. 1 og 2 berører ikke en markedsdeltagers forpligtelser i henhold til direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF, forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler vedtaget i henhold til disse direktiver og forordninger, særlig vedrørende fristen og metoden for offentliggørelse af oplysningerne.

7. Stk. 1 og 2 berører ikke en markedsdeltagers ret til at udsætte offentliggørelsen af følsomme oplysninger af betydning for beskyttelse af kritisk infrastruktur, som fastsat i artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre ⁽¹⁾, hvis de er klassificeret som fortrolige i deres land.

Artikel 5

Forbud mod markedsmanipulation

Enhver deltagelse i eller forsøg på deltagelse i markedsmanipulation på engrosenergimarkeder er forbudt.

Artikel 6

Teknisk opdatering af definitionerne af intern viden og markedsmanipulation

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 for at:

- a) justere definitionerne i artikel 2, nr. 1), 2), 3) og 5), med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne finansielle tjenesteydelser og energi, og
 - b) opdatere disse definitioner udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkederne.
2. De delegerede retsakter, der er nævnt i stk. 1, tager mindst højde for:
- a) engrosenergimarkeders specifikke funktionsmåde, herunder de særlige omstændigheder der gælder for elektricitets- og gasmarkeder, og samspillet mellem råvaremarkeder og derivatmarkeder
 - b) muligheden for manipulation på tværs af grænserne, mellem elektricitets- og gasmarkederne og på tværs af råvaremarkederne og derivatmarkederne
 - c) den potentielle virkning af en aktuel eller planlagt produktion, forbrug, anvendelse af transmissions- eller af oplagringskapacitet på priserne på engrosenergimarkeder og

d) netregler og overordnede retningslinjer vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009.

Artikel 7

Markedsovervågning

1. Agenturet overvåger handelsaktiviteten inden for engrosenergiprodukter for at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det indsamler data til vurdering og overvågning af engrosenergimarkeder, jf. artikel 8.

2. De nationale regulerende myndigheder samarbejder på regionalt plan og med agenturet om gennemførelsen af den i stk. 1 omhandlede overvågning af engrosenergimarkederne. I denne forbindelse skal de nationale regulerende myndigheder have adgang til relevante oplysninger, som agenturet har indsamlet i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, jf. dog artikel 10, stk. 2. Nationale regulerende myndigheder kan også overvåge handelsaktiviteterne for engrosenergiprodukter på nationalt plan.

Medlemsstater kan bestemme, at deres nationale konkurrencemyndighed eller et markedsovervågningsorgan oprettet under denne myndighed kan udføre markedsovervågning sammen med den nationale regulerende myndighed. I forbindelse med udførelsen af denne markedsovervågning har den nationale konkurrencemyndighed eller markedsovervågningsorganet de samme rettigheder og forpligtelser, som den nationale regulerende myndighed har i henhold til første afsnit i dette stykke, andet afsnit, andet punktum, i denne artikels stk. 3, artikel 4, stk. 2, andet punktum, artikel 8, stk. 5, første punktum, og artikel 16.

3. Agenturet forelægger mindst hvert år Kommissionen en rapport om dets aktiviteter i henhold til denne forordning og gør denne rapport offentlig tilgængelig. I sådanne rapporter vurderer agenturet forskellige typer markedspladsers drift og gennemsigtighed samt de måder, hvorpå der handles, og kan komme med henstillinger til Kommissionen vedrørende markedsregler, standarder, og procedurer, som kunne forbedre markedsintegriteten og det indre markeds funktion. Det kan endvidere evaluere, om eventuelle minimumskrav til organiserede markeder ville kunne bidrage til at forbedre markedsgennemsigtigheden. Rapporterne kan kombineres med den rapport, der er nævnt i artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 713/2009.

Agenturet kan udarbejde henstillinger til Kommissionen vedrørende registreringerne af transaktioner, herunder handelsordrer, som efter agenturets mening er nødvendige for at gennemføre en effektiv overvågning af engrosenergimarkederne. Før det fremsætter henstillingerne, hører agenturet interesserede parter, navnlig de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder og ESMA.

Alle henstillinger bør gøres tilgængelige for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og for offentligheden.

⁽¹⁾ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

Artikel 8

Dataindsamling

1. Markedsdeltagerne, eller en af de i stk. 4, litra b)-f), omhandlede personer eller myndigheder på deres vegne, forsyner agenturet med en oversigt over transaktioner på engrosenergimarkedene, herunder handelsordrer. De indberettede oplysninger skal omfatte en præcis angivelse af de købte og solgte engrosenergiprodukter, den aftalte pris og mængde, datoerne og tidspunkterne for gennemførelsen, transaktionsparterne og de begunstigede i følge transaktionen samt enhver anden relevant oplysning. Mens det overordnede ansvar ligger hos markedsdeltagerne, anses den pågældende markedsdeltagers indberetningspligt for at være opfyldt, når de nødvendige oplysninger er modtaget fra en af de i stk. 4, litra b)-f), omhandlede personer eller myndigheder.

2. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter:

- a) udarbejde en liste over de kontrakter og derivater, herunder handelsordrer, der skal indberettes i henhold til stk. 1, og, hvor det er relevant, passende minimumstærskler for indberetningen af transaktioner
- b) vedtage ensartede regler om de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1
- c) fastsætte fristen for indberetning og i hvilken form disse oplysninger skal indberettes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. De tager hensyn til eksisterende indberetningssystemer.

3. Personer, der er nævnt i stk. 4, litra a)-d), og som har indberettet transaktioner i henhold til direktiv 2004/39/EF eller gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre er ikke underlagt en dobbelt indberetningspligt i forbindelse med disse transaktioner.

Med forbehold af første afsnit i nærværende stykke kan de i stk. 2 nævnte gennemførelsesretsakter tillade organiserede markeder, handelssystemer (»trade matching«-systemer) eller handelsindberetningssystemer at give agenturet registrerede oplysninger om engrosenergitransaktioner.

4. Med henblik på stk. 1 skal følgende fremsende oplysninger:

- a) markedsdeltageren
- b) en tredjepart, som handler på vegne af markedsdeltageren
- c) et handelsindberetningssystem

d) et organiseret marked, et handelssystem (»trade matching-system) eller anden person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner

e) et transaktionsregister, der er registreret eller anerkendt i henhold til den gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, eller

f) en kompetent myndighed, som har modtaget disse oplysninger i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, eller ESMA, når ESMA har modtaget disse oplysninger i henhold til gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre.

5. Markedsdeltagerne giver agenturet og de nationale regulerende myndigheder oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller utilsigtede driftsstop for disse faciliteter, med henblik på at overvåge handelen på engrosenergimarkedene. De indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere, begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt.

6. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter:

- a) vedtage ensartede regler om de oplysninger, som skal indberettes i henhold til stk. 5, og, hvor det er relevant, om passende tærskler for indberetningen
- b) fastsætte fristen for indberetning og i hvilken form disse oplysninger skal indberettes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. De tager hensyn til eksisterende indberetningspligter i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009.

Artikel 9

Registrering af markedsdeltagere

1. Markedsdeltagere, der indgår transaktioner, som skal indberettes til agenturet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, skal lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret eller bosiddende, eller, hvis de ikke er etableret eller bosiddende i Unionen, i en medlemsstat, hvor de har aktiviteter.

En markedsdeltager skal kun lade sig registrere hos én national regulerende myndighed. Medlemsstaterne må ikke kræve, at en markedsdeltager, som allerede er registreret i en anden medlemsstat, skal lade sig registrere igen.

Registreringen af markedsdeltagere berører ikke forpligtelserne til at overholde gældende regler for handel og balancering.

2. Senest tre måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakterne i artikel 8, stk. 2, opretter de nationale regulerende myndigheder nationale registre over markedsdeltagere og opdaterer dem løbende. Registret giver hver markedsdeltager en entydig identifikator og indeholder tilstrækkelige oplysninger til at identificere markedsdeltageren, herunder relevante detaljer vedrørende markedsdeltagerens momsnummer og etableringssted, de personer der er ansvarlige for markedsdeltagerens operationelle og handelsmæssige beslutninger, og den endelige controller eller den, der begunstiges af markedsdeltagerens handelsaktiviteter.

3. De nationale regulerende myndigheder videresender oplysningerne i deres nationale registre til agenturet i et format, der fastsættes af agenturet. Agenturet fastsætter dette format i samarbejde med de nationale regulerende myndigheder og offentliggør det senest den 29. juni 2012. På grundlag af oplysningerne fra de nationale regulerende myndigheder etablerer agenturet et europæisk register over markedsdeltagere. De nationale regulerende myndigheder og andre relevante myndigheder har adgang til det europæiske register. Med forbehold af artikel 17 kan agenturet beslutte at gøre det europæiske register eller dele deraf offentligt tilgængeligt, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere ikke offentliggøres.

4. Markedsdeltagere omhandlet i denne artikels stk. 1 indgiver registreringsformularen til den nationale regulerende myndighed, før der indgås en transaktion, der skal indberettes til agenturet i henhold til artikel 8, stk. 1.

5. Markedsdeltagere omhandlet i stk. 1 underretter straks den nationale regulerende myndighed om enhver ændring, der har fundet sted, for så vidt angår oplysningerne i registreringsformularen.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem agenturet og andre myndigheder

1. Agenturet etablerer mekanismer til udveksling af oplysninger, det modtager i henhold til artikel 7, stk. 1, og artikel 8, med de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder. Inden etableringen af sådanne mekanismer skal agenturet høre disse myndigheder.

2. Agenturet giver kun myndigheder, som har oprettet systemer, der sætter agenturet i stand til at opfylde kravene i artikel 12, stk. 1, adgang til mekanismerne i stk. 1 i nærværende artikel.

3. Transaktionsregistre, som er registreret eller anerkendt i henhold til gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner,

centrale modparter og transaktionsregistre, stiller relevante oplysninger om engrosenergiprodukter og derivater af emissionskvoter, de har indsamlet, til rådighed for agenturet.

ESMA fremsender indberetninger af transaktioner med engrosenergiprodukter, som er modtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, og gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, til agenturet. Kompetente myndigheder, der modtager indberetninger af transaktioner med engrosenergiprodukter modtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, fremsender disse indberetninger til agenturet.

Agenturet og de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med handel med emissionskvoter eller derivater baseret på emissionskvoter, samarbejder og etablerer passende mekanismer, som giver agenturet adgang til oversigter over transaktioner med sådanne kvoter og derivater, når disse myndigheder indsamler oplysninger om sådanne transaktioner.

Artikel 11

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ eller agenturets forpligtelser, når det udfører sine funktioner, i forbindelse med dets behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾.

Artikel 12

Driftssikkerhed

1. Agenturet sikrer fortrolig behandling, integritet og beskyttelse af de oplysninger, det modtager i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 8 og 10. Agenturet træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af og uautoriseret adgang til oplysningerne i dets systemer.

Nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder sikrer fortrolig behandling, integritet og beskyttelse af de oplysninger, som de modtager i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 5, eller artikel 10, og træffer foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af sådanne oplysninger.

Agenturet identificerer kilderne til driftsrisici og reducerer dem ved at udvikle passende systemer, kontroller og procedurer.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

2. Med forbehold af artikel 17 kan agenturet beslutte at offentliggøre dele af de oplysninger, det er i besiddelse af, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner eller individuelle markedspladser ikke offentliggøres eller kan udledes deraf.

Agenturet stiller sin ikke-forretningsmæssigt følsomme handelsdatabase til rådighed for videnskabelige formål med forbehold af eksisterende fortrolighedskrav.

Oplysningerne offentliggøres eller stilles til rådighed for at forbedre gennemsigtigheden på engrosenergimarkedene og forudsat, at det sandsynligvis ikke vil skabe konkurrenceforvriddning på disse energimarkeder.

Agenturet formidler oplysninger på en fair måde i henhold til gennemsigtige regler, der udarbejdes og gøres offentligt tilgængelige af agenturet.

Artikel 13

Gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug

1. De nationale regulerende myndigheder sørger for, at de forbud, der er fastsat i artikel 3 og 5, og den forpligtelse, der er fastsat i artikel 4, anvendes.

Hver medlemsstat sikrer, at dens nationale regulerende myndigheder tillægges alle de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for, at de kan udføre denne opgave senest den 29. juni 2013. Disse beføjelser udøves på en forholds-mæssig måde.

Disse beføjelser kan udøves:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Hvor det er relevant, kan de nationale regulerende myndigheder udøve deres undersøgelsesbeføjelser i samarbejde med organiserede markeder, handelssystemer (»trade matching«-systemer) eller andre personer, jf. artikel 8, stk. 4, litra d), der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner.

2. De i stk. 1 omhandlede undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser skal begrænses til undersøgelsens formål. De udføres i henhold til national ret og omfatter retten til at:

- a) få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf
- b) indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen

af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler, og eventuelt indkalde en sådan person eller principal til høring

- c) gennemføre kontrolundersøgelser på stedet
- d) kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik
- e) kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i denne forordning eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf
- f) anmode en domstol om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver
- g) anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Artikel 14

Klageret

Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed, har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Artikel 15

Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner

Enhver person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, underretter straks den nationale regulerende myndighed, hvis vedkommende har en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med artikel 3 eller 5.

Personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, etablerer og opretholder effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af artikel 3 eller 5.

Artikel 16

Samarbejde på EU-plan og nationalt plan

1. Agenturet bestræber sig på at sikre, at de nationale regulerende myndigheder udfører deres opgaver i henhold til denne forordning på en koordineret og sammenhængende måde.

Agenturet offentliggør ikke-bindende vejledning om anvendelsen af definitionerne i artikel 2, hvor dette anses for nødvendigt.

De nationale regulerende myndigheder samarbejder med agenturet og hinanden, herunder på regionalt plan, med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

De nationale regulerende myndigheder, de kompetente finansielle myndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder i en medlemsstat kan oprette passende former for samarbejde med henblik på at sikre en effektiv efterforskning og håndhævelse og på at bidrage til en sammenhængende og konsekvent tilgang til efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse af denne forordning og den relevante finansielle lovgivning og konkurrencelovgivning.

2. Har en national regulerende myndighed begrundet mistanke om, at der gennemføres eller er blevet gennemført handlinger i strid med denne forordning enten i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, underretter den straks og så nøjagtigt som muligt agenturet derom.

Har en national regulerende myndighed mistanke om, at der gennemføres handlinger, som påvirker engrosenergimarkeder eller prisen på engrosenergiprodukter i den pågældende medlemsstat, i en anden medlemsstat, kan den anmode agenturet om at gribe ind i henhold til denne artikels stk. 4 og, såfremt handlingerne påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

3. For at sikre en koordineret og sammenhængende tilgang vedrørende markedsmissbrug på engrosenergimarkeder skal:

- a) de nationale regulerende myndigheder, som har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, der udgør markedsmissbrug i henhold til direktiv 2003/6/EF, og som påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i nævnte direktiv, underrette den kompetente finansmyndighed i den pågældende medlemsstat og agenturet; med henblik herpå kan de nationale regulerende myndigheder etablere passende former for samarbejde med den kompetente finansmyndighed i deres medlemsstat
- b) agenturet, hvis det har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, der udgør markedsmissbrug i henhold til direktiv 2003/6/EF, og som påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i nævnte direktiv, underrette ESMA og den kompetente finansmyndighed
- c) den kompetente finansmyndighed i en medlemsstat, hvis den har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder i en anden medlemsstat er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, som er i strid med artikel 3 og 5, underrette ESMA og agenturet
- d) de nationale regulerende myndigheder underrette den nationale konkurrencemyndighed i deres medlemsstat, Kommissionen og agenturet, hvis de har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkedet er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, som må formodes at udgøre en overtrædelse af konkurrencelovgivningen.

4. Har agenturet bl.a. på baggrund af indledende vurderinger eller analyser mistanke om, at denne forordning er blevet overtrådt, har det med henblik på at kunne gennemføre sine opgaver i henhold til stk. 1 beføjelse til at:

- a) anmode en eller flere nationale regulerende myndigheder om at meddele alle oplysninger om den formodede overtrædelse
- b) anmode en eller flere nationale regulerende myndigheder om at iværksætte en undersøgelse af den formodede overtrædelse og træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe en konstateret overtrædelse. Enhver beslutning om passende foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe eventuelle konstaterede overtrædelser, er den pågældende nationale regulerende myndigheds ansvar
- c) oprette og koordinere en undersøgelsesgruppe bestående af repræsentanter for de berørte nationale regulerende myndigheder, hvis det mener, at den formodede overtrædelse har eller har haft grænseoverskridende virkning, med henblik på at undersøge, om denne forordning er blevet overtrådt, og i hvilken medlemsstat overtrædelser er sket. Hvis det er relevant, kan agenturet også anmode om, at repræsentanter for den kompetente finansmyndighed eller en anden relevant myndighed fra en eller flere medlemsstater deltager i undersøgelsesgruppen.

5. En national regulerende myndighed, som modtager en anmodning om oplysninger i henhold til stk. 4, litra a), eller som modtager en anmodning om at iværksætte en undersøgelse af en formodet overtrædelse i henhold til stk. 4, litra b), træffer straks de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme anmodningen. Hvis den pågældende nationale regulerende myndighed ikke er i stand til at give oplysningerne straks, begrundes den det ufortøvet over for agenturet.

Uanset første afsnit kan en national regulerende myndighed nægte at efterkomme en anmodning, hvis:

- a) dette kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet eller sikkerhed i fare
- b) der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved den pågældende medlemsstats myndigheder, eller
- c) når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i den pågældende medlemsstat.

I sådanne tilfælde giver den nationale regulerende myndighed agenturet meddelelse herom og giver så detaljerede oplysninger som muligt om denne retsforfølgning eller dommen.

De nationale regulerende myndigheder skal deltage i en undersøgelsesgruppe, der indkaldes i henhold til stk. 4, litra c), og yde den fornødne bistand. Undersøgelsesgruppen koordineres af agenturet.

6. Artikel 15, stk. 1, sidste punktum, i forordning (EF) nr. 713/2009 finder ikke anvendelse på agenturet, når det udfører sine opgaver i henhold til nærværende forordning.

Artikel 17

Tavshedspligt

1. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i overensstemmelse med denne forordning, er underlagt de vilkår om tavshedspligt, som er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Tavshedspligten gælder for:

- a) personer, der arbejder eller har arbejdet for agenturet
- b) revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra agenturet
- c) personer, der arbejder eller har arbejdet for nationale regulerende myndigheder eller for andre relevante myndigheder
- d) revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra nationale regulerende myndigheder eller fra andre relevante myndigheder, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning.

3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede personer modtager i forbindelse med deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle markedsdeltagere eller markedspladser ikke kan identificeres, med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, andre bestemmelser i denne forordning eller anden relevant EU-lovgivning.

4. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, kan agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, ESMA, organer eller personer, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, kun anvende de pågældende oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og deres funktioner. Andre myndigheder, organer eller personer kan anvende oplysningerne til det formål, til hvilket de blev givet til dem, eller i forbindelse med administrative eller retslige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, ESMA, de organer eller personer, der har meddelt oplysningerne, giver deres samtykke.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at en myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning

udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, forudsat at disse ikke er modtaget fra en myndighed i en anden medlemsstat eller fra agenturet i henhold til denne forordning.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Medlemsstaterne giver senest den 29. juni 2013 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler straks alle efterfølgende ændringer, der vedrører dem.

Medlemsstaterne sørger for, at den nationale regulerende myndighed kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af denne forordning, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

Artikel 19

Internationale forbindelser

Agenturet kan, i det omfang, det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetencer, herunder Tjenesten for EU's Optræden Udadtils kompetencer, opbygge kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande, navnlig dem med indvirkning på Unionens engrosenergimarked med henblik på at fremme harmoniseringen af den reguleringsmæssige ramme. Disse ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater eller forhindre medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale ordninger med disse tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 28. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8, stk. 1, stk. 3, første afsnit, samt stk. 4 og 5 finder anvendelse med virkning fra seks måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af de i artikel 8, stk. 2 og 6, nævnte relevante gennemførelsesretsakter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen mener ikke, at tærsklerne for rapportering af transaktioner, jf. artikel 8, stk. 2, litra a), og af oplysninger, jf. artikel 8, stk. 6, litra a), kan fastsættes ved gennemførelsesretsakter.

Om relevant vil Kommissionen fremsætte et lovforslag om fastsættelse af disse tærskler.

ERKLÆRING FRA RÅDET

EU-lovgiveren har tillagt Kommissionen gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF i forbindelse med de i artikel 8 omhandlede foranstaltninger. Det er juridisk bindende for Kommissionen til trods for den erklæring, den fremsatte vedrørende artikel 8, stk. 2, litra a), og artikel 8, stk. 6, litra a).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1228/2011

af 16. november 2011

om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 429/73 om fastsættelse af særlige bestemmelser, der skal anvendes ved indførsel i Fællesskabet af visse varer henhørende under forordning (EØF) nr. 1059/69, med oprindelse i Tyrkiet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Større gennemsigtighed i EU-retten er et væsentligt led i den strategi for bedre lovgivning, som EU-institutionerne er i gang med at gennemføre. I den forbindelse bør retsakter, som ikke længere har nogen egentlig virkning, fjernes fra gældende lovgivning.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 429/73⁽²⁾ blev vedtaget for at fastsætte nedsættelsen af det faste element i den told, der skal anvendes ved indførsel af forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet, som importeres i forbindelse med tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet den 23. november 1970.

(3) Afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen⁽³⁾ fastlægger reglerne for fastsættelse af told på forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet og importeret til Den Europæiske Union. Forordning (EØF) nr. 429/73 er derfor blevet forældet.

(4) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør forordning (EØF) nr. 429/73 derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Forordning (EØF) nr. 429/73 ophæves.
2. Ophævelsen af den i stk. 1 nævnte retsakt berører ikke:
 - a) opretholdelsen af EU-retsakter, der er vedtaget på grundlag af den i stk. 1 nævnte retsakt, og
 - b) den fortsatte gyldighed af de ændringer, der ved den i stk. 1 nævnte retsakt er foretaget af andre EU-retsakter, der ikke ophæves ved denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.10.2011.

⁽²⁾ EFT L 59 af 5.3.1973, s. 85.

⁽³⁾ EFT L 35 af 13.2.1996, s. 1.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1229/2011

af 16. november 2011

om ophævelse af forældede rådsretsakter om den fælles landbrugspolitik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, og artikel 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig artikel 60,
artikel 61, stk. 5, og artikel 72, stk. 1,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1985, særlig
artikel 234, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og kravet om
enstemmighed i Rådet i henhold til artikel 234, stk. 3, i tiltræ-
delsestraktaten af 1985 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Større gennemsigtighed i EU-retten er et væsentligt led i
den strategi for bedre lovgivning, som EU-institutionerne
er i gang med at gennemføre. I den forbindelse bør rets-
akter, som ikke længere har nogen egentlig virkning,
fjernes fra gældende lovgivning.

(2) En række forordninger om den fælles landbrugspolitik er
blevet forældede, selv om de formelt fortsat gælder.

(3) Rådets forordning (EØF) nr. 2052/69 af 17. oktober
1969 vedrørende fællesskabsfinansiering af de udgifter,
som følger af gennemførelsen af overenskomsten om
fødevarerhjælp ⁽³⁾ er blevet irrelevant, da dens virkninger
er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

(4) Rådets forordning (EØF) nr. 1467/70 af 20. juli 1970
om fastsættelse af visse almindelige regler for interven-
tion inden for råttobakssektoren ⁽⁴⁾ er blevet irrelevant som
følge af en række reformer af tobakssektoren siden 1992.

(5) Rådets forordning (EØF) nr. 3279/75 af 16. december
1975 om standardisering af de importordninger, som
de enkelte medlemsstater anvender i forhold til tredje-
lande for levende planter og blomsterdyrknings
produkter ⁽⁵⁾ er blevet irrelevant, da dens virkninger er
blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

(6) Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 af 17. maj 1977
om indførelse af en præmieordning for ikke-markeds-
føring af mælk og mejeriprodukter og for omstilling af
malkekvægsbesætninger ⁽⁶⁾ indførte foranstaltninger, der
blev anvendt indtil 1981, og er derefter blevet irrelevant.

(7) Rådets forordning (EØF) nr. 1853/78 af 25. juli 1978
om vedtagelse af de almindelige regler vedrørende særfor-
anstaltninger for ricinusfrø ⁽⁷⁾ indførte gennemførelses-
bestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2874/77
af 19. december 1977 om fastsættelse af særlige foran-
staltninger for ricinusfrø ⁽⁸⁾, hvis gyldighed udløb den
30. september 1984, og som derfor er blevet irrelevant.

(8) Rådets forordning (EØF) nr. 2580/78 af 31. oktober
1978 om forlængelse af produktionsåret 1977/1978
for olivenolie og om fastsættelse af særforanstaltninger
på dette område, samt om ændring af forordning (EØF)
nr. 878/77 om de vekselkurser, der skal anvendes inden
for landbrugssektoren ⁽⁹⁾ vedrørte kun produktionsårene
1977/78 og 1978/79 og er derfor blevet irrelevant.

(9) Rådets forordning (EØF) nr. 1/81 af 1. januar 1981 om
fastsættelse af almindelige regler for ordningen med
tiltrædelsesudligningsbeløb for korn ⁽¹⁰⁾ skulle anvendes
i overgangsperioden efter Grækenlands tiltrædelse af De
Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.

(10) Rådets forordning (EØF) nr. 1946/81 af 30. juni 1981
om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for
mælkeproduktion ⁽¹¹⁾ er blevet irrelevant, da dens virk-
ninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 6.4.2011, s. 72.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentlig-
gjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.10.2011.

⁽³⁾ EFT L 263 af 21.10.1969, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 164 af 27.7.1970, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 326 af 18.12.1975, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 131 af 26.5.1977, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 212 af 2.8.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 332 af 24.12.1977, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 309 af 1.11.1978, s. 13.

⁽¹⁰⁾ EFT L 1 af 1.1.1981, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT L 197 af 20.7.1981, s. 32.

- (11) Rådets forordning (EØF) nr. 2989/82 af 9. november 1982 om ydelse af støtte til forbruget af smør i Danmark, Grækenland, Italien og Luxembourg⁽¹⁾ indførte kun midlertidige foranstaltninger og er derfor blevet irrelevant.
- (12) Rådets forordning (EØF) nr. 3033/83 af 26. oktober 1983 om ophævelse af tiltrædelsesudligningsbeløbet for hedvin⁽²⁾ skulle anvendes i overgangsperioden efter Grækenlands tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.
- (13) Rådets forordning (EØF) nr. 564/84 af 1. marts 1984 om suspension af støtte til investeringer i mælkeproduktionen⁽³⁾ vedrørte kun 1984 og er derfor blevet irrelevant.
- (14) Rådets forordning (EØF) nr. 2997/87 af 22. september 1987 om fastsættelse af producentstøtten for humle for 1986-høsten og om fastlæggelse af særforanstaltninger for visse produktionsområder⁽⁴⁾ indførte en særforanstaltning, der skulle anvendes indtil 1995, og er derfor blevet irrelevant.
- (15) Rådets forordning (EØF) nr. 1441/88 af 24. maj 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin⁽⁵⁾ gav Rådet beføjelse til at foretage tilpasninger af visse overgangsbestemmelser, der var en følge af Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, og er derfor blevet irrelevant.
- (16) Rådets forordning (EØF) nr. 1720/91 af 13. juni 1991 om ændring af forordning nr. 136/66/EØF om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽⁶⁾ indførte adskillige ekstraordinære foranstaltninger i den fælles markedsordning for fedtstoffer, som var gældende indtil 30. juni 1992, og er derfor blevet irrelevant.
- (17) Rådets forordning (EØF) nr. 740/93 af 17. marts 1993 om fastsættelse af en godtgørelse for definitivt ophør med mælkeproduktionen i Portugal⁽⁷⁾ indførte en særforanstaltning, der skulle anvendes indtil 1996, og er derfor blevet irrelevant.
- (18) Rådets forordning (EØF) nr. 741/93 af 17. marts 1993 om anvendelse af den fælles interventionspris for olivenolie i Portugal⁽⁸⁾ skulle anvendes i overgangsperioden efter Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og er derfor blevet irrelevant.
- (19) Rådets forordning (EØF) nr. 744/93 af 17. marts 1993 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser for den supplerende mekanisme for produktleverancer til Portugal undtagen leverancer af frugt og grønsager⁽⁹⁾ vedrørte anvendelsen for Portugal af Rådets forordning (EØF) nr. 3817/92 af 28. december 1992 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser for den supplerende mekanisme for produktleverancer til Spanien undtagen leverancer af frugt og grønsager⁽¹⁰⁾, som efterfølgende er blevet ophævet, og er derfor blevet irrelevant.
- (20) Rådets forordning (EF) nr. 2443/96 af 17. december 1996 om supplerende foranstaltninger til direkte indkomststøtte til producenter eller i oksekødssektoren⁽¹¹⁾ vedrørte kun 1997 og er derfor blevet irrelevant.
- (21) Rådets forordning (EF) nr. 2200/97 af 30. oktober 1997 om sanering af EF-produktionen af æbler, pærer, ferskner og nektariner⁽¹²⁾ fastsatte en særlig præmie for produktionsåret 1997/98 og er derfor blevet irrelevant.
- (22) Rådets forordning (EF) nr. 2330/98 af 22. oktober 1998 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været underlagt begrænsninger i udøvelsen af deres virksomhed⁽¹³⁾ vedrørte kun en særlig midlertidig foranstaltning og er derfor blevet irrelevant.
- (23) Rådets forordning (EF) nr. 2800/98 af 15. december 1998 om overgangsforanstaltninger for euroens indførelse i den fælles landbrugspolitik⁽¹⁴⁾ fastsatte kun overgangsforanstaltninger og er derfor blevet irrelevant.
- (24) Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 af 17. december 1998 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation⁽¹⁵⁾ fastsatte en engangsforanstaltning og er derfor blevet irrelevant.
- (25) Rådets forordning (EF) nr. 660/1999 af 22. marts 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 2075/92 og om fastsættelse af præmier og garantitærskler for tobak i blade pr. sortsguppe og pr. medlemsstat for 1999-, 2000- og 2001-høsten⁽¹⁶⁾ vedrørte kun 1999-, 2000- og 2001-høsten og er derfor blevet irrelevant.

(1) EFT L 314 af 10.11.1982, s. 25.

(2) EFT L 297 af 29.10.1983, s. 1.

(3) EFT L 61 af 2.3.1984, s. 34.

(4) EFT L 284 af 7.10.1987, s. 19.

(5) EFT L 132 af 28.5.1988, s. 1.

(6) EFT L 162 af 26.6.1991, s. 27.

(7) EFT L 77 af 31.3.1993, s. 5.

(8) EFT L 77 af 31.3.1993, s. 7.

(9) EFT L 77 af 31.3.1993, s. 11.

(10) EFT L 387 af 31.12.1992, s. 12.

(11) EFT L 333 af 21.12.1996, s. 2.

(12) EFT L 303 af 6.11.1997, s. 3.

(13) EFT L 291 af 30.10.1998, s. 4.

(14) EFT L 349 af 24.12.1998, s. 8.

(15) EFT L 349 af 24.12.1998, s. 12.

(16) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 10.

- (26) Rådets forordning (EF) nr. 546/2002 af 25. marts 2002 om fastsættelse af præmier og garantitærskler for tobak i blade efter sortsgruppe og medlemsstat for høsten 2002, 2003 og 2004 og om ændring af forordning (EØF) nr. 2075/92 ⁽¹⁾ vedrørte kun 2002-, 2003-, 2004- og 2005-høsten og er derfor blevet irrelevant.
- (27) Rådets forordning (EF) nr. 527/2003 af 17. marts 2003 om tilladelse til udbud og levering til direkte konsum af visse vine, der er importeret fra Argentina, og som eventuelt har været genstand for en ønologisk behandling, der ikke er fastsat i forordning (EF) nr. 1493/1999 ⁽²⁾, indførte en undtagelsesbestemmelse, der kun skulle anvendes indtil den 31. december 2008, og er derfor blevet irrelevant.
- (28) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør disse forældede forordninger ophæves —

nr. 2580/78, (EØF) nr. 1/81, (EØF) nr. 1946/81, (EØF) nr. 2989/82, (EØF) nr. 3033/83, (EØF) nr. 564/84, (EØF) nr. 2997/87, (EØF) nr. 1441/88, (EØF) nr. 1720/91, (EØF) nr. 740/93, (EØF) nr. 741/93, (EØF) nr. 744/93, (EF) nr. 2443/96, (EF) nr. 2200/97, (EF) nr. 2330/98, (EF) nr. 2800/98, (EF) nr. 2802/98, (EF) nr. 660/1999, (EF) nr. 546/2002 og (EF) nr. 527/2003 ophæves.

2. Ophævelsen af de i stk. 1 nævnte retsakter berører ikke:

- a) opretholdelsen af EU-retsakter, der er vedtaget på grundlag af de i stk. 1 nævnte retsakter, og
- b) den fortsatte gyldighed af de ændringer, der ved de i stk. 1 nævnte retsakter er foretaget af andre EU-retsakter, der ikke ophæves ved denne forordning.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Forordning (EØF) nr. 2052/69, (EØF) nr. 1467/70, (EØF) nr. 3279/75, (EØF) nr. 1078/77, (EØF) nr. 1853/78, (EØF)

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 84 af 28.3.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 78 af 25.3.2003, s. 1.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1230/2011**af 16. november 2011****om ophævelse af forældede rådsretsakter på området for den fælles handelspolitik**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Større gennemsigtighed i EU-retten er et væsentligt led i den strategi for bedre lovgivning, som EU-institutionerne er i gang med at gennemføre. I den forbindelse bør retsakter, som ikke længere har nogen egentlig virkning, fjernes fra gældende lovgivning.
- (2) En række retsakter om den fælles handelspolitik er blevet forældede, selv om de formelt fortsat gælder.
- (3) Rådets forordning (EØF) nr. 1471/88 af 16. maj 1988 om importordningen for søde kartofler og maniokstivelse til bestemte anvendelsesformål⁽²⁾ er blevet irrelevant, da dens virkninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.
- (4) Rådets forordning (EØF) nr. 478/92 af 25. februar 1992 om åbning af et årligt fællesskabskontingent for hunde- og kattefoder, i pakninger til detailsalg, henhørende under KN-kode 2309 10 11, og et årligt fællesskabskontingent for fiskefoder, henhørende under KN-kode 2309 90 41, med oprindelse i og indført fra Færøerne⁽³⁾ skulle åbne et toldkontingent for 1992 og er derfor blevet irrelevant.
- (5) Rådets forordning (EØF) nr. 3125/92 af 26. oktober 1992 om ordningen for indførsel til Fællesskabet af fåre- og gedekød med oprindelse i Bosnien-Hercegovina,

Kroatien, Slovenien, Montenegro og Serbien samt i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien⁽⁴⁾ vedrørte en midlertidig situation og er derfor blevet irrelevant.

- (6) Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 af 28. oktober 1996 om indførsel af ris fra Egypten⁽⁵⁾ indrømmede toldnedsættelse som følge af en international aftale, der efterfølgende blev erstattet af en aftale indgået med Egypten den 28. oktober 2009, der trådte i kraft den 1. juni 2010, og er derfor blevet irrelevant.
- (7) Rådets forordning (EF) nr. 2398/96 af 12. december 1996 om åbning af et toldkontingent for kalkunkød med oprindelse i og indført fra Israel som fastsat i associeringsaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel⁽⁶⁾ er blevet irrelevant, da den var baseret på en associeringsaftale undertegnet i 1995, som efterfølgende blev erstattet af en associeringsaftale indgået med Israel den 4. november 2009, der trådte i kraft den 1. januar 2010, og som fastsatte nye toldkontingenter.
- (8) Rådets forordning (EF) nr. 1722/1999 af 29. juli 1999 om indførsel af klid og andre restprodukter fra sigtning, formaling og anden bearbejdning af visse kornarter med oprindelse i Algeriet, Marokko og Egypten og indførsel af hård hvede med oprindelse i Marokko⁽⁷⁾ er blevet irrelevant, da den var et midlertidigt instrument for perioden forud for ikrafttrædelsen af associeringsaftalen med Algeriet, undertegnet den 22. april 2002, som trådte i kraft den 1. september 2005, associeringsaftalen med Marokko, undertegnet den 26. februar 1996, som trådte i kraft den 1. marts 2000, og hvis landbrugsbilag blev ændret ved aftaler, som trådte i kraft i 2003 og 2005, og associeringsaftalen med Egypten, undertegnet den 28. oktober 2009, som trådte i kraft den 1. juni 2010.
- (9) Rådets forordning (EF) nr. 2798/1999 af 17. december 1999 om fastsættelse af almindelige regler for import af olivenolie med oprindelse i Tunesien for perioden fra den 1. januar til den 31. december 2000 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 906/98⁽⁸⁾ indførte en foranstaltning, der kun skulle anvendes i 2000, og er derfor blevet irrelevant.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.10.2011.

⁽²⁾ EFT L 134 af 31.5.1988, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 55 af 29.2.1992, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 30.10.1992, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 16.

⁽⁸⁾ EFT L 340 af 31.12.1999, s. 1.

- (10) Rådets forordning (EF) nr. 215/2000 af 24. januar 2000 om videreførelse i 2000 af foranstaltningerne i forordning (EF) nr. 1416/95 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter i 1995 for visse forarbejdede landbrugsprodukter ⁽¹⁾ vedrørte kun år 2000 og er derfor blevet irrelevant.
- (11) Rådets afgørelse 2004/910/EF af 26. april 2004 om indgåelse af aftalerne i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og på den ene side Barbados, Belize, Republikken Congo, Republikken Côte d'Ivoire, Fiji, Den Kooperative Republik Guyana, Jamaica, Republikken Kenya, Republikken Madagaskar, Republikken Malawi, Republikken Mauritius, Saint Christopher og Nevis, Republikken Surinam, Kongeriget Swaziland, Den Forenede Republik Tanzania, Republikken Trinidad og Tobago, Republikken Uganda, Republikken Zambia og Republikken Zimbabwe og på den anden side Republikken Indien om garanterede priser for rørsukker i leveringsperioderne 2003/2004 og 2004/2005 ⁽²⁾ var af midlertidig karakter og er derfor blevet irrelevant.
- (12) Rådets forordning (EF) nr. 1923/2004 af 25. oktober 2004 om visse indrømmelser over for Schweiz i form af EF-toldkontingenter for visse forarbejdede landbrugsprodukter ⁽³⁾ indførte en foranstaltning, der skulle anvendes fra den 1. maj til den 31. december 2004, og er derfor blevet irrelevant.
- (13) Rådets afgørelse 2007/317/EF af 16. april 2007 om fastlæggelse af Fællesskabets holdning i Det Internationale Kornråd for så vidt angår forlængelsen af konventionen om kornhandel af 1995 ⁽⁴⁾ er blevet irrelevant, da dens virkninger er blevet overtaget af efterfølgende retsakter.
- (14) En række retsakter vedrørende visse lande er blevet forældede efter disse landes tiltrædelse af Unionen.
- (15) Rådets afgørelse 98/658/EF af 24. september 1998 om indgåelse af tillægsprotokollen til interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side om handel og handelsanliggender og til Europa-aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side ⁽⁵⁾ er blevet forældet efter Sloveniens tiltrædelse af Unionen.
- (16) Rådets forordning (EF) nr. 278/2003 af 6. februar 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Polen ⁽⁶⁾ er blevet forældet efter Polens tiltrædelse af Unionen.
- (17) Rådets forordning (EF) nr. 999/2003 af 2. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Ungarn og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Ungarn ⁽⁷⁾ er blevet forældet efter Ungarns tiltrædelse af Unionen.
- (18) Rådets forordning (EF) nr. 1039/2003 af 2. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Estland og for udførsel af visse landbrugsprodukter til Estland ⁽⁸⁾ er blevet forældet efter Estlands tiltrædelse af Unionen.
- (19) Rådets forordning (EF) nr. 1086/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Slovenien og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Slovenien ⁽⁹⁾ er blevet forældet efter Sloveniens tiltrædelse af Unionen.
- (20) Rådets forordning (EF) nr. 1087/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Letland og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Letland ⁽¹⁰⁾ er blevet forældet efter Letlands tiltrædelse af Unionen.
- (21) Rådets forordning (EF) nr. 1088/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Litauen og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Litauen ⁽¹¹⁾ er blevet forældet efter Litauens tiltrædelse af den Europæiske Union.
- (22) Rådets forordning (EF) nr. 1089/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Slovakiet og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Slovakiet ⁽¹²⁾ er blevet forældet efter Slovakiets tiltrædelse af Unionen.

⁽¹⁾ EFT L 24 af 29.1.2000, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 391 af 31.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 331 af 5.11.2004, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 119 af 9.5.2007, s. 30.

⁽⁵⁾ EFT L 314 af 24.11.1998, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT L 42 af 15.2.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 146 af 13.6.2003, s. 10.

⁽⁸⁾ EUT L 151 af 19.6.2003, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 19.

⁽¹¹⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 38.

⁽¹²⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 56.

(23) Rådets forordning (EF) nr. 1090/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Tjekkiet og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Tjekkiet ⁽¹⁾ er blevet forældet efter Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse af Unionen.

(24) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør disse forældede retsakter ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Forordning (EØF) nr. 1471/88, (EØF) nr. 478/92, (EØF) nr. 3125/92, (EF) nr. 2184/96, (EF) nr. 2398/96, (EF) nr. 1722/1999, (EF) nr. 2798/1999, (EF) nr. 215/2000, (EF) nr. 278/2003, (EF) nr. 999/2003, (EF) nr. 1039/2003, (EF)

nr. 1086/2003, (EF) nr. 1087/2003, (EF) nr. 1088/2003, (EF) nr. 1089/2003, (EF) nr. 1090/2003, (EF) nr. 1923/2004 og afgørelse 98/658/EF, 2004/910/EF og 2007/317/EF ophæves.

2. Ophævelsen af de i stk. 1 nævnte retsakter berører ikke:

a) opretholdelsen af EU-retsakter, der er vedtaget på grundlag af de i stk. 1 nævnte retsakter, og

b) den fortsatte gyldighed af de ændringer, der ved de i stk. 1 nævnte retsakter er foretaget af andre EU-retsakter, der ikke ophæves ved denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand

⁽¹⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 73.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1231/2011

af 16. november 2011

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 for så vidt angår reglerne for gennemførelse af frivillig graduering af direkte betalinger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 af 27. marts 2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽³⁾ tillægger Kommissionen beføjelser til at gennemføre visse bestemmelser i nævnte forordning.
- (2) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden bør de beføjelser, der tillægges Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 378/2007, bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (3) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 378/2007 i de berørte medlemsstater bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (4) Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende vedtagelse af særlige bestemmelser om integrering af frivillig graduering i programmeringen af landdistriktsudvikling og om

den finansielle styring af frivillig graduering bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ⁽⁴⁾.

(5) Kommissionen bør ved hjælp af gennemførelsesretsakter og, på grund af disses særlige karakter, uden at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 fastsætte de nettobeløb, der fremkommer ved anvendelsen af frivillig graduering.

(6) Forordning (EF) nr. 378/2007 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 378/2007 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4, stk. 1, affattes indledningen således:

»1. De nettobeløb, der fremkommer ved anvendelsen af frivillig graduering, fastsættes af Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, uden at artikel 6a finder anvendelse, på grundlag af:«.

2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter særlige bestemmelser om integrering af frivillig graduering i programmeringen af udviklingen af landdistrikter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6a, stk. 1.

2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter særlige bestemmelser om den finansielle styring af frivillig graduering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 6a, stk. 2.«

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 87.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.10.2011.

⁽³⁾ EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

3) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 6a

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, nedsat ved forordning (EF) nr. 1698/2005. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Kommissionen bistås af Komitéen for Landbrugsfonde, nedsat ved forordning (EF) nr. 1290/2005. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1232/2011

af 16. november 2011

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (omarbejdning) ⁽²⁾ skal produkter med dobbelt anvendelse (herunder software og teknologi) underkastes effektiv kontrol, når de eksporteres fra eller passerer gennem Unionen eller leveres til et tredjeland som følge af mæglervirksomhed fra en mægler, der er hjemmehørende eller har hjemsted i Unionen.
- (2) Der bør opnås en ensartet og konsekvent anvendelse af kontrollen i hele Unionen for at forhindre illoyal konkurrence mellem EU-eksportører, harmonisere omfanget af generelle EU-udførelstilladelser og betingelserne for brugen heraf mellem EU-eksportører og sikre effektiv sikkerhedskontrol i Unionen.
- (3) Kommissionen fremsatte i sin meddelelse af 18. december 2006 idéen om indførelse af nye generelle EU-udførelstilladelser for at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne og skabe ensartede konkurrencevilkår for alle EU-eksportører, når de udfører visse specifikke produkter med dobbelt anvendelse til visse specifikke bestemmelsessteder, samtidig med at der sikres et højt sikkerhedsniveau og fuld opfyldelse af internationale forpligtelser.
- (4) Forordning (EF) nr. 428/2009 ophævede Rådets forordning (EF) nr. 1334/2000 af 22. juni 2000 om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ⁽³⁾ med virkning fra

den 27. august 2009. De relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1334/2000 gælder dog fortsat for ansøgninger om udførselstilladelser, der er indgivet før den nævnte dato.

- (5) For at indføre nye generelle EU-udførelstilladelser for udførsel af visse specifikke produkter med dobbelt anvendelse til visse specifikke bestemmelsessteder er det nødvendigt at ændre de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 428/2009 gennem tilføjelse af nye bilag.
- (6) De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, bør have mulighed for at forbyde anvendelsen af de generelle EU-udførelstilladelser på de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 428/2009 som ændret ved nærværende forordning.
- (7) Siden Lissabontraktatens ikrafttræden vedtages våbenembargoer i henhold til Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ved rådsafgørelser. Retsvirkningerne af fælles holdninger, der er vedtaget af Rådet på grundlag af afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union inden Lissabontraktatens ikrafttræden, bevares, så længe de ikke er ophævet, annulleret eller ændret i medfør af traktaterne, jf. artikel 9 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.
- (8) Forordning (EF) nr. 428/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 428/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2, nr. 9), affattes således:

- »9) »generel EU-udførelstilladelse«: en udførselstilladelse, der udstedes til alle eksportører, som overholder betingelserne og kravene i forbindelse med anvendelsen i bilag IIa-IIf, for udførsel til visse bestemmelseslande«.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.10.2011.

⁽²⁾ EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 159 af 30.6.2000, s. 1.

2) I artikel 4, stk. 2, erstattes ordene »i henhold til en fælles holdning eller en fælles aktion« af ordene »i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning«.

3) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med denne forordning indføres generelle EU-udførelstilladelse for visse udførsler, jf. bilag IIa-IIf til denne forordning.

De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor eksportøren er etableret, kan forbyde eksportøren at anvende disse tilladelse, hvis der er begrundet mistanke om hans evne til at overholde en sådan tilladelse eller en bestemmelse i eksportkontrollovgivningen.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udveksler oplysninger om eksportører, der er frataget retten til at anvende en generel EU-udførelstilladelse, medmindre de fastslår, at eksportøren ikke vil forsøge at udføre produkter med dobbelt anvendelse via en anden medlemsstat. Det system, der er omhandlet i artikel 19, stk. 4, anvendes til dette formål.«

b) Stk. 4, litra a), affattes således:

»a) omfatter ikke produkter, der er opført på listen i bilag IIg«.

c) I stk. 4, litra c), erstattes ordene »i henhold til en fælles holdning eller en fælles aktion« af ordene »i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning«.

4) I artikel 11, stk. 1, første punktum, ændres henvisningen til »bilag II« til »bilag IIa«.

5) I artikel 12, stk. 1, litra b), erstattes ordene »en fælles holdning eller en fælles aktion« af ordene »en afgørelse eller en fælles holdning«.

6) Artikel 13, stk. 6, affattes således:

»6. Alle meddelelser i henhold til denne artikel gives ved hjælp af sikre elektroniske medier, herunder ved hjælp af det system, der er omhandlet i artikel 19, stk. 4.«

7) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2, litra a), erstattes ordene »generelle fællesskabsudførelstilladelse« af ordene »generelle EU-udførelstilladelse«.

b) Stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen opretter i samråd med Koordinationsgruppen for Produkter med Dobbelt Anvendelse nedsat i henhold til artikel 23 et sikkert og krypteret system til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og om nødvendigt med Kommissionen. Europa-Parlamentet informeres om systemets budget, udvikling, foreløbige og endelige etablering og funktionsmåde og netværksudgifter.«

8) I artikel 23 indsættes følgende stykke:

»3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet en årlig beretning om de aktiviteter, undersøgelser og høringer, som Koordinationsgruppen for Produkter med Dobbelt Anvendelse har foretaget; beretningen er omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (*).

(*) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.«

9) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke love, forskrifter og administrative bestemmelser de har vedtaget for at gennemføre denne forordning, herunder de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24. Kommissionen videregiver oplysningerne til de øvrige medlemsstater.

2. Hvert tredje år undersøger Kommissionen gennemførelsen af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en beretning med en omfattende gennemførelses- og konsekvensanalyse, eventuelt ledsaget af forslag til ændring. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle relevante oplysninger med henblik på udarbejdelsen af beretningen.

3. Særlige afsnit i beretningen skal behandle

a) Koordinationsgruppen for Produkter med Dobbelt Anvendelse og dens aktiviteter. Oplysninger, som Kommissionen giver om Koordinationsgruppen for Produkter med Dobbelt Anvendelse undersøgelser og høringer, behandles som fortrolige, jf. artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001. Under alle omstændigheder betragtes oplysninger som fortrolige, såfremt videregivelsen af dem vil kunne have betydelige negative følger for den, der har afgivet oplysningerne, eller som er ophavsmand til dem

- b) gennemførelsen af artikel 19, stk. 4, og oplyse om det stadie, der er nået i oprettelsen af et sikkert og krypteret system til udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen
- c) gennemførelsen af artikel 15, stk. 1
- d) gennemførelsen af artikel 15, stk. 2
- e) omfattende oplysninger om, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne har truffet i henhold til artikel 24 og meddelt Kommissionen i henhold til nærværende artikels stk. 1.

4. Senest den 31. december 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om gennemførelsen af denne forordning med særligt fokus på gennemførelsen af bilag IIb, generel EU-udførelstilladelse nr. EU002, eventuelt ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag til ændring af denne forordning, navnlig med hensyn til spørgsmålet om forsendelser af ringe værdi.»

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Med forbehold af bestemmelserne om aftaler om gensidig administrativ bistand eller protokoller om toldspørgsmål, som Unionen har indgået med tredjelande, kan Rådet bemyndige Kommissionen til at føre forhandlinger med tredjelande om aftaler om gensidig anerkendelse af kontrol med udførslen af produkter med dobbelt anvendelse, som er omfattet af denne forordning, og navnlig til at fjerne krav om tilladelse til genudførel inden for Unionens område. Disse forhandlinger føres efter procedurerne i artikel 207, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab alt efter, hvad der er relevant.»

11) Bilag II omnummereres til bilag IIa, og der foretages følgende ændringer:

- a) Overskriften affattes således:

»GENEREL EU-UDFØRELSTILLADELSE NR. EU001

(jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1)

Udførsel til Australien, Canada, Japan, New Zealand, Norge, Schweiz, herunder Liechtenstein, og Amerikas Forenede Stater

Udstedende myndighed: Den Europæiske Union«

- b) Del 1 affattes således:

»Del 1

Den generelle udførselstilladelse omfatter alle produkter med dobbelt anvendelse, der er specificeret i bilag I til denne forordning, bortset fra produkter, der er opført i bilag IIg.»

- c) Del 2 udgår.

- d) Del 3 bliver til del 2, og der foretages følgende ændringer:

- i) i stk. 1 erstattes ordet »Fællesskabet« af ordet »Unionen«

- ii) ordet »Schweiz« erstattes af ordene »Schweiz, herunder Liechtenstein«

- iii) ordene »den generelle fællesskabsudførelstilladelse« og »denne generelle fællesskabsudførelstilladelse« erstattes af ordene »denne tilladelse«

- iv) ordene »i henhold til en fælles holdning eller en fælles aktion« erstattes af ordene »i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning«

12) Bilag IIb-IIg, jf. bilaget til denne forordning, indsættes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredivtedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
W. SZCZUKA
Formand

BILAG

»BILAG IIb

GENEREL EU-UDFØRSELSTILLADELSE NR. EU002

(jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1)

Udførsel af visse produkter med dobbelt anvendelse til visse bestemmelsessteder**Udstedende myndighed: Den Europæiske Union****Del 1 — Produkter**

Denne generelle udførselstilladelse omfatter følgende produkter med dobbelt anvendelse, der er specificeret i bilag I til denne forordning:

- 1A001
- 1A003
- 1A004
- 1C003 b -c
- 1C004
- 1C005
- 1C006
- 1C008
- 1C009
- 2B008
- 3A001a3
- 3A001a6-12
- 3A002c-f
- 3C001
- 3C002
- 3C003
- 3C004
- 3C005
- 3C006

Del 2 — Bestemmelsessteder

Denne tilladelse gælder i hele Unionen for udførsel til følgende bestemmelsessteder:

- Argentina
- Kroatien
- Island
- Sydafrika
- Sydkorea
- Tyrkiet

Del 3 — Betingelser og krav i forbindelse med anvendelsen

1. Denne tilladelse indebærer ikke tilladelse til udførsel af produkter, hvis
 - 1) eksportøren af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, jf. denne forordnings artikel 9, stk. 6, er blevet gjort bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvis er eller kan være bestemt til:
 - a) anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben
 - b) militær endelig anvendelse som defineret i artikel 4, stk. 2, i denne forordning i et land, som er genstand for en våbenembargo i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning vedtaget af Rådet eller ved en afgørelse truffet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa eller en våbenembargo i henhold til en bindende resolution fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, eller
 - c) anvendelse som dele eller komponenter i militære produkter, der er opført på den nationale militære liste, og som er blevet udført fra denne medlemsstats område uden tilladelse eller under tilsidesættelse af en tilladelse foreskrevet i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning
 - 2) eksportøren på baggrund af sin forpligtelse til at udvise passende omhu er bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er bestemt til en af de i nr. 1) omhandlede anvendelser
 - 3) de pågældende produkter udføres til en frizone eller et frilager, som er beliggende på et bestemmelsessted, der er omfattet af denne tilladelse.
2. Eksportøreren skal angive EU-referencenummeret X002 og erklære, at produkterne udføres i overensstemmelse med den generelle EU-udførelstilladelse EU002, i rubrik 44 i det administrative enhedsdokument.
3. En eksportør, som anvender denne tilladelse, skal underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, om første anvendelse af denne tilladelse senest 30 dage efter første udførselsdato eller alternativt og i overensstemmelse med krav fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, før første anvendelse af denne tilladelse. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om den indberetningsmekanisme, der vælges for denne generelle udførselstilladelse. Kommissionen skal offentliggøre de indberettede oplysninger i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

De rapporteringskrav, der er knyttet til anvendelsen af denne tilladelse, og yderligere oplysninger, som den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, kan kræve om produkter, der udføres i henhold til denne tilladelse, fastsættes af medlemsstaterne.

En medlemsstat kan kræve, at de eksportører, der har hjemsted i denne medlemsstat, registreres forud for den første anvendelse af denne tilladelse. Registreringen skal være automatisk og straks og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsen anerkendes af de kompetente myndigheder over for eksportøren, jf. dog denne forordnings artikel 9, stk. 1.

Hvor det er relevant, skal de krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, være baseret på dem, der er fastsat for anvendelsen af de generelle nationale udførselstilladelser, der udstedes af de medlemsstater, der giver sådanne tilladelser.

BILAG IIc

GENEREL EU-UDFØRSELSTILLADELSE NR. EU003

(jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1)

Udførsel efter reparation/udskiftning**Udstedende myndighed: Den Europæiske Union****Del 1 — Produkter**

1. Denne generelle udførselstilladelse omfatter alle produkter med dobbelt anvendelse, der er specificeret i denne forordnings bilag I, bortset fra produkter, der er opført i punkt 2, hvis:
 - a) produkterne blev genindført til Den Europæiske Unions toldområde med henblik på vedligeholdelse, reparation eller udskiftning og udføres eller genudføres til modtagerlandet uden nogen ændring af deres oprindelige egenskaber inden for en periode på fem år efter datoen for udstedelsen af den oprindelige udførselstilladelse eller
 - b) produkterne udføres til modtagerlandet som led i ombytning af produkter af samme kvalitet og antal, som blev genindført til Den Europæiske Unions toldområde med henblik på vedligeholdelse, reparation eller udskiftning inden for en periode på fem år efter datoen for udstedelsen af den oprindelige udførselstilladelse.
2. Undtagede produkter:
 - a) Alle produkter, der er opført i bilag IIg
 - b) Alle produkter i afsnit D og E i bilag I til denne forordning
 - c) Følgende produkter specificeret i bilag I til denne forordning:
 - 1A002a
 - 1C012a
 - 1C227
 - 1C228
 - 1C229
 - 1C230
 - 1C231
 - 1C236
 - 1C237
 - 1C240
 - 1C350
 - 1C450
 - 5A001b5
 - 5A002a2 til 5A002a9
 - 5B002 Udstyr som følger:
 - a. Udstyr, der er specielt konstrueret til »udvikling« eller »fremstilling« af udstyr, der er specificeret i 5A002a2 til 5A002a9

b. Måleudstyr, der er specielt konstrueret til vurdering og godkendelse af »informationssikkerhedsfunktionerne« hos udstyr, der er specificeret i 5A002a2 til 5A002a9

- 6A001a2a1
- 6A001a2a5
- 6A002a1c
- 6A008l3
- 8A001b
- 8A001d
- 9A011

Del 2 — Bestemmelsessteder

Denne tilladelse gælder i hele Unionen for udførsel til følgende bestemmelsessteder:

Albanien	Mexico
Argentina	Montenegro
Bosnien-Hercegovina	Marokko
Brasilien	Rusland
Chile	Serbien
Kina (herunder Hongkong og Macao)	Singapore
Kroatien	Sydafrika
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	Sydkorea
De franske oversøiske territorier	Tunesien
Island	Tyrkiet
Indien	Ukraine
Kasakhstan	De Forenede Arabiske Emirater

Del 3 — Betingelser og krav i forbindelse med anvendelsen

1. Denne tilladelse kan kun anvendes, når den oprindelige udførsel er sket i henhold til en generel EU-udførelstilladelse, eller der er udstedt oprindelig udførselstilladelse af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den oprindelige eksportør havde hjemsted, for at udføre de produkter, som efterfølgende er blevet genindført til Den Europæiske Unions toldområde med henblik på vedligeholdelse, reparation eller udskiftning. Denne tilladelse er kun gyldig for udførsler til den oprindelige slutbruger.
2. Denne tilladelse indebærer ikke tilladelse til udførsel af produkter, hvis
 - 1) eksportøren af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, jf. denne forordnings artikel 9, stk. 6, er blevet gjort bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvis er eller kan være bestemt til
 - a) anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben
 - b) militær endelig anvendelse, jf. definitionen i denne forordnings artikel 4, stk. 2, hvis køberlandet eller bestemmelseslandet er genstand for en våbenembargo i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning vedtaget af Rådet eller ved en afgørelse truffet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa eller en våbenembargo i henhold til en bindende resolution fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, eller

- c) anvendelse som dele eller komponenter i militære produkter, der er opført på den nationale militære liste, og som er blevet udført fra denne medlemsstats område uden tilladelse eller under tilsidesættelse af en tilladelse foreskrevet i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning
 - 2) eksportøren er bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er bestemt til en af de i nr. 1) omhandlede anvendelser
 - 3) de pågældende produkter udføres til en frizone eller et frilager, som er beliggende på et bestemmelsessted, der er omfattet af denne tilladelse
 - 4) den oprindelige tilladelse er blevet annulleret, suspenderet, ændret eller tilbagekaldt
 - 5) eksportøren på baggrund af sin forpligtelse til at udvise passende omhu er bekendt med, at de pågældende produkters slutanvendelse er forskellig fra den slutanvendelse, der er anført i den oprindelige udførselstilladelse.
3. Ved udførsel af produkter i henhold til denne tilladelse skal eksportørerne:
- 1) angive referencenummeret på den oprindelige udførselstilladelse i udførselserklæringen til toldmyndighederne sammen med navnet på den medlemsstat, der udstedte tilladelsen, EU-referencenummeret X002 og erklære, at produkterne udføres i overensstemmelse med den generelle EU-udførselstilladelse EU003, i rubrik 44 i det administrative enhedsdokument
 - 2) på anmodning fra toldmyndighederne forelægge dokumentation for datoen for indførslen af produkterne til Unionen, for eventuel vedligeholdelse, reparation eller udskiftning af produkterne, som er udført i Unionen, og for at produkterne sendes tilbage til den slutbruger og det land, hvorfra de blev indført i Unionen.
4. Enhver eksportør, som anvender denne tilladelse, skal underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, om den første anvendelse af denne tilladelse senest 30 dage efter første udførselsdato eller alternativt og i overensstemmelse med krav fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, før første anvendelse af denne tilladelse. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om den indberetningsmekanisme, der vælges for denne tilladelse. Kommissionen skal offentliggøre de indberettede oplysninger i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.
- De rapporteringskrav, der er knyttet til anvendelsen af denne tilladelse, og yderligere oplysninger, som den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, kan kræve om produkter, der udføres i henhold til denne tilladelse, fastsættes af medlemsstaterne.
- En medlemsstat kan kræve, at de eksportører, der har hjemsted i denne medlemsstat, registreres forud for den første anvendelse af denne tilladelse. Registreringen skal være automatisk og straks og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsen anerkendes af de kompetente myndigheder over for eksportøren, jf. dog denne forordnings artikel 9, stk. 1.
- Hvis det er relevant, skal de krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, være baseret på dem, der er fastsat for anvendelsen af de generelle nationale udførselstilladelser, der udstedes af de medlemsstater, der giver sådanne tilladelser.
5. Denne tilladelse omfatter produkter til »reparation«, »udskiftning« og »vedligeholdelse«. Dette kan indebære en utilsigtet forbedring af de oprindelige produkter, f.eks. grundet anvendelse af moderne reservedele eller af en nyere byggestandard af driftsmæssige eller sikkerhedsmæssige årsager, forudsat at dette ikke medfører nogen forbedring af produkternes funktionelle egenskaber eller forsyner dem med nye eller yderligere funktioner.
-

BILAG II

GENEREL EU-UDFØRELSTILLADELSE NR. EU004

(jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1)

Midlertidig udførsel i forbindelse med udstillinger eller messer

Udstedende myndighed: Den Europæiske Union

Del 1 — Produkter

Denne generelle udførselstilladelse omfatter alle produkter med dobbelt anvendelse, der er specificeret i bilag I til denne forordning, bortset fra:

- a) Alle produkter, der er opført i bilag IIg
- b) Alle produkter i afsnit D i bilag I til denne forordning (dette omfatter ikke software, der er nødvendig for, at demonstrationsudstyret kan fungere efter hensigten)
- c) Alle produkter i afsnit E i bilag I til denne forordning
- d) Følgende produkter specificeret i bilag I til denne forordning:

— 1A002a

— 1C002.b.4

— 1C010

— 1C012.a

— 1C227

— 1C228

— 1C229

— 1C230

— 1C231

— 1C236

— 1C237

— 1C240

— 1C350

— 1C450

— 5A001b5

— 5A002a2 til 5A002a9

— 5B002 Udstyr som følger:

- a. Udstyr, der er specielt konstrueret til »udvikling« eller »fremstilling« af udstyr, der er specificeret i 5A002a2 til 5A002a9

- b. Måleudstyr, der er specielt konstrueret til vurdering og godkendelse af »informationssikkerhedsfunktionerne« hos udstyr, der er specificeret i 5A002a2 til 5A002a9

— 6A001

— 6A002a

— 6A008l3

— 8A001b

— 8A001d

— 9A011

Del 2 — Bestemmelsessteder

Udførselstilladelsen gælder i hele Unionen for udførsel til følgende bestemmelsessteder:

Albanien, Argentina, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Brasilien, Chile, Kina (herunder Hongkong og Macao), Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, De Franske Oversøiske Territorier, Island, Indien, Kasakhstan, Mexico, Montenegro, Marokko, Rusland, Serbien, Singapore, Sydafrika, Sydkorea, Tunesien, Tyrkiet, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater

Del 3 — Betingelser og krav i forbindelse med anvendelsen

1. Denne tilladelse indebærer tilladelse til udførsel af produkterne anført i del 1 på betingelse af, at udførslen vedrører midlertidig udførsel i forbindelse med udstillinger eller messer, jf. definitionen i punkt 6, og at produkterne genindføres inden for en periode på 120 dage efter den oprindelige udførsel, fuldstændige og uden ændringer, til Den Europæiske Unions toldområde.
2. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, jf. denne forordnings artikel 9, stk. 6, kan på begæring af eksportøren fritage fra kravet om, at produkterne genindføres som fastsat i punkt 1. Ved fritagelse fra kravet finder proceduren for individuelle tilladelser i artikel 9, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, i denne forordning tilsvarende anvendelse.
3. Denne tilladelse indebærer ikke tilladelse til udførsel af produkter, hvis
 - 1) eksportøren af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, er blevet gjort bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvis er eller kan være bestemt til
 - a) anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben
 - b) militær endelig anvendelse, jf. definitionen i denne forordnings artikel 4, stk. 2, hvis køberlandet eller bestemmelseslandet er genstand for en våbenembargo i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning vedtaget af Rådet eller ved en afgørelse truffet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa eller en våbenembargo i henhold til en bindende resolution fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, eller
 - c) anvendelse som dele eller komponenter i militære produkter, der er opført på den nationale militære liste, og som er blevet udført fra denne medlemsstats område uden tilladelse eller under tilsidesættelse af en tilladelse foreskrevet i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning
 - 2) eksportøren er bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er bestemt til en af de i nr. 1) omhandlede anvendelser
 - 3) de pågældende produkter udføres til en frizone eller et frilager, som er beliggende på et bestemmelsessted, der er omfattet af denne tilladelse
 - 4) eksportøren er blevet underrettet af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende er etableret, eller på anden måde er gjort bekendt med (f.eks. gennem oplysninger fra fabrikanten), at de pågældende produkter af den kompetente myndighed er klassificeret i kategorien produkter med national sikkerhedsklassificering, svarende til eller højere end CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL
 - 5) eksportøren ikke kan garantere, at produktet tilbagesendes i dets oprindelige tilstand, uden at nogen komponent eller noget software er blevet fjernet, kopieret eller spredt, eller hvis en overførsel af teknologi knytter sig til en fremvisning
 - 6) de pågældende produkter skal udføres i forbindelse med en privat fremvisning eller demonstration (f.eks. i interne udstillingslokaler)
 - 7) de pågældende produkter skal indgå i en produktionsproces
 - 8) de pågældende produkter skal anvendes til det tilsigtede formål, undtagen i det minimumsomfang, der er påkrævet af hensyn til en effektiv demonstration, men uden at stille specifikke testresultater til rådighed for tredjeparter
 - 9) udførslen skal foregå som følge af en handelstransaktion, navnlig hvad angår salg, leje eller leasing af de pågældende produkter

- 10) de pågældende produkter skal opbevares på en udstilling eller messe alene med henblik på salg, leje eller leasing uden at skulle fremvises eller demonstreres
- 11) eksportøren indgår en aftale, som afskærer ham fra at bevare kontrollen over de pågældende produkter i hele den midlertidige udførselsperiode.
4. Eksportører skal angive EU-referencenummeret X002 og erklære, at produkterne udføres i overensstemmelse med den generelle EU-udførelstilladelse EU004, i rubrik 44 i det administrative enhedsdokument.
5. Enhver eksportør, som anvender denne tilladelse, skal underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, om den første anvendelse af denne tilladelse senest 30 dage efter første udførselsdato eller alternativt og i overensstemmelse med krav fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, før første anvendelse af denne tilladelse. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om den indberetningsmekanisme, der vælges for denne tilladelse. Kommissionen skal offentliggøre de indberettede oplysninger i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

De rapporteringskrav, der er knyttet til anvendelsen af denne tilladelse, og de yderligere oplysninger, som den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, kan kræve om produkter, der udføres i henhold til denne tilladelse, fastsættes af medlemsstaterne.

En medlemsstat kan kræve, at de eksportører, der har hjemsted i denne medlemsstat, registreres forud for den første anvendelse af denne tilladelse. Registreringen skal være automatisk og straks og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsen anerkendes af de kompetente myndigheder over for eksportøren, jf. dog denne forordnings artikel 9, stk. 1.

Hvis det er relevant, skal de krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, være baseret på dem, der er fastsat for anvendelsen af de generelle nationale udførselstilladelser, der udstedes af de medlemsstater, der giver sådanne tilladelser.

6. I denne tilladelse forstås ved »udstilling eller messe« kommercielle arrangementer af specifik varighed, hvor et større antal udstillere demonstrerer deres produkter for besøgende handelsfolk eller offentligheden.
-

BILAG IIe

GENEREL EU-UDFØRSELSTILLADELSE NR. EU005

(jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1)

Telekommunikation**Udstedende myndighed: Den Europæiske Union****Del 1 — Produkter**

Denne generelle udførselstilladelse omfatter følgende produkter med dobbelt anvendelse, der er specificeret i bilag I til denne forordning:

- a) følgende produkter i kategori 5, del 1:
 - i) Produkter, herunder specielt konstruerede eller udviklede komponenter og tilbehør hertil, som er specificeret i 5A001b2 og 5A001c og d.
 - ii) Produkter, som er specificeret i 5B001 og 5D001 for så vidt angår prøvnings-, inspektions- og produktionsudstyr og software til de under nr. i) nævnte produkter.
- b) teknologi, underlagt eksportkontrol gennem 5E001a, såfremt den er nødvendig for installation, drift, vedligeholdelse og reparation af produkter, specificeret under litra a), og bestemt til samme slutbruger.

Del 2 — Bestemmelsessteder

Tilladelsen gælder i hele Unionen for udførsel til følgende bestemmelsessteder:

Argentina, Kina (herunder Hongkong og Macao), Kroatien, Indien, Rusland, Sydafrika, Sydkorea, Tyrkiet, Ukraine

Del 3 — Betingelser og krav i forbindelse med anvendelsen

1. Denne tilladelse indebærer ikke tilladelse til udførsel af produkter, hvis
 - 1) eksportøren af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, jf. denne forordnings artikel 9, stk. 6, er blevet gjort bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er eller kan være bestemt til
 - a) anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben
 - b) militær endelig anvendelse, jf. definitionen i denne forordnings artikel 4, stk. 2, hvis køberlandet eller bestemmelseslandet er genstand for en våbenembargo i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning vedtaget af Rådet eller ved en afgørelse truffet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa eller en våbenembargo i henhold til en bindende resolution fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd
 - c) anvendelse som dele eller komponenter i militære produkter, der er opført på den nationale militære liste, og som er blevet udført fra denne medlemsstats område uden tilladelse eller under tilsidesættelse af en tilladelse foreskrevet i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, eller
 - d) anvendelse i forbindelse med krænkelse af menneskerettigheder, demokratiske principper eller ytringsfrihed som defineret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder gennem brug af aflytningsteknologier og anordninger til digital dataoverførsel med henblik på kontrol med mobiltelefoner og sms-beskeder og målrettet overvågning af internetbrug (f.eks. gennem overvågningscentre og myndighedernes aflytningsporte (Lawful Interception Gateways))
- 2) eksportøren på baggrund af sin forpligtelse til at udvise passende omhu er bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er bestemt til en af de i nr. 1) omhandlede anvendelser

- 3) eksportøren på baggrund af sin forpligtelse til at udvise passende omhu er bekendt med, at de pågældende produkter vil blive genudført til et andet bestemmelsessted end de i dette bilags del 2 eller de i del 2 i bilag IIa anførte bestemmelsessteder eller til medlemsstater
 - 4) de relevante produkter udføres til en frizone eller et frilager, som er beliggende på et bestemmelsessted, der er omfattet af denne tilladelse.
2. Eksportører skal angive EU-referencenummeret X002 og erklære, at produkterne udføres i overensstemmelse med den generelle EU-udførelstilladelse EU005, i rubrik 44 i det administrative enhedsdokument.
 3. En eksportør, som anvender denne tilladelse, skal underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, om den første anvendelse af denne tilladelse senest 30 dage efter første udførselsdato eller alternativt og i overensstemmelse med krav fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, før første anvendelse af denne tilladelse. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om den indberetningsmekanisme, der vælges for denne tilladelse. Kommissionen skal offentliggøre de indberettede oplysninger i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

De rapporteringskrav, der er knyttet til anvendelsen af denne tilladelse, og de yderligere oplysninger, som den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, kan kræve om produkter, der udføres i henhold til denne tilladelse, fastsættes af medlemsstaterne.

En medlemsstat kan kræve, at de eksportører, der har hjemsted i denne medlemsstat, registreres forud for den første anvendelse af denne tilladelse. Registreringen skal være automatisk og straks og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsen anerkendes af de kompetente myndigheder over for eksportøren, jf. dog denne forordnings artikel 9, stk. 1.

Hvis det er relevant, skal de krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, være baseret på dem, der er fastsat for anvendelsen af de generelle nationale udførselstilladelser, der udstedes af de medlemsstater, der giver sådanne tilladelser.

BILAG II

GENEREL EU-UDFØRSELSTILLADELSE NR. EU006

(jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1)

Kemikalier

Del 1 — Produkter

Denne generelle udførselstilladelse omfatter følgende produkter med dobbelt anvendelse i bilag I til denne forordning:

1C350:

1. Thiodiglycol (111-48-8);
2. Phosphoroxychlorid (10025-87-3);
3. Dimethyl methylphosphonat (756-79-6);
5. Methylphosphonyldichlorid (676-97-1);
6. Dimethylphosphit (DMP) (868-85-9);
7. Phosphortrichlorid (7719-12-2);
8. Trimethylphosphit (TMP) (121-45-9);
9. Thionylchlorid (7719-09-7);
10. 3-hydroxy-1-methylpiperidin (3554-74-3);
11. N,N-diisopropyl- β -aminoethylchlorid (96-79-7);
12. N,N-diisopropyl- β -aminoethanthiol (5842-07-9);
13. 3-quinuclidinol (1619-34-7);
14. Kaliumfluorid (7789-23-3);
15. 2-chloroethanol (107-07-3);
16. Dimethylamin (124-40-3);
17. Diethylethylphosphonat (78-38-6);
18. Diethyl-N,N-dimethylphosphoramidat (2404-03-7);
19. Diethylphosphit (762-04-9);
20. Dimethylaminhydrochlorid (506-59-2);
21. Ethylphosphinyldichlorid (1498-40-4);
22. Ethylphosphonyldichlorid (1066-50-8);
24. Hydrogenfluorid (7664-39-3);
25. Methylbenzilat (76-89-1);
26. Methylphosphinyldichlorid (676-83-5);
27. N,N-diisopropyl- β -aminoethanol (96-80-0);
28. Pinacolylalkohol (464-07-3);
30. Triethylphosphit (122-52-1);

31. Arsentrichlorid (7784-34-1);
32. Benzilsyre (76-93-7);
33. Diethylmethylphosphonit (15715-41-0);
34. Dimethylethylphosphonat (6163-75-3);
35. Ethylphosphinyldifluorid (430-78-4);
36. Methylphosphinyldifluorid (753-59-3);
37. 3-quinuclidon (3731-38-2);
38. Phosphorpentachlorid (10026-13-8);
39. Pinacolon (75-97-8);
40. Kaliumcyanid (151-50-8);
41. Kaliumbifluorid (7789-29-9);
42. Ammoniumhydrogenfluorid eller ammoniumbifluorid (1341-49-7);
43. Natriumfluorid (7681-49-4);
44. Natriumbifluorid (1333-83-1);
45. Natriumcyanid (143-33-9);
46. Triethanolamin (102-71-6);
47. Phosphorpentasulfid (1314-80-3);
48. Diisopropylamin (108-18-9);
49. Diethylaminoethanol (100-37-8);
50. Natriumsulfid (1313-82-2);
51. Svovlmonochlorid (10025-67-9);
52. Svovldichlorid (10545-99-0);
53. Triethanolaminhydrochlorid (637-39-8);
54. N,N-diisopropyl- β -aminoethylchloridhydrochlorid (4261-68-1);
55. Methylphosphonsyre (993-13-5);
56. Diethylmethylphosphonat (683-08-9);
57. N,N-dimethylaminophosphoryldichlorid (677-43-0);
58. Triisopropylphosphit (116-17-6);
59. Ethyldiethanolamin (139-87-7);
60. O,O-diethylphosphorthioat (2465-65-8);
61. O,O-diethylphosphordithioat (298-06-6);
62. Natriumhexafluorosilicat (16893-85-9);
63. Methylphosphonthiodichlorid (676-98-2).

1C450 a:

4. Phosgen: carbonyldichlorid (75-44-5);
5. Cyanogenchlorid (506-77-4);
6. Hydrogencyanid (74-90-8);
7. Klorpikrin: trichlornitromethan (76-06-2);

1C450 b:

1. Kemiske stoffer ud over dem, der er specificeret i kontrolbestemmelserne for produkter til militære formål eller 1C350, indeholdende et phosphoratom, hvortil er bundet en methyl-, ethyl- eller propylgruppe (normal- eller iso-), men ikke flere carbonatomer;
2. Andre N,N-dialkyl [methyl-, ethyl- eller propyl- (normal- eller iso-)]-phosphor-amiddihalogenider end N,N-dimethylfosforamidodiklorid som specificeret i 1C350.57;
3. Dialkyl [methyl-, ethyl- eller propyl- (normal- eller iso-)]-N,N-dialkyl [methyl-, ethyl- eller propyl- (normal- eller iso-)]-phosphoramidater, bortset fra diethyl-N,N-dimethylphosphoramidat som specificeret i 1C350;
4. N,N-dialkyl [methyl-, ethyl- eller propyl- (normal- eller iso-)]-aminoethyl-2-chlorider og protoniserede salte deraf, bortset fra N,N-diisopropyl-β-aminoethylchlorid eller N,N-diisopropyl-β-aminoethylchloridhydrochlorid som specificeret i 1C350;
5. N,N-dialkyl [methyl-, ethyl- eller propyl- (normal- eller iso-)]-aminoethan-2-oler og protoniserede salte deraf, bortset fra N,N-diisopropyl-β-aminoethanol (96-80-0) og N,N-diethylamino-ethanol (100-37-8) som specificeret i 1C350;
6. N,N-dialkyl [methyl-, ethyl- eller propyl- (normal- eller iso-)]-aminoethan-2-thioler og protoniserede salte deraf, bortset fra N,N-diisopropyl-β-aminoethantiol som specificeret i 1C350;
8. Methyl-diethanolamin (105-59-9).

Del 2 — Bestemmelsessteder

Denne tilladelse gælder i hele Unionen for udførsel til følgende bestemmelsessteder:

Argentina, Kroatien, Island, Sydkorea, Tyrkiet, Ukraine.

Del 3 — Betingelser og krav i forbindelse med anvendelsen

1. Denne tilladelse indebærer ikke tilladelse til udførsel af produkter, hvis
 - 1) eksportøren af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted, jf. denne forordnings artikel 9, stk. 6, er blevet gjort bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er eller kan være bestemt til
 - a) anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben
 - b) militær endelig anvendelse, jf. definitionen i denne forordnings artikel 4, stk. 2, hvis køberlandet eller bestemmelseslandet er genstand for en våbenembargo i henhold til en afgørelse eller en fælles holdning vedtaget af Rådet eller ved en afgørelse truffet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa eller en våbenembargo i henhold til en bindende resolution fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, eller
 - c) anvendelse som dele eller komponenter i militære produkter, der er opført på den nationale militære liste, og som er blevet udført fra denne medlemsstats område uden tilladelse eller under tilsidesættelse af en tilladelse foreskrevet i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning
 - 2) eksportøren på baggrund af sin forpligtelse til at udvise passende omhu er bekendt med, at de pågældende produkter helt eller delvist er bestemt til en af de i nr. 1) omhandlede anvendelser

- 3) eksportøren på baggrund af sin forpligtelse til at udvise passende omhu er bekendt med, at de pågældende produkter vil blive genudført til et andet bestemmelsessted end de i dette bilags del 2 eller de i del 2 i bilag IIa anførte bestemmelsessteder eller til medlemsstater eller
 - 4) de relevante produkter udføres til en frizone eller et frilager, som er beliggende på et bestemmelsessted, der er omfattet af denne tilladelse.
2. Eksportører skal angive EU-referencenummeret X002 og erklære, at produkterne udføres i overensstemmelse med den generelle EU-udførelstilladelse EU006, i rubrik 44 i det administrative enhedsdokument.
 3. En eksportør, som anvender denne tilladelse, skal underrette de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor han har hjemsted om den første anvendelse af denne tilladelse senest 30 dage efter første udførselsdato eller alternativt og i overensstemmelse med krav fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren har hjemsted, før første anvendelse af denne tilladelse. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om den indberetningsmekanisme, der vælges for denne tilladelse. Kommissionen skal offentliggøre de indberettede oplysninger i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

De rapporteringskrav, der er knyttet til anvendelsen af denne tilladelse, og de yderligere oplysninger, som den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, kan kræve om produkter, der udføres i henhold til denne tilladelse, fastsættes af medlemsstaterne.

En medlemsstat kan kræve, at de eksportører, der har hjemsted i denne medlemsstat, registreres forud for den første anvendelse af denne tilladelse. Registreringen skal være automatisk og straks og under alle omstændigheder inden for 10 arbejdsdage efter modtagelsen anerkendes af de kompetente myndigheder over for eksportøren, jf. dog denne forordnings artikel 9, stk. 1.

Hvis det er relevant, skal de krav, der er omhandlet i andet og tredje afsnit, være baseret på dem, der er fastsat for anvendelsen af de generelle nationale udførselstilladelser, der udstedes af de medlemsstater, der giver sådanne tilladelser.

BILAG IIg

(Liste omhandlet i artikel 9, stk. 4, litra a), i denne forordning og i denne forordnings bilag IIa, IIc og IID)

Under de enkelte punkter gives der ikke altid en fuldstændig beskrivelse af produkterne og de dertil knyttede noter i bilag I. Kun bilag I indeholder en fuldstændig beskrivelse af produkterne.

Anførelsen af et produkt i dette bilag berører ikke anvendelsen af den generelle softwarenote (GSN) i bilag I.

- Alle produkter, der er specificeret i bilag IV.
- 0C001 »Naturligt uran« eller »depleteret uran« eller thorium i form af metal, legering, kemisk forbindelse eller koncentrat og et hvilket som helst andet materiale, der indeholder et eller flere af de nævnte stoffer.
- 0C002 Andre »specielle, fissile materialer« end dem, der er specificeret i bilag IV.
- 0D001 »Software«, der er specielt udviklet eller modificeret til »udvikling«, »produktion« eller »brug« af produkter, der er specificeret i kategori 0, når de har forbindelse med 0C001 eller med de produkter i 0C002, der er udelukket fra bilag IV.
- 0E001 »Teknologi« ifølge noten vedrørende nuklear teknologi (NTN), til »udvikling«, »produktion« eller »brug« af produkter, der er specificeret i kategori 0, når de har forbindelse med 0C001 eller med de produkter i 0C002, der er udelukket fra bilag IV.
- 1A102 Resaturerede pyroliserede carbon-carbon komponenter udviklet til løftefartøjer til »rumfartøjer« som specificeret i 9A004 eller raketsonder som specificeret i 9A104.
- 1C351 Humane patogener, zoonoser og »toksiner«.
- 1C352 Animalske patogener.
- 1C353 Genetiske elementer og genetisk modificerede organismer.
- 1C354 Plantepatogener.
- 1C450a.1. amiton: 0,0-diethyl-S-[2-(diethylamino) ethyl]phosphorthiolat (78-53-5) og alkylerede eller protoniserede salte deraf.
- 1C450a.2. PFIB: 1,1,3,3,3-pentafluor-2-(trifluormethyl)-1-propen (382-21-8).
- 7E104 »Teknologi« til integrering af data vedrørende styring, navigation og fremdrift i et flyve-managementsystem til optimering af et raketsystems bane.
- 9A009.a. Hybride raketfremdrivningssystemer med total impulseffekt på mere end 1,1 MNs.
- 9A117 Rakettrinmekanismer, adskillelsesmekanismer og mellemtrin, anvendelige i »missiler«.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen agter at tage denne forordning op til revision senest den 31. december 2013, navnlig med henblik på at vurdere muligheden for at indføre en generel udførselstilladelse for forsendelser af ringe værdi.

ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN OM FORSENDELSER AF RINGE VÆRDI

Denne forordning berører ikke nationale generelle udførselstilladelser for forsendelser af ringe værdi, der udstedes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 428/2009.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1233/2011

af 16. november 2011

om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Eksportkreditinstitutter bidrager til verdenshandlens udvikling ved at støtte virksomheders eksport og investeringer på en måde, der supplerer ydelsen af finansiering og forsikring fra den private sektor. Unionen er part i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter («arrangementet»), der er indgået inden for Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Arrangementet, der er indgået af deltagerne, regulerer de finansielle vilkår og betingelser, som eksportkreditinstitutter kan tilbyde for at fremme ensartede vilkår for offentligt støttede eksportkreditter.
- (2) I henhold til Rådets beslutning 2001/76/EF af 22. december 2000 om erstatning af beslutningen af 4. april 1978 om anvendelsen af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter⁽²⁾ og Rådets beslutning 2001/77/EF af 22. december 2000 om anvendelse af principperne for en rammeaftale om projektfinsiering i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter⁽³⁾ finder arrangementets retningslinjer og de særlige regler for projektfinsiering anvendelse i Unionen.
- (3) Via eksportkreditinstitutternes virksomhed bidrager arrangementet indirekte til fri og fair handel og til, at virksomheder, der ellers ville have mindre adgang til kreditfaciliteter fra den private sektor, kan foretage investeringer.
- (4) Medlemsstaterne bør overholde Unionens almindelige bestemmelser om foranstaltninger udadtil som f.eks. konsolidering af demokrati, respekt for menneskerettigheder og sammenhæng i udviklingspolitikken og bekæmpelse af klimaændringer, når de opretter, udvikler og gennemfører deres nationale eksportkreditordninger, og når de gennemfører deres tilsyn med officielt støttet eksportkreditvirksomhed.

(5) Deltagerne i arrangementet medvirker i en kontinuerlig proces med henblik på at minimere markedsforvridninger og skabe ensartede konkurrencevilkår, hvor de præmier, der opkræves af eksportkreditinstitutterne, baseres på risikoen og bør være tilstrækkelige til at dække driftsudgifter og tab på lang sigt og være i overensstemmelse med forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen. For at nå dette mål fungerer eksportkreditordningerne på en gennemskuelig måde, og institutterne aflægger beretning herom til OECD.

(6) Målrettede eksportkreditter fra eksportkreditinstitutter kan bidrage til muligheder for markedsadgang for virksomheder i Unionen, herunder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

(7) Deltagerne i arrangementet og Unionens medlemsstater er nået til enighed om at give adgang til visse oplysninger om eksportkreditter i henhold til OECD's og Unionens regler om gennemsigtighed for at fremme ensartede vilkår for deltagerne i arrangementet og medlemsstaterne.

(8) Unionen anvender foranstaltninger for gennemsigtighed og rapportering som fastsat i bilag I.

(9) I betragtning af den intensiverede konkurrence på verdensmarkederne og for at undgå konkurrencemæssige ulemper for EU-virksomheder bør Kommissionen med hensyn til forhandlingsbemyndigelsen fra medlemsstaterne støtte OECD's bestræbelser på at nå ud til de lande, der ikke deltager i arrangementet. Kommissionen bør anvende bilaterale og multilaterale forhandlinger for at fastsætte globale standarder for offentligt støttede eksportkreditter. Globale standarder på dette område er en forudsætning for ensartede vilkår inden for verdenshandlen.

(10) Selv om OECD-landene er underlagt arrangementet, deltager lande, der ikke er medlem af OECD, ikke i arrangementet, og dette kan indebære en konkurrencemæssig fordel for eksportører fra sidstnævnte lande. Disse lande opfordres derfor til at anvende arrangementet for at sikre ensartede vilkår også på globalt plan.

(11) På baggrund af Unionens politik for bedre regulering, der tager sigte på at forenkle og forbedre den eksisterende lovgivning, vil Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med fremtidige revisioner af arrangementet i givet fald fokusere på at reducere de administrative byrder for virksomheder og nationale forvaltninger, herunder eksportkreditinstitutter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2011.

⁽²⁾ EFT L 32 af 2.2.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 32 af 2.2.2001, s. 55.

- (12) Deltagerne i arrangementet har besluttet at ændre og rationalisere arrangementet. De ændringer, som de er nået til enighed om, tager sigte på større brugervenlighed, forbedret overensstemmelse i de relevante internationale forpligtelser og større gennemsigtighed, navnlig i forbindelserne med ikke-deltagere i arrangementet. Desuden er deltagerne i arrangementet nået til enighed om at optage reglerne for projektf finansiering, som blev indført ved beslutning 2001/77/EF, og reglerne for eksportkreditter til skibe, som blev indført ved Rådets beslutning 2002/634/EF⁽¹⁾, der ændrer beslutning 2001/76/EF, i teksten til arrangementet.
- (13) Beslutning 2001/76/EF som ændret bør ophæves og erstattes med nærværende forordning, og den konsoliderede og reviderede tekst til arrangementet, der er indeholdt i bilaget dertil, og beslutning 2001/77/EF bør ophæves.
- (14) For gnidningsløst og hurtigt at få indarbejdet de ændringer af retningslinjerne i arrangementet, hvorom deltagerne i arrangementet er nået til enighed, i Unionens lovgivning, bør Kommissionen vedtage delegerede retsakter til ændring af bilag II, hvor dette er nødvendigt. Derfor bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af retningslinjerne, hvorom deltagerne i arrangementet er nået til enighed. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelse af arrangementet

De retningslinjer, som er indeholdt i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter («arrangementet»), finder anvendelse i Unionen. Teksten til arrangementet er knyttet som bilag til denne forordning.

Artikel 2

Delegation af beføjelser

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 3 vedrørende ændring af bilag II som følge af ændringer af retningslinjerne, hvorom deltagerne i arrangementet er nået til enighed.

Hvis det i tilfælde af ændringer af bilag II som følge af ændringer af retningslinjerne, hvorom deltagerne i

arrangementet er nået til enighed, er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 4 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

Artikel 3

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 9. december 2011.
3. Den i artikel 2 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for den frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 4

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 3, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 5

Gennemsigtighed og rapportering

De foranstaltninger for gennemsigtighed og rapportering, der skal finde anvendelse i Unionen, er fastsat i bilag I.

⁽¹⁾ EFT L 206 af 3.8.2002, s. 16.

*Artikel 6***Ophævelse**

Beslutning 2001/76/EF og 2001/77/EF ophæves.

*Artikel 7***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA
Formand

BILAG I

1. Uden at det berører de beføjelser, der er tillagt de institutioner i medlemsstaterne, der fører tilsyn med de nationale eksportkreditprogrammer, forelægger hver medlemsstat Kommissionen en årlig aktivitetsrapport for at forbedre gennemsigtigheden på EU-plan. I overensstemmelse med deres nationale lovgivningsrammer aflægger medlemsstaterne beretning om aktiver og passiver, indløste fordringer og inddrivelsler, nye forpligtelser, eksponeringer og præmiesatser. Hvis der kan opstå eventualforpligtelser som følge af offentligt støttet eksportkreditvirksomhed, aflægges der beretning om denne virksomhed som led i den årlige aktivitetsrapport.
2. I den årlige aktivitetsrapport beskriver medlemsstaterne, hvordan der i den offentligt støttede eksportkreditvirksomhed, som deres eksportkreditinstitutter udøver, tages hensyn til miljømæssige risici, der kan indebære andre relevante risici.
3. Kommissionen udarbejder en årlig oversigt til Europa-Parlamentet på grundlag af disse oplysninger, herunder en vurdering af eksportkreditinstitutternes overholdelse af Unionens mål og forpligtelser.
4. I henhold til sine beføjelser forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet en årlig rapport om de forhandlinger, der er ført — og for hvilke Kommissionen har en forhandlingsbemyndigelse i de forskellige internationale samarbejdsfora — med henblik på at fastsætte globale standarder for offentligt støttede eksportkreditter.

Den første rapporteringsperiode i henhold til denne forordning dækker året 2011.

BILAG II

ARRANGEMENT VEDRØRENDE OFFENTLIGT STØTTEDE EKSPORTKREDITTER

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
KAPITEL I: ALMINDELIGE BESTEMMELSER	52
1. FORMÅL	52
2. STATUS	52
3. DELTAGERE	52
4. INFORMATION, DER STÅR TIL RÅDIGHED FOR IKKE-DELTAGERE	52
5. ANVENDELSESOMRÅDE	52
6. SEKTORAFTALER	53
7. PROJEKTFINANSIERING	53
8. UDTRÆDEN	53
9. OVERVÅGNING	53
KAPITEL II: FINANSIELLE BETINGELSER FOR EKSPORTKREDITTER	53
10. KONTANT UDBETALING, MAKSIMAL OFFENTLIG STØTTE OG LOKALE OMKOSTNINGER	53
11. KLASSIFICERING AF LANDENE MED HENBLIK PÅ FASTSÆTTELSE AF MAKSIMAL LØBETID	54
12. MAKSIMAL LØBETID	54
13. LØBETID FOR IKKE-NUKLEARE KRAFTVÆRKER	54
14. TILBAGEBETALING AF HOVEDSTOL OG BETALING AF RENTER	55
15. RENTESATSER, PRÆMIESATSER OG ANDRE GEBYRER	56
16. GYLDIGHEDSPERIODE FOR EKSPORTKREDITTER	56
17. FORANSTALTNINGER TIL AT HINDRE ELLER BEGRÆNSE TAB	56
18. MATCHING	56
19. FASTE MINIMUMSRENTESATSER MED OFFENTLIG FINANSIERINGSSTØTTE	56
20. BEREGNING AF CIRR	56
21. GYLDIGHED AF CIRR	57
22. ANVENDELSE AF CIRR	57
23. PRÆMIE FOR KREDITRISIKO	57
24. MINIMUMSPRÆMIESATSER FOR LANDEKREDITRISIKO OG RISIKO FORBUNDET MED SUVERÆN KREDIT	57
25. KLASSIFICERING AF LANDERISIKO	58
26. KLASSIFICERING AF MULTILATERALE OG REGIONALE INSTITUTIONER	59

	Side
27. OFFENTLIG EKSPORTKREDITDÆKNING: PROCENTSATS OG KVALITET	59
28. UDELUKKELSE AF UDVALGTE LANDERISIKOELEMENTER OG TEKNIKKER TIL LEMPELSE AF LANDERISICI	60
29. REVISION AF GYLDIGHEDEN AF MINIMUMSPRÆMIESATSERNE FOR LANDEKREDITRISIKO OG RISIKO FORBUNDET MED SUVERÆN KREDIT	61
KAPITEL III: BESTEMMELSER OM BUNDEN BISTAND	61
30. GENERELLE PRINCIPPER	61
31. FORMER FOR BUNDEN BISTAND	61
32. ASSOCIERET FINANSIERING	62
33. STØTTEBERETTIGEDE LANDE (BUNDEN BISTAND)	62
34. STØTTEBERETTIGEDE PROJEKTER	63
35. MINIMALT SUBVENTIONSNIVEAU	63
36. UNDTAGELSER FRA LANDES ELLER PROJEKTERS BERETTIGELSE TIL BUNDEN BISTAND	64
37. BEREGNING AF SUBVENTIONSNIVEAUET FOR BUNDEN BISTAND	64
38. GYLDIGHEDSPERIODE FOR BUNDEN BISTAND	65
39. MATCHING	65
KAPITEL IV: PROCEDURER	66
AFDELING 1: FÆLLES PROCEDURER FOR EKSPORTKREDITTER OG HANDELSRELATERET BISTAND	66
40. NOTIFIKATIONER	66
41. OPLYSNINGER OM OFFENTLIG STØTTE	66
42. PROCEDURER FOR MATCHING	66
43. SÆRLIGE KONSULTATIONER	66
AFDELING 2: PROCEDURER FOR EKSPORTKREDITTER	67
44. FORUDGÅENDE NOTIFIKATION MED DRØFTELSE	67
45. FORUDGÅENDE NOTIFIKATION UDEN DRØFTELSE	67
AFDELING 3: PROCEDURER FOR HANDELSRELATERET BISTAND	67
46. FORUDGÅENDE NOTIFIKATION	67
47. ØJEBLIKKELIG NOTIFIKATION	68
AFDELING 4: KONSULTATIONSPROCEDURER FOR BUNDEN BISTAND	68
48. FORMÅLET MED KONSULTATIONER	68
49. KONSULTATIONER: ANVENDELSESOMRÅDE OG FRISTER	68
50. RESULTATERNE AF KONSULTATIONERNE	69
AFDELING 5: UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OM EKSPORTKREDITTER OG HANDELSRELATERET BISTAND	69

	Side
51. KONTAKTPUNKTER	69
52. FORESPØRGLERNES OMFANG	69
53. SVARENES OMFANG	69
54. MUNDTLIGE KONSULTATIONER	69
55. PROCEDURER FOR FASTLÆGGELSE AF FÆLLES HOLDNINGER OG INDHOLDET HERAF	70
56. SVAR PÅ FORSLAG TIL FÆLLES HOLDNING	70
57. ACCEPT AF FÆLLES HOLDNINGER	70
58. UENIGHED OM FÆLLES HOLDNINGER	71
59. EN FÆLLES HOLDNINGS IKRAFTTRÆDESDATO	71
60. GYLDIGHEDSPERIODE FOR FÆLLES HOLDNINGER	71
AFDELING 6: BESTEMMELSER OM ANMELDELSE AF MINIMUMSRENTESATSER (CIRR)	71
61. ANMELDELSE AF MINIMUMSRENTESATSER	71
62. TIDSPUNKTET FOR RENTESATSERNES IKRAFTTRÆDEN	71
63. OMGÅENDE ÆNDRING AF RENTESATSERNE	71
AFDELING 7: REVISIONER	72
64. JÆVNLIK REVISION AF ARRANGEMENTET	72
65. REVISION AF MINIMUMSRENTESATSER	72
66. REVISION AF MINIMUMSPRÆMIESATSER OG DERMED FORBUNDNE SPØRGSMÅL	72
BILAG I: SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL SKIBE	73
BILAG II: SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL KERNEKRAFTVÆRKER	76
BILAG III: SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL CIVILE FLY	78
BILAG IV: SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL PROJEKTER INDEN FOR VEDVARENDE ENERGI OG VAND, GYLDIG I EN FORSØGSPERIODE INDTIL DEN 30. JUNI 2007	89
BILAG V: OPLYSNINGER, DER SKAL AFGIVES I FORBINDELSE MED NOTIFIKATIONER	92
BILAG VI: BEREGNING AF MINIMUMSPRÆMIESATSER	97
BILAG VII: KRITERIER OG BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF EN KLASSIFICERING AF LANDERISIKO, SOM VEDRØRER EN GARANT I ET TREDJELAND ELLER EN MULTILATERAL ELLER REGIONAL INSTITUTION	99
BILAG VIII: KRITERIER OG BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF LANDERISIKOLEMPELSE/UDELUKKELSE VED BEREGNING AF MINIMUMSPRÆMIESATSER	101
BILAG IX: TJEKLISTE FOR UDVIKLINGSKVALITET	108
BILAG X: BETINGELSER FOR PROJEKTFINANSIERINGSTRANSAKTIONER	109
BILAG XI: LISTE OVER DEFINITIONER	111

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. Formål

- a) Hovedformålet med arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter, i det følgende benævnt »arrangementet«, er at fastlægge rammerne for en ordnet anvendelse af offentligt støttede eksportkreditter.
- b) Det tilstræbes med arrangementet at skabe ensartede konkurrencevilkår i forbindelse med offentlig støtte som fastlagt i artikel 5, litra a), for at fremme konkurrencen mellem eksportører på grundlag af de eksporterede varers og tjenesteydelsers kvalitet og pris frem for de mest gunstige offentligt støttede finansielle betingelser.

2. Status

Arrangementet, som er udarbejdet i OECD's regi, trådte oprindeligt i kraft i april 1978 og er ikke tidsbegrænset. Arrangementet er en »gentlemanaftale« mellem deltagerne; arrangementet er ikke et OECD-dokument⁽¹⁾, selv om OECD's sekretariat (i det følgende benævnt »sekretariatet«) yder administrativ bistand hertil.

3. Deltagere

Deltagerne i arrangementet er i øjeblikket: Australien, Canada, Den Europæiske Union, Japan, Korea, New Zealand, Norge, Schweiz og USA. Andre, både medlemmer af OECD og ikke-medlemmer, kan af de nuværende deltagere opfordres til at blive deltagere.

4. Information, der står til rådighed for ikke-deltagere

- a) Deltagerne forpligter sig til at dele information med ikke-deltagere om notifikationer vedrørende offentlig støtte som fastsat i artikel 5, litra a).
- b) En deltager besvarer på basis af gensidighed en anmodning fra en ikke-deltager i en konkurrencebetonet situation vedrørende de finansielle betingelser, der tilbydes i forbindelse med dens offentlige støtte, ligesom den ville besvare en anmodning fra en deltager.

5. Anvendelsesområde

Arrangementet finder anvendelse på al offentlig støtte, der ydes af eller på vegne af en regering i forbindelse med finansiering af eksport af varer og/eller tjenesteydelser, herunder finansiel leasing, med en løbetid på mindst 2 år.

- a) Offentlig støtte kan ydes på forskellige måder:
 - 1) Eksportkreditgaranti eller -forsikring (»pure cover«).
 - 2) Offentlig finansieringsstøtte:
 - direkte kredit/finansiering og refinansiering eller
 - rentestøtte.
 - 3) Alle kombinationer af det ovenstående.
- b) Arrangementet finder anvendelse på bunden bistand; de procedurer, der er fastsat i kapitel IV, finder også anvendelse på handelsrelateret ubunden bistand.
- c) Arrangementet finder ikke anvendelse på eksport af militært udstyr og landbrugsprodukter.
- d) Der må ikke ydes offentlig støtte, hvis der er klare beviser for, at kontrakten er udformet sammen med en køber i et land, der ikke er varernes endelige bestemmelsessted, først og fremmest med det formål at opnå en gunstigere løbetid.

⁽¹⁾ Som defineret i artikel 5 i OECD-konventionen.

6. Sektoraftaler

a) Følgende sektoraftaler er en del af arrangementet:

- Skibe (bilag I)
- Kernekraftværker (bilag II)
- Civile fly (bilag III)
- Projekter inden for vedvarende energi og vand (bilag IV).

b) En deltager i en sektorafale kan anvende dens bestemmelser om offentlig støtte til eksport af varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende sektorafale. Indeholder en sektorafale ikke en bestemmelse svarende til bestemmelsen i arrangementet, anvendes bestemmelsen i arrangementet af deltageren i den pågældende sektorafale.

7. Projektfinansiering

a) Deltagerne kan anvende de betingelser, der er fastsat i bilag X, ved eksport af varer og/eller tjenesteydelser for transaktioner, der opfylder kriterierne i tillæg 1 til bilag X.

b) Litra a) gælder ikke for eksport af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af sektorafalen om civile fly.

8. Udtræden

En deltager kan udtræde ved skriftlig notifikation af sekretariatet herom ved øjeblikkelig kommunikation, f.eks. OECD's online informationssystem (OLIS). Denne udtræden får virkning 180 kalenderdage efter sekretariatets modtagelse af notifikationen.

9. Overvågning

Sekretariatet overvåger gennemførelsen af arrangementet.

KAPITEL II

FINANSIELLE BETINGELSER FOR EKSPORTKREDITTER

De finansielle betingelser for eksportkreditter omfatter alle de bestemmelser, der er fastsat i dette kapitel, og som skal læses i sammenhæng med de øvrige bestemmelser.

I arrangementet fastsættes grænser for de betingelser, på hvilke der kan ydes offentlig støtte. Deltagerne anerkender, at der i visse handels- eller industrisektorer traditionelt anvendes mere restriktive finansielle betingelser end dem, der er fastsat i arrangementet. Deltagerne vedbliver med at respektere sådanne sædvanemæssige finansielle betingelser, navnlig princippet om, at løbetiden ikke må være længere end varernes anvendelsesperiode.

10. Kontant udbetaling, maksimal offentlig støtte og lokale omkostninger

a) Deltagerne kræver, at køberne af varer og tjenesteydelser, hvortil der ydes offentlig støtte, foretager en kontant udbetaling på mindst 15 % af eksportkontraktværdien på eller før kredittens begyndelsestidspunkt som defineret i bilag XI. Ved fastsættelsen af den kontante udbetaling kan eksportkontraktværdien nedsættes forholdsmæssigt, hvis den pågældende transaktion indbefatter varer og tjenesteydelser, hvortil der ikke ydes offentlig støtte, fra et tredjeland. Finansiering af/forsikring med dækning på 100 % af præmien er tilladt. Præmien kan indregnes eller ej i eksportkontraktværdien. Betaling af tilbageholdelsesgarantier («retention payments») efter kredittens begyndelsestidspunkt betragtes ikke som kontant udbetaling i denne sammenhæng.

b) Offentlig støtte til sådanne kontante udbetalinger ydes kun i form af forsikring eller garanti mod de sædvanlige risici, der ligger forud for kredittens begyndelsestidspunkt.

c) Med undtagelse af de i litra b) og d) omhandlede tilfælde yder deltagerne ikke offentlig støtte på mere end 85 % af eksportkontraktværdien inkl. leverancer fra tredjelande, men ekskl. lokale omkostninger.

d) Deltagerne kan yde offentlig støtte til lokale omkostninger på følgende betingelser:

- 1) Den samlede kombinerede offentlige støtte, der ydes i henhold til litra c) og d), må ikke overstige 100 % af eksportkontraktværdien. De støttede lokale omkostninger må derfor ikke overstige den kontante udbetaling.
- 2) Den må ikke ydes på betingelser, der er gunstigere/mindre restriktive end dem, der er aftalt for den beslægtede eksport.
- 3) Den for lande i kategori I som defineret i artikel 10, litra a), begrænses til »pure cover«.

11. Klassificering af landene med henblik på fastsættelse af maksimal løbetid

a) Ved lande i kategori I forstås de lande, der er opført på Verdensbankens gradueringsliste ⁽¹⁾. Alle andre lande er i kategori II. Der foretages årligt en ny beregning af Verdensbankens graduering. Et land skifter kun kategori, når dets kategori ifølge Verdensbankens graduering har været uændret i to på hinanden følgende år.

b) Der gælder følgende kriterier og procedurer for klassificeringen af landene:

- 1) Med henblik på arrangementet klassificeres landene på grundlag af BNI per capita som beregnet af Verdensbanken til dennes klassificering af låntagerlande.
- 2) Er Verdensbanken ikke i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at offentliggøre BNI per capita, anmodes Verdensbanken om at vurdere, om det pågældende land har en BNI per capita, der ligger over eller under den gældende tærskelværdi. Landet klassificeres i overensstemmelse med denne vurdering, medmindre deltagerne træffer anden afgørelse.
- 3) Omklassificeres et land i overensstemmelse med artikel 11, litra a), får omklassificeringen virkning to uger efter, at sekretariatet har underrettet alle deltagere om de konklusioner, der er draget af ovennævnte data fra Verdensbanken.
- 4) Ændrer Verdensbanken sine tal, ses der i forbindelse med arrangementet bort fra sådanne ændringer. Et lands klassificering kan dog ændres via en fælles holdning, og deltagerne vil se med velvilje på en ændring, som skyldes fejl og udeladelser i de tal, der efterfølgende anerkendes i det samme kalenderår som det, i hvilket tallene første gang blev udsendt af sekretariatet.

12. Maksimal løbetid

Den maksimale løbetid varierer med bestemmelseslandets klassificering i henhold til kriterierne i artikel 11, jf. dog artikel 13.

- a) For lande i kategori I er den maksimale løbetid 5 år med mulighed for at indgå aftale om en løbetid på op til 8,5 år, når procedurerne for forudgående notifikation som omhandlet i artikel 45 følges.
- b) For lande i kategori II er den maksimale løbetid 10 år.
- c) Omfatter en kontrakt mere end ét bestemmelsesland, bør deltagerne søge at fastlægge en fælles holdning efter procedurerne i artikel 55-60 med henblik på at nå til enighed om passende betingelser.

13. Løbetid for ikke-nukleare kraftværker

a) For ikke-nukleare kraftværker er den maksimale løbetid 12 år. Agter en deltager at støtte en løbetid, der er længere end den i artikel 12 fastsatte, giver deltageren forudgående notifikation efter proceduren i artikel 45.

⁽¹⁾ På basis af Verdensbankens årlige revision af landeklassificeringen vil der blive anvendt en tærskel i form af bruttonationalindkomst (BNI) per capita til klassificering i landekategorier; denne tærskel findes på OECD's websted (www.oecd.org/ech/xcred).

b) Ved ikke-nukleare kraftværker forstås komplette kraftværker eller dele deraf, som ikke drives ved kernekraft, og som omfatter alle dele, udstyr, materialer og tjenesteydelser (herunder uddannelse af personale), der direkte er påkrævet til opførelse og ibrugtagning af sådanne ikke-nukleare kraftværker. Heri indgår ikke sådanne poster, som køber sædvanligvis er ansvarlig for, f.eks. omkostninger i forbindelse med byggemodning, veje, boliger til byggemandskab, elforsyning, transformatorstation og vandforsyning samt omkostninger i købers hjemland i forbindelse med officielle godkendelsesprocedurer (f.eks. godkendelse af byggegrund, opladningstilladelse), dog med følgende undtagelser:

- 1) hvis køberen af transformatorstationen er den samme som køberen af kraftværket, er den maksimale løbetid for den oprindelige transformatorstation den samme som for det ikke-nukleare kraftværk (dvs. 12 år), og
- 2) den maksimale løbetid for understationer, transformere og transmissionsledninger med en spænding på mindst 100 kV er den samme som for ikke-nukleare kraftværker.

14. Tilbagebetaling af hovedstol og betaling af renter

- a) Hovedstolen af en eksportkredit tilbagebetales i lige store afdrag.
- b) Hovedstolen tilbagebetales — og renter betales — med højst 6 måneders mellemrum, og første rate af hovedstol og renter betales senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- c) For eksportkreditter, der ydes til støtte for leasingtransaktioner, kan der anvendes lige store afdrag af hovedstol og renter tilsammen i stedet for lige store afdrag af hovedstolen som fastsat i litra a).
- d) Undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde kan eksportkreditter ydes på andre vilkår end dem, der er fastsat i litra a), b) og c). Ydelsen af en sådan støtte skal være begrundet i en tidsmæssig ubalance med hensyn til de midler, debitor har til rådighed, og rente- og afdragsprofilen efter en tilbagebetalingsplan med lige store halvårlige afdrag og skal opfylde følgende kriterier:
 - 1) Ingen enkelt tilbagebetaling af hovedstol eller række af hovedstolsbetalinger i en 6-måneders periode må overstige 25 % af kredittens hovedstol.
 - 2) Hovedstolen tilbagebetales med højst 12 måneders mellemrum. Første afdrag på hovedstol betales senest 12 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt, og mindst 2 % af kredittens hovedstol skal være tilbagebetalt 12 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
 - 3) Renter betales med højst 12 måneders mellemrum, og første rentebetaling finder sted senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
 - 4) Den maksimale løbetids gennemsnitlige vejede længde må ikke overstige:
 - For transaktioner med statslige købere (eller med en statslig tilbagebetalingsgaranti): 4,5 år for lande i kategori I og 5,25 år for lande i kategori II.
 - For transaktioner med ikke-statslige købere (og uden statslig tilbagebetalingsgaranti): 5 år for lande i kategori I og 6 år for lande i kategori II.
 - Uanset bestemmelserne i de to foregående led, for transaktioner, der involverer støtte til ikke-nukleare kraftværker i henhold til artikel 13: 6,25 år.
 - 5) Deltageren giver forudgående notifikation i overensstemmelse med artikel 45 med en redegørelse for årsagen til ikke at yde støtte i overensstemmelse med litra a), b) og c).
- e) Renter, der forfalder efter kredittens begyndelsestidspunkt, kapitaliseres ikke.

15. Rentesatser, præmiesatser og andre gebyrer

- a) Renter omfatter ikke:
- 1) præmiebetalinger og lignende betalinger for forsikring af eller garanti for leverandør- eller finanskreditter
 - 2) enhver anden betaling i form af bankgebyrer eller provisioner, der vedrører eksportkrediten, bortset fra årlige eller halvårslige bankomkostninger, der skal betales gennem hele løbetiden, og
 - 3) indeholdte skatter efter importlandets regler.
- b) Hvis der ydes offentlig støtte i form af direkte kreditter/finansiering eller refinansiering, kan præmien enten lægges til den pålydende rente eller beregnes særskilt; de to komponenter skal specificeres separat for deltagerne.

16. Gyldighedsperiode for eksportkreditter

De finansielle betingelser for en enkeltstående eksportkredit eller kreditlinje bortset fra gyldighedsperioden for markedsreferencerentesatserne (CIRR) i henhold til artikel 21 må ikke fastsættes for en periode, der går længere tilbage end 6 måneder før den endelige forpligtelse.

17. Foranstaltninger til at hindre eller begrænse tab

Arrangementet er ikke til hinder for, at eksportkreditmyndigheder eller finansieringsinstitutioner accepterer mindre restriktive finansielle betingelser end dem, der er fastsat i arrangementet, hvis dette sker efter kontrakttildelingen (når eksportkreditaftalen og dertil hørende dokumenter allerede er trådt i kraft), og når hensigten hermed udelukkende er at hindre eller begrænse tab som følge af begivenheder, som kunne give anledning til manglende betaling eller erstatning.

18. Matching

Under hensyn til en deltagers internationale forpligtelser og i overensstemmelse med formålet med arrangementet kan en deltager efter procedurene i artikel 42 matche finansielle betingelser, der tilbydes af en deltager eller en ikke-deltager. De finansielle betingelser, der fastsættes i henhold til denne artikel, anses for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel I og II og i påkommende tilfælde bilag I, II, III, IV og X.

19. Faste minimumsrentesatser med offentlig finansieringsstøtte

- a) Deltagere, der yder offentlig finansieringsstøtte i forbindelse med fastforrentede lån, anvender de relevante markedsreferencerentesatser (CIRR) som minimumsrentesatser. CIRR er rentesatser, der er beregnet ud fra følgende principper:
- 1) CIRR bør svare til den endelige udlånsrente for forretningslån på hjemmemarkedet for den pågældende valuta
 - 2) CIRR bør nøje svare til renten for lån til førsteklasses låntagere på hjemmemarkedet
 - 3) CIRR bør fastsættes på grundlag af låneomkostningerne for fastforrentet finansiering
 - 4) CIRR bør ikke fordreje konkurrencevilkårene på hjemmemarkedet, og
 - 5) CIRR bør nøje svare til den rente, hvortil førsteklasses udenlandske låntagere kan optage lån.
- b) Ydelsen af offentlig finansieringsstøtte må hverken helt eller delvis udligne eller godtgøre den relevante kreditrisikopræmie, der i henhold til artikel 23 skal opkræves som følge af risikoen for, at lånet ikke bliver tilbagebetalt.

20. Beregning af CIRR

- a) Hver deltager, der ønsker at beregne en CIRR, vælger indledningsvis et af følgende to basisrentesystemer for sin nationale valuta:
- 1) afkastet af treårige statsobligationer med en løbetid på højst 5 år, afkastet af femårige statsobligationer med en løbetid på over 5 år, men højst 8,5 år og afkastet af syvårige statsobligationer med en løbetid på over 8,5 år eller

2) afkastet af femårige statsobligationer for alle løbetider.

Undtagelser fra basisrentesystemet skal godkendes af deltagerne.

- b) CIRR fastsættes til en sats, der er lig med hver deltagers basisrentesats plus en fast margin på 100 basispoint, medmindre deltagerne træffer anden aftale.
- c) De øvrige deltagere anvender den CIRR, der er fastsat for en bestemt valuta, hvis de vælger at finansiere i den pågældende valuta.
- d) En deltager kan med et varsel på 6 måneder og efter at have rådført sig med deltagerne ændre sit basisrentesystem.
- e) En deltager eller ikke-deltager kan anmode om, at der beregnes en CIRR for en ikke-deltagers valuta. I samråd med den pågældende ikke-deltager kan en deltager eller sekretariatet på den pågældende ikke-deltagers vegne fremsætte forslag til beregning af CIRR i den pågældende valuta efter procedurerne i artikel 55-60 om fastlæggelse af en fælles holdning.

21. Gyldighed af CIRR

Den rentesats, der anvendes på en transaktion, fastsættes ikke for en periode af mere end 120 dages varighed. Der lægges en margin på 20 basispoint til CIRR, hvis betingelserne for den offentlige finansieringsstøtte fastsættes før kontraktdataen.

22. Anvendelse af CIRR

- a) Ydes der offentlig finansieringsstøtte til et lån med variabel rente, er det ikke tilladt banker og andre finansieringsinstitutioner at tilbyde mulighed for at vælge den laveste sats af enten CIRR (på tidspunktet for den oprindelige kontrakt) eller den kortfristede markedsrente i hele lånets løbetid.
- b) I tilfælde af frivillig tidlig tilbagebetaling af et lån eller en del deraf yder låntageren den statslige institution, der har ydet den offentlige finansieringsstøtte, erstatning for alle omkostninger og tab, der påløber som følge af den pågældende tidlige tilbagebetaling, herunder omkostningerne for den statslige institution ved at finde ny anvendelse til den del af den kontante tilførsel til fast rentesats, der er afbrudt af den tidlige tilbagebetaling.

23. Præmie for kreditrisiko

Deltagerne opkræver ud over renteudgiften en præmie til dækning af risikoen for, at eksportkreditterne ikke tilbagebetales. Præmiesatserne, der opkræves af deltagerne, skal baseres på risikoen, skal konvergere og skal kunne dække driftsudgifter og tab på lang sigt.

24. Minimumspræmiesatser for landekreditrisiko og risiko forbundet med suveræn kredit

Deltagerne må ikke opkræve mindre end den relevante minimumspræmiesats (MPR) for lande- og suveræne kreditrisici, uanset om køberen/låntageren er en privat eller offentlig enhed.

- a) Den relevante MPR bestemmes af følgende faktorer:
 - den relevante klassificering af landerisiko i henhold til artikel 25
 - spørgsmålet om, hvorvidt den offentlige eksportkreditdækning er strengt begrænset til landerisikoen som defineret i artikel 25, litra a)
 - risikoperiodens længde (dvs. risikohorisonten (Horizon of Risk — HOR))
 - den procentvise dækning og kvaliteten af ydede offentlige eksportkreditter som omhandlet i artikel 27 og
 - enhver anvendt teknik, der lemper/udelukker landerisiko som omhandlet i artikel 28.
- b) MPR udtrykkes i % af kredittens hovedstol, som om præmien blev opkrævet med sit fulde beløb på tidspunktet for det første træk på kreditten. I bilag VI gives en forklaring på den matematiske formel, der anvendes til beregning af MPR.

- c) For lande, der er klassificeret i kategori 0 som omhandlet i artikel 25, er der ikke beregnet nogen MPR, men deltagerne må ikke opkræve præmiesatser, som er lavere end den foreliggende præmiefastsættelse på det private marked.
- d) For landene med den »højeste risiko« i kategori 7 opkræves der principielt præmiesatser, som er højere end de MPR, der er beregnet for denne kategori; disse præmiesatser bestemmes af den deltager, der yder offentlig støtte.
- e) Ved beregningen af MPR for en transaktion er den relevante klassificering af landerisiko, der skal tages i anvendelse, klassificeringen af købers hjemland, medmindre:
- en enhed, der er kreditværdig i henseende til den garanterede gælds størrelse, i et tredjeland stiller sikkerhed i form af en garanti, der er uigenkaldelig, ubetinget, disponibel efter påkrav og retligt gyldig, og som kan realiseres, for den samlede tilbagebetalingsforpligtelse for gælden i hele kredittens løbetid, i hvilket tilfælde den relevante klassificering af landerisiko kan være klassificeringen af det land, hvor garanten er beliggende, eller
 - en multilateral eller regional institution som omhandlet i artikel 26 enten optræder som låntager eller garant for transaktionen, i hvilket tilfælde den relevante klassificering af landerisiko kan være klassificeringen af den pågældende multilaterale eller regionale institution.
- f) Kriterierne og betingelserne for anvendelsen af en klassificering af landerisiko på de situationer, der er beskrevet i artikel 24, litra e), første og andet led, er fastsat i bilag VII.
- g) Hvis den offentlige støtte er strengt begrænset til landerisikoen som defineret i artikel 25, litra a), dvs. at dækning af køber-/låntagerrisiko er helt udelukket, nedsættes MPR med 10 %; der er taget hensyn hertil i den matematiske formel i bilag VI, der benyttes til beregning af MPR.
- h) Det HOR-kriterium, der anvendes til beregning af en MPR, er halvdelen af udbetalingsperioden plus den samlede løbetid og forudsætter en jævn afdragsprofil for eksportkrediten, dvs. tilbagebetaling i lige store halvårige afdrag af hovedstol plus renters rente begyndende 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt. For eksportkreditter med ikke-standardiserede afdragsprofiler beregnes den tilsvarende løbetid (udtrykt ved lige store halvårige rater) ved hjælp af følgende formel: tilsvarende løbetid = (løbetidens gennemsnitlige vejede længde - 0,25)/0,5.
- i) En deltager, som anvender MPR i det tilfælde, der er omhandlet i litra e), første led, ovenfor, hvorved der opnås en præmiesats, der er lavere end MPR for køberens hjemland, giver forudgående notifikation i henhold til artikel 44, litra a). En deltager, der anvender MPR i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 24, litra e), andet led, eller artikel 24, litra g), giver forudgående notifikation i henhold til artikel 45, litra a).

25. Klassificering af landerisiko

Landene klassificeres på grundlag af sandsynligheden for, at de betaler renter og afdrag på deres eksterne gæld (dvs. landekreditrisiko).

- a) Landerisikoen har følgende fem elementer:
- almindeligt moratorium for tilbagebetalinger dekretet af køberens/låntagerens/garantens regering eller af det organ i det pågældende land, som formidler tilbagebetalingen
 - politiske begivenheder og/eller økonomiske vanskeligheder uden for den notificerende deltagers hjemland eller lovgivningsmæssige/administrative foranstaltninger truffet uden for den notificerende deltagers hjemland, såfremt disse forhindrer eller forsinker overførslen af betalinger vedrørende kreditten
 - retlige bestemmelser i køberens/låntagerens land gående ud på, at tilbagebetalinger i lokal valuta er en gyldig indløsning af gælden, uanset at sådanne tilbagebetalinger som følge af svingninger i valutakurserne ved omregning til lånevalutaen ikke længere dækker gældens størrelse ved overførslen af betalingerne
 - alle andre foranstaltninger eller afgørelser truffet af et fremmed lands regering, som forhindrer tilbagebetalinger i forbindelse med en kredit, og
 - tilfælde af force majeure uden for den notificerende deltagers hjemland såsom krig (herunder borgerkrig), ekspropriation, revolution, oprør, civile uroligheder, orkaner, oversvømmelser, jordskælv, vulkanudbrud, flodbølger og kernekraftulykker.

- b) Landene klassificeres i én af otte landerisikokategorier (0 til 7). Der er beregnet MPR for kategori 1 til 7, men ikke for kategori 0, fordi landerisikoen anses for at være ubetydelig for landene i denne kategori.
- c) OECD-højindkomstlande som defineret af Verdensbanken på et årligt grundlag på basis af BNI per capita klassificeres i kategori 0.
- I henseende til MPR forbliver ethvert OECD-land, der er klassificeret i kategori 0 i kraft af sin højindkomststatus, klassificeret i kategori 0, indtil dets BNI har ligget lavere end højindkomsttærsklen i to på hinanden følgende år, på hvilket tidspunkt landets klassificering i henhold til artikel 25, litra d)-f), tages op til revision.
 - Ethvert OECD-land, der har ligget højere end højindkomsttærsklen i to på hinanden følgende år, klassificeres pr. definition i kategori 0. Denne klassificering finder sted umiddelbart efter, at sekretariatet har givet oplysning om et lands status som fastlagt af Verdensbanken.
 - Andre lande, som anses for at befinde sig på et lignende risikoniveau, kan også klassificeres i kategori 0.
- d) Alle andre lande end OECD-højindkomstlande⁽¹⁾ klassificeres ved hjælp af klassificeringsmetoden for landerisici, som består af:
- Vurderingsmodellen for landerisici (modellen), der giver en kvantitativ vurdering af landekreditrisikoen, som for hvert land baseres på tre grupper risikoindekatorer: deltagerens erfaringer med betalinger, den finansielle situation og den økonomiske situation. Modellens metode omfatter forskellige trin, herunder en vurdering af de tre grupper risikoindekatorer, og en sammenstilling og fleksibel vægning af risikoindekatorgrupperne.
 - Den kvalitative vurdering af modellens resultater, der foregår for hvert land for sig med henblik på at medtage den politiske risiko og/eller andre risikofaktorer, som helt eller delvis falder uden for modellen. Dette kan i påkommende tilfælde føre til en justering af den kvantitative models vurdering ved den endelige vurdering af landekreditrisikoen.
- e) Landerisikoklassificeringerne overvåges løbende og revideres mindst én gang årligt, og sekretariatet giver øjeblikkeligt oplysning om ændringer som følge af klassificeringsmetoden for landerisici. Når et land omklassificeres til en lavere eller højere landerisikokategori, skal deltagerne senest 5 arbejdsdage efter, at omklassificeringen er blevet meddelt af sekretariatet, opkræve præmiesatser på eller over de MPR, der knytter sig til den nye landerisikokategori.
- f) Sekretariatet offentliggør de relevante landerisikoklassificeringer.

26. Klassificering af multilaterale og regionale institutioner

Multilaterale og regionale institutioner klassificeres og revideres i påkommende tilfælde; sekretariatet offentliggør sådanne relevante klassificeringer.

27. Offentlig eksportkreditdækning: procentsats og kvalitet

MPR differentieres for at tage hensyn til eksportkreditprodukternes forskellige kvalitet og deltagerens forskellige dækningsprocent som omhandlet i bilag VI. Differentieringen ses ud fra eksportørens synsvinkel (dvs. tager sigte på at neutralisere den konkurrencemæssige virkning af de kvalitative forskelle mellem de produkter, der tilbydes eksportøren/den finansielle institution).

- a) Kvaliteten af et eksportkreditprodukt afhænger af, om produktet er forsikring, garanti eller direkte kredit/finansiering, og — for forsikringsprodukternes vedkommende — om renten er dækket i karenstiden (dvs. perioden mellem forfaldsdatoen for køberens/låntagerens betaling og den dato, på hvilken forsikreren skal yde eksportøren/den finansielle institution erstatning) uden ekstrapræmie.

⁽¹⁾ Af administrative årsager bliver nogle lande, hvortil der som hovedregel ikke ydes offentligt støttede eksportkreditter, muligvis ikke klassificeret.

b) Alle eksisterende eksportkreditprodukter, som tilbydes af deltagerne, klassificeres i en af følgende tre produktkategorier:

- produkter under standard, dvs. forsikring uden dækning af rente i karenstiden og forsikring med dækning af rente i karenstiden mod en passende ekstrapræmie
- standardprodukter, dvs. forsikring med dækning af rente i karenstiden uden en passende ekstrapræmie og direkte kredit/finansiering, og
- produkter over standard, dvs. garantier.

28. Udelukkelse af udvalgte landerisikoelementer og teknikker til lempelse af landerisici

Deltagerne kan i henhold til de særlige kriterier og betingelser, der er fastsat i bilag VIII, udelukke visse landerisikoelementer eller anvende fastlagte teknikker til lempelse af landerisici, der er opregnet i artikel 28, litra b), hvilket resulterer i lavere relevante MPR ved indregning af en faktor for landerisikolempelse/udelukkelse (MEF) i MPR-formlen. MEF beregnes som følger:

a) Hvad angår udelukkelse af udvalgte landekreditrisikoelementer fra offentlig eksportkreditdækning:

- I situationer, hvor kun de første tre landekreditrisikoelementer i henhold til artikel 25, litra a), i deres helhed er udelukket fra dækning, kan der anvendes en MEF på 0,5.
- I situationer, hvor kun det fjerde og det femte landekreditrisikoelement i henhold til artikel 25, litra a), i deres helhed er udelukket fra dækning, kan der anvendes en MEF på 0,2.

b) Hvad angår følgende teknikker til lempelse af landerisici, er den relevante MPR og kriterierne og betingelserne for anvendelse af MEF fastsat i bilag VIII:

- »Offshore Future Flow Structure Combined with Offshore Escrow Account«
- »Offshore Hard Security«
- »Offshore Asset-Based Security«
- »Offshore Asset-and Asset-Based Financing«
- samfinansiering med internationale finansielle institutioner (IFI)
- finansiering i lokal valuta
- tredjelandforsikring eller betinget garanti
- debitor, som repræsenterer en bedre risiko end den suveræne.

c) En anvendelse af mere end én af de teknikker til lempelse af landerisikoen, der er beskrevet i artikel 28, litra b), har ikke nogen direkte kumuleret indvirkning på den relevante MEF. Valget af en relevant MEF til at afspejle kombinationen af teknikker til lempelse af landerisikoen træffes under hensyntagen til den mulige overlappings-effekt, som to eller flere teknikker har på identiske landekreditrisici. Hvis der finder overlapning sted, må kun sikkerhedsstillelsen af den bedste kvalitet i almindelighed tages i betragtning ved fastlæggelsen af den relevante MEF, der skal finde anvendelse.

d) En deltager, der anvender MPR i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 28, litra a)-c), giver forudgående notifikation i henhold til artikel 44, litra a).

e) Listen over teknikker til lempelse af landerisikoen i artikel 28, litra b), skal ikke betragtes som en lukket liste; i henhold til artikel 66 overvåger og reviderer deltagerne erfaringsmaterialet vedrørende brugen af disse teknikker, herunder de relevante kriterier, betingelser, omstændigheder og MEF, der er omhandlet i bilag VIII.

29. Revision af gyldigheden af minimumspræmiesatserne for landekreditrisiko og risiko forbundet med suveræn kredit

- a) For at vurdere relevansen af MPR og om fornødent muliggøre justeringer i opadgående eller nedadgående retning bør der parallelt anvendes tre præmiefeedbackværktøjer («Premium Feedback Tools» — PFT) til overvågning og justering af MPR.
- b) »Cash Flow PFT« og »Accruals PFT« er regnskabsmæssige metoder, hvorved MPR's gyldighed vurderes på et samlet landerisikokategori- og risikohorisontgrundlag alt efter deltagerens faktiske resultater med hensyn til landerisikoen og risikoen forbundet med suveræn kredit for eksportkreditter, på hvilke MPR finder anvendelse.
- c) Det tredje PFT er sammensat af fire sæt markedsindikatorer for det private marked ⁽¹⁾, som giver oplysninger om markedssatserne for landekreditrisici og risici forbundet med suveræn kredit.

KAPITEL III

BESTEMMELSER OM BUNDEN BISTAND

30. Generelle principper

- a) Deltagerne er enige om at føre komplementære politikker for eksportkreditter og bunden bistand. Eksportkreditpolitikken bør være baseret på åben konkurrence og markedskræfternes frie spil. Politikken for bunden bistand bør sikre de nødvendige eksterne ressourcer til lande, sektorer eller projekter, som har ringe eller ingen adgang til markedsfinansiering. Politikken for bunden bistand bør sikre, at ressourcerne udnyttes økonomisk bedst muligt, og at handelsforvridninger minimeres, og bidrage til, at ressourcerne udnyttes effektivt i udviklingsmæssig henseende.
- b) Arrangementets bestemmelser om bunden bistand gælder ikke for multilaterale eller regionale institutioners bistandsprogrammer.
- c) Disse principper foregriber ikke Komitéen for Udviklingsbistands (DAC) synspunkter om kvaliteten af bunden og ubunden bistand.
- d) En deltager kan anmode om yderligere oplysninger, der er relevante for enhver bistandsforms bindingsgrad. Er der tvivl om, hvorvidt en form for finansieringspraksis er omfattet af den i bilag XI fastsatte definition af bunden bistand, fremlægger donorlandet beviser til støtte for enhver påstand om, at bistanden faktisk er »ubunden« i henhold til definitionen i bilag XI.

31. Former for bunden bistand

Bunden bistand kan ydes i form af:

- a) offentlig udviklingsbistand (ODA) i form af lån som defineret i »DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance (1987)«
- b) ODA-gavebistand som defineret i »DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance (1987)« og
- c) anden offentlig finansiering, herunder gavebistand og lån, men ikke offentligt støttede eksportkreditter, som er i overensstemmelse med dette arrangement, eller
- d) en kombination, f.eks. en blanding, de jure eller de facto, inden for donors, långivers eller låntagers kontrol, af to eller flere af foregående og/eller følgende finansieringskomponenter:
 - 1) en eksportkredit, hvortil der ydes offentlig støtte i form af direkte kredit/finansiering, refinansiering, rentetilskud, garanti eller forsikring omfattet af arrangementet, og
 - 2) andre midler på markedsvilkår eller på betingelser nær markedsvilkårene eller kontante udbetalinger fra køber.

⁽¹⁾ Indikatorerne for det private marked er: »sovereign bonds«, »read-across method«, »forfeit market« og »syndicated loan«.

32. Associeret finansiering

- a) Associeret finansiering kan finde sted under forskellige former, herunder blandede kreditter, blandet finansiering, fælles finansiering, parallel finansiering eller integrerede enkeltransaktioner. Denne form for finansiering er kendetegnet ved følgende:
- der skal være en koncessionel komponent, der de jure eller de facto er forbundet med den ikke-koncessionelle komponent
 - enten en del af eller hele finansieringspakken er i realiteten bunden bistand, og
 - de koncessionelle midler stilles kun til rådighed, hvis modtageren accepterer den dermed forbundne ikke-koncessionelle komponent.
- b) Om der de facto er tale om en associering eller sammenbinding afhænger f.eks. af:
- om der foreligger en uformel aftale mellem modtager og donormyndigheder
 - om donor agter at gøre det lettere at acceptere en finansieringspakke ved at anvende ODA
 - om hele finansieringspakken faktisk er bundet til indkøb i donorlandet
 - bindingsgraden for ODA, og hvilke regler der gælder for udbud og kontraktindgåelse for hver finansierings-transaktion, eller
 - om der er tale om andre former for praksis, som påvises af DAC eller deltagerne, hvor to eller flere finansieringskomponenter de facto er koblet sammen.
- c) Følgende former for praksis er ikke til hinder for, at det fastslås, at der er tale om en de facto-associering eller -sammenbinding:
- kontraktopdeling gennem særskilt notifikation om komponentdele af en og samme kontrakt
 - opdeling af kontrakter, der finansieres i flere etaper
 - manglende notifikation om indbyrdes afhængige dele af en kontrakt, og/eller
 - manglende notifikation, fordi en del af finansieringspakken er ubunden.

33. Støtteberettigede lande (bunden bistand)

- a) Der ydes ikke bunden bistand til lande, der som følge af deres BNI per capita ikke er berettiget til lån med en løbetid på 17 år fra Verdensbanken. Verdensbanken foretager årligt en ny beregning af tærskelværdien for denne kategori ⁽¹⁾. Et land omklassificeres først, når dets kategori i Verdensbankens klassificering har været uændret i to på hinanden følgende år.
- b) Der gælder følgende kriterier og procedurer for klassificeringen af landene:
- 1) Med henblik på arrangementet klassificeres landene på grundlag af BNI per capita som beregnet af Verdensbanken til dennes klassificering af låntagerlande; denne klassificering offentliggøres af sekretariatet.
 - 2) Er Verdensbanken ikke i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at offentliggøre BNI per capita, anmodes Verdensbanken om at vurdere, om det pågældende land har en BNI per capita, der ligger over eller under den gældende tærskelværdi. Landet klassificeres i overensstemmelse med denne vurdering, medmindre deltagerne træffer anden afgørelse.

⁽¹⁾ På basis af Verdensbankens årlige revision af landeklassificeringen vil der blive anvendt en tærskel i form af bruttonationalindkomst (BNI) per capita til fastlæggelse af berettigelse til bunden bistand; denne tærskel findes på OECD's websted (www.oecd.org/ech/xcred).

- 3) Ændres et lands status som berettiget til at modtage bunden bistand i henhold til artikel 33, litra a), får omklassificeringen virkning to uger efter, at sekretariatet har underrettet alle deltagere om konklusionerne af Verdensbankens ovennævnte data. Der kan ikke inden den faktiske omklassificeringsdato gives notifikation om finansiering af bunden bistand til et land, der netop er blevet støtteberettiget; efter denne dato kan der ikke gives notifikation om finansiering af bunden bistand til et land, der netop er rykket op i klassificeringen, dog med den undtagelse, at der kan gives notifikation om enkeltstående transaktioner, der er omfattet af en tidligere indgået forpligtelse i form af en kreditlinje, indtil gyldighedsperioden for kreditlinjen udløber (hvilket skal ske højst 1 år efter ovennævnte omklassificeringsdato).
- 4) Ændrer Verdensbanken sine tal, ses der i forbindelse med arrangementet bort fra sådanne ændringer. Et lands klassificering kan dog ændres, hvis der fastlægges en fælles holdning efter procedurerne i artikel 55-60, og deltagerne vil desuden velvilligt overveje en ændring som følge af fejl og udeladelser i de tal, der efterfølgende anerkendtes i det samme kalenderår som det år, i hvilket de først udsendtes af sekretariatet.
- 5) Uanset et lands klassificering som berettiget eller ikke-berettiget til at modtage bunden bistand bør deltagerne undgå at yde kreditter i form af bunden bistand med undtagelse af direkte gavebistand, fødevariehjælp og humanitær bistand samt bistand med henblik på at afbøde virkningerne af kernekraftulykker eller store ulykker i industrien eller forhindre disses opståen til Belarus, Bulgarien, Den Russiske Føderation, Rumænien og Ukraine. Hvis et af disse landes BNI per capita i tre på hinanden følgende år overstiger Verdensbankens tærskel for berettigelse til lån med en løbetid på 17 år, underkastes landets berettigelse til sådanne kreditter betingelserne i artikel 33, litra a), og artikel 33, litra b), nr. 1)-4), ovenfor og alle arrangementets øvrige bestemmelser om bunden bistand ⁽¹⁾.

34. Støtteberettigede projekter

- a) Der ydes ikke bunden bistand til offentlige eller private projekter, som normalt skulle være økonomisk rentable, hvis de finansieres på markedsvilkår eller på de betingelser, der er fastlagt ved arrangementet.
- b) Hovedkriterierne for, om et projekt er støtteberettiget, er:
 - om projektet ikke er økonomisk rentabelt, dvs. om det ved behørig fastsættelse af priser på grundlag af markedsprincipper ikke vil kunne skabe et cash flow, der er tilstrækkeligt til at dække projektets driftsomkostninger og forrente den investerede kapital (det første hovedkriterium), eller
 - om det på grundlag af oplysninger fra andre deltagere er rimeligt at fastslå, at projektet sandsynligvis ikke kan finansieres på markedsvilkår eller på de vilkår, der er fastlagt ved arrangementet (det andet hovedkriterium). For projekter, der er større end 50 mio. SDR, lægges der ved fastlæggelsen af, om en sådan støtte er egnet, særlig stor vægt på den forventede adgang til finansiering på markedsvilkår eller de betingelser, der er fastlagt ved arrangementet.
- c) Formålet med hovedkriterierne i litra b) er at beskrive, hvorledes et projekt bør evalueres for at fastslå, om det bør finansieres med denne form for bistand eller med eksportkreditter på markedsvilkår eller på de betingelser, der er fastlagt ved arrangementet. Det forventes, at der gennem konsultationsprocessen i artikel 48-50 i tidens løb opsamles et erfaringsmateriale, hvorved det for både eksportkredit- og bistandsorganisationer mere præcist på forhånd kan fastlægges, hvor skillelinjen går mellem de to kategorier af projekter.

35. Minimalt subventionsniveau

Deltagerne yder ikke bunden bistand med et subventionsniveau, der er lavere end 35 % — eller 50 %, hvis modtagerlandet er et mindst udviklet land (LDC) — dog ikke i de tilfælde, der er anført nedenfor, og som også er undtaget fra de i artikel 47, litra a), fastsatte notifikationsprocedurer:

- a) Teknisk bistand; bunden bistand, hvor komponenten i form af offentlig udviklingsbistand udelukkende består af fagligt samarbejde, som enten udgør mindre end 3 % af transaktionens samlede værdi eller mindre end 1 mio. særlige trækningsrettigheder (SDR), alt efter hvilket beløb der er det laveste, og

⁽¹⁾ Ved anvendelsen af artikel 33, litra b), nr. 5), kan nedlæggelse af kernekraftværker betragtes som humanitær bistand. I tilfælde af kernekraftulykker eller store ulykker i industrien, som forårsager alvorlig grænseoverskridende forurening, kan enhver deraf påvirket deltager yde bunden bistand til fjernelse eller afbødning af virkningerne deraf. Er der betydelig risiko for, at en sådan ulykke kan indtræde, giver alle deltagere, som kan tænkes at blive påvirket deraf, og som agter at yde bistand for at forhindre, at den indtræder, forudgående underretning i henhold til artikel 46. De øvrige deltagere overvejer velvilligt en fremskyndelse af procedurerne for bunden bistand i overensstemmelse med de særlige omstændigheder.

- b) Små projekter: anlægsprojekter på mindre end 1 mio. SDR, som fuldt ud finansieres med udviklings-gavebistand.

36. Undtagelser fra landes eller projekters berettigelse til bunden bistand

- a) Bestemmelserne i artikel 33 og 34 gælder ikke for bunden bistand med et subventionsniveau på 80 % eller derover, dog med undtagelse af bunden bistand, der er en del af en associeret finansieringspakke som omhandlet i artikel 32.
- b) Bestemmelserne i artikel 34 gælder ikke for bunden bistand med en værdi på mindre end 2 mio. SDR, dog med undtagelse af bunden bistand, der er en del af en associeret finansieringspakke som omhandlet i artikel 32.
- c) Bunden bistand til LDC som defineret af De Forenede Nationer er ikke omfattet af bestemmelserne i artikel 33 og 34.
- d) Uanset artikel 33 og 34 kan en deltager undtagelsesvist yde støtte ved hjælp af et af følgende midler:
- den procedure med fælles holdning, der er fastlagt i bilag XI og beskrevet i artikel 55-60, eller
 - en begrundelse for bistanden med støtte fra et større antal af deltagerne, som omhandlet i artikel 48 og 49, eller
 - et brev til OECD's generalsekretær efter procedurerne i artikel 50, hvilket deltagerne forventer vil være usædvanligt og sjældent forekommende.

37. Beregning af subventionsniveauet for bunden bistand

Subventionsniveauet for bunden bistand beregnes efter samme metode som den, der anvendes af DAC til beregning af gaveelementet, dog således at:

- a) den kalkulationsrentesats, der anvendes til beregning af subventionsniveauet for et lån i en given valuta, dvs. den differentierede kalkulationsrentesats (»Differentiated Discount Rate« — DDR), er fastsat med forbehold af en årlig ændring pr. 15. januar og beregnes som følger:

- gennemsnittet af CIRR + en margen

Margenen (M) afhænger af løbetiden (R) som følger:

R	M
under 15 år	0,75
fra 15 år til, men ikke inklusive, 20 år	1,00
fra 20 år til, men ikke inklusive, 30 år	1,15
30 år og derover	1,25

- For alle valutaer beregnes gennemsnittet af CIRR på grundlag af gennemsnittet af de månedlige CIRR, som er gældende i 6-måneders perioden mellem den 15. august året før og den 14. februar i indeværende år. Den beregnede sats inkl. margenen afrundes til nærmeste 10 basispoint. Hvis der er mere end én CIRR for den pågældende valuta, anvendes til denne beregning CIRR for den længste løbetid som anført i artikel 20, litra a).
- b) Basistidspunktet for beregningen af subventionsniveauet er kredittens begyndelsestidspunkt som omhandlet i bilag XI.
- c) Med henblik på beregning af det samlede subventionsniveau for en associeret finansieringspakke anses subventionsniveauet for at være nul for følgende kreditter, midler og betalinger:
- eksportkreditter, der er i overensstemmelse med arrangementet
 - andre midler til markedsrente eller til en sats nær markedsrenten

— andre offentlige midler med et subventionsniveau, der er lavere end det minimum, som er tilladt ifølge artikel 35, undtagen i tilfælde af matching, og

— kontante udbetalinger fra køber.

Betalinger på eller før kredittens begyndelsestidspunkt, der ikke betragtes som kontante udbetalinger, skal indgå i beregningen af subventionsniveauet.

- d) Kalkulationsrentesatsen ved matching: ved matching af bistand forstås ved identisk matching matching med et identisk subventionsniveau beregnet på grundlag af den gældende kalkulationsrentesats på matchingtidspunktet.
- e) Lokale omkostninger og indkøb i tredjelande skal kun indgå i beregningen af subventionsniveauet, hvis de finansieres af donorlandet.
- f) Det samlede subventionsniveau for en pakke bestemmes ved at multiplicere den pålydende værdi af hver komponent i pakken med det respektive subventionsniveau for hver komponent, hvorefter resultaterne lægges sammen, og det samlede tal divideres med den samlede pålydende værdi af komponenterne.
- g) Kalkulationsrentesatsen for et bestemt bistansslån er den sats, der er i kraft på tidspunktet for notifikationen. I tilfælde af øjeblikkelig notifikation er kalkulationsrentesatsen dog den sats, der var i kraft på det tidspunkt, da betingelserne for det pågældende bistansslån blev fastsat. En ændring af kalkulationsrentesatsen i et låns løbetid ændrer ikke lånets subventionsniveau.
- h) Hvis der skiftes valuta, inden kontrakten er indgået, skal notifikationen revideres. Den kalkulationsrentesats, der anvendes til beregning af subventionsniveauet, skal være den, der er gældende på revisionstidspunktet. Er den alternative valuta og alle de oplysninger, der er nødvendige for at beregne subventionsniveauet, anført i den oprindelige notifikation, er en revision ikke påkrævet.
- i) Uanset litra g) er den kalkulationsrentesats, der anvendes til beregning af subventionsniveauet for enkeltstående transaktioner, som er iværksat i henhold til en bistanuskreditlinje, den sats, der oprindeligt blev anmeldt for kreditlinjen.

38. Gyldighedsperiode for bunden bistand

- a) Deltagerne fastsætter ikke betingelserne for bunden bistand, uanset om der er tale om finansiering af enkeltstående transaktioner, bistanstopokoller, bistanuskreditlinjer eller tilsvarende aftaler, for en periode på mere end 2 år. For bistanstopokoller, bistanuskreditlinjer og tilsvarende aftaler begynder gyldighedsperioden på undertegnelsesdatoen, og der gives notifikation herom i henhold til artikel 47; der gives notifikation om forlængelse af en kreditlinje på samme måde, som var det en ny transaktion, idet det anføres, at der er tale om forlængelse, og at den fornyes på de betingelser, der blev indrømmet på tidspunktet for notifikationen om forlængelsen. For enkeltstående transaktioner, herunder transaktioner, hvorom der er givet notifikation som en del af en bistanstopokol, en bistanuskreditlinje eller en tilsvarende aftale, begynder gyldighedsperioden på den dato, på hvilken der alt efter omstændighederne gives notifikation om forpligtelsen i henhold til artikel 46 eller 47.
- b) Når et land ikke længere er berettiget til at opnå lån fra Verdensbanken med en løbetid på 17 år, begrænses gyldighedsperioden for eksisterende og nye protokoller og kreditlinjer om ydelse af bunden bistand, hvorom der er givet notifikation, til 1 år efter tidspunktet for den potentielle omklassificering efter procedurerne i artikel 33, litra b).
- c) Sådanne protokoller og kreditlinjer kan kun fornyes på betingelser, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 33 og 34 i arrangementet, efter:
- en omklassificering af landene og
 - en ændring af bestemmelserne i arrangementet.

Under disse omstændigheder kan gældende betingelser opretholdes uanset en ændring af den i artikel 37 omhandlede kalkulationsrentesats.

39. Matching

Under hensyn til en deltagers internationale forpligtelser og i overensstemmelse med formålet med arrangementet kan en deltager efter procedurerne i artikel 42 matche finansielle betingelser, der tilbydes af en deltager eller en ikke-deltager.

KAPITEL IV

PROCEDURER

Afdeling 1: Fælles procedurer for eksportkreditter og handelsrelateret bistand

40. Notifikationer

De notifikationer, der er fastsat i arrangementets procedurer, indgives i overensstemmelse og indeholder oplysningerne i bilag V, og en genpart sendes til sekretariatet.

41. Oplysninger om offentlig støtte

- a) Så snart en deltager forpligter sig til at yde den offentlige støtte, hvorom den har givet notifikation efter procedurerne i artikel 44-47, underretter den alle øvrige deltagere herom ved at anføre referencenummeret for notifikationen på formular 1C i det relevante kreditrapporteringssystem (CRS).
- b) Ved udveksling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 52-54 underretter en deltager de øvrige deltagere om de kreditvilkår, som den for en bestemt transaktion påtænker at støtte, og kan anmode om tilsvarende oplysninger fra de øvrige deltagere.

42. Procedurer for matching

- a) Før en deltager matcher finansielle betingelser, der formodes at blive tilbudt af en deltager eller en ikke-deltager i henhold til artikel 18 og 39, træffer den alle rimelige foranstaltninger, herunder i påkommende tilfælde de mundtlige konsultationer, der er beskrevet i artikel 54, til at efterprøve, at disse betingelser er offentligt støttede, og overholder følgende regler:
 - 1) Deltageren notificerer alle øvrige deltagere om de betingelser, som den agter at støtte, efter de samme notifikationsprocedurer som dem, der kræves for de matchede betingelser. Hvis der er tale om matching af en ikke-deltager, følger den matchende deltager de samme notifikationsprocedurer som dem, der havde været påkrævede, hvis de matchede betingelser havde været tilbudt af en deltager.
 - 2) Uanset nr. 1) giver den matchende deltager, såfremt den relevante notifikationsprocedure ville kræve, at den matchende deltager tilbageholdt sin forpligtelse til efter udløbet af fristen for indgivelse af bud, meddelelse om, at den agter at matche så hurtigt som muligt.
 - 3) Ændrer eller frafalder den initiativtagende deltager sin hensigt om at støtte de betingelser, hvorom der er givet notifikation, underretter den straks alle øvrige deltagere herom.
- b) En deltager, som agter at tilbyde finansielle betingelser, der er identiske med dem, hvorom der er givet notifikation i henhold til artikel 44 og 45, kan gøre dette, når den deri fastsatte karenstid er udløbet. Denne deltager giver så hurtigt som muligt notifikation om sin hensigt.

43. Særlige konsultationer

- a) En deltager, som har rimelig grund til at formode, at finansielle betingelser, der tilbydes af en anden deltager (den initiativtagende deltager), er mere fordelagtige end de i arrangementet fastsatte, underretter sekretariatet herom; sekretariatet formidler øjeblikkeligt sådanne oplysninger.
- b) Den initiativtagende deltager gør inden for 2 arbejdsdage efter, at sekretariatet har afgivet oplysningerne, rede for de finansielle betingelser i sit tilbud.
- c) Efter at den initiativtagende deltager har afgivet sin redegørelse, kan enhver deltager anmode om, at sekretariatet inden for 5 arbejdsdage arrangerer en særlig konsultation mellem deltagerne til drøftelse af spørgsmålet.
- d) Så længe resultatet af den særlige konsultation mellem deltagerne ikke foreligger, træder de finansielle betingelser, hvortil der ydes offentlig støtte, ikke i kraft.

*Afdeling 2: Procedurer for eksportkreditter***44. Forudgående notifikation med drøftelse**

- a) En deltager notificerer alle øvrige deltagere mindst 10 kalenderdage, før den indgår en forpligtelse, hvis den anvendte minimumspræmiesats er fastsat i henhold til artikel 24, litra e), første led, eller artikel 28 i overensstemmelse med bilag V til arrangementet. Hvis nogen anden deltager anmoder om en drøftelse i denne periode, venter den initiativtagende deltager i yderligere 10 kalenderdage. Hvis den relevante MPR efter risikolempelse/udelukkelse er mindre end eller lig med 75 % af den MPR, der ville følge af anvendelsen af landerisikoklassificeringen af købers hjemland uden nogen risikolempelse eller udelukkelse, giver den notificerende deltager alle øvrige deltagere meddelelse herom mindst 20 kalenderdage, før der indgås nogen forpligtelse.
- b) En deltager underretter alle øvrige deltagere om sin endelige afgørelse efter en drøftelse med henblik på at lette revisionen af erfaringsmaterialet i henhold til artikel 66. Deltagerne udarbejder oversigter over deres erfaringer med præmiesatser, hvorom der er givet notifikation i henhold til litra a).

45. Forudgående notifikation uden drøftelse

- a) En deltager notificerer alle øvrige deltagere mindst 10 kalenderdage, før den indgår en forpligtelse i overensstemmelse med bilag V til arrangementet, hvis den agter:
- 1) at yde støtte til betingelser, der indebærer en løbetid på over 5 år, men ikke over 8,5 år, til et land i kategori I
 - 2) at yde støtte til et ikke-nukleart kraftværk med en løbetid, der er længere end det relevante maksimum i artikel 12, men ikke overstiger 12 år som fastsat i artikel 13, litra a)
 - 3) at yde støtte i henhold til artikel 14, litra d)
 - 4) at anvende en præmiesats i henhold til artikel 24, litra e), andet led
 - 5) at anvende en præmiesats i henhold til artikel 24, litra g).
- b) Ændrer eller frafalder den initiativtagende deltager sin hensigt om at yde støtte til en sådan transaktion, notificerer den straks alle øvrige deltagere herom.

*Afdeling 3: Procedurer for handelsrelateret bistand***46. Forudgående notifikation**

- a) En deltager giver forudgående notifikation, hvis den agter at yde offentlig støtte til:
- handelsrelateret ubunden bistand til et beløb af 2 mio. SDR eller derover og med et subventionsniveau på under 80 %
 - handelsrelateret ubunden bistand til et beløb af under 2 mio. SDR og med et gavelement (som defineret af DAC) på under 50 %
 - handelsrelateret bunden bistand til et beløb af 2 mio. SDR eller derover og med et subventionsniveau på under 80 % eller
 - handelsrelateret bunden bistand til et beløb af under 2 mio. SDR og med et subventionsniveau på under 50 % med undtagelse af de i artikel 35, litra a) og b), fastsatte tilfælde.
- b) Der gives forudgående notifikation senest 30 arbejdsdage før udløbet af fristen for indgivelse af bud eller indgåelse af forpligtelse, alt efter hvilken dato der er den første.
- c) Ændrer eller frafalder den initiativtagende deltager sin hensigt om at støtte de betingelser, hvorom der er givet notifikation, underretter den straks alle øvrige deltagere herom.
- d) Bestemmelserne i denne artikel gælder for bunden bistand, der udgør en del af en associeret finansieringspakke som beskrevet i artikel 32.

47. Øjeblikkelig notifikation

- a) En deltager notificerer øjeblikkeligt, dvs. inden for 2 arbejdsdage fra indgåelsen af forpligtelsen, alle øvrige deltagere, hvis den yder offentlig støtte til bunden bistand til et beløb af enten:
- 2 mio. SDR eller derover og et subventionsniveau på 80 % eller derover eller
 - under 2 mio. SDR og et subventionsniveau på 50 % eller derover med undtagelse af de i artikel 35, litra a) og b), fastsatte tilfælde.
- b) En deltager notificerer også øjeblikkeligt alle øvrige deltagere, når en protokol, en kreditlinje eller en tilsvarende aftale undertegnes.
- c) Det er ikke nødvendigt at give forudgående notifikation, hvis en deltager agter at matche finansielle betingelser, der har været gjort til genstand for en øjeblikkelig notifikation.

*Afdeling 4: Konsultationsprocedurer for bunden bistand***48. Formålet med konsultationer**

- a) En deltager, som søger at få afklaret, om der foreligger en handelsmæssig begrundelse for bunden bistand, kan anmode om, at der fremlægges en fuldstændig bistandskvalitetsvurdering (jf. nærmere i bilag IX).
- b) En deltager kan endvidere anmode om konsultationer med andre deltagere i henhold til artikel 49. Dette indbefatter mundtlige konsultationer som skitseret i artikel 54 for at drøfte:
- først og fremmest, om et tilbud om bistand opfylder kravene i artikel 33 og 34, og
 - om nødvendigt, om et tilbud om bistand er berettiget, selv om det ikke opfylder kravene i artikel 33 og 34.

49. Konsultationer: anvendelsesområde og frister

- a) Under konsultationerne kan en deltager bl.a. anmode om oplysninger om følgende:
- en detaljeret forundersøgelse/projektvurdering
 - hvorvidt der foreligger et konkurrerende tilbud, som omfatter ikke-koncessionel finansiering eller bistandsfinansiering
 - hvorvidt det kan forventes, at der ved projektet kan indtjenes eller spares fremmed valuta
 - hvorvidt der samarbejdes med multilaterale organisationer som f.eks. Verdensbanken
 - hvorvidt der er tale om ICB (internationalt udbud), navnlig om donorlandets leverandør har afgivet det laveste bud
 - miljøindvirkningen
 - eventuel deltagelse fra den private sektors side og
 - tidspunktet for notifikationerne om bistandskreditter eller kreditter på koncessionelle betingelser (f.eks. 6 måneder før udløbet af fristen for indgivelse af bud eller indgåelse af forpligtelse).
- b) Konsultationerne afsluttes — og sekretariatet notificerer alle deltagere om resultaterne af drøftelserne af begge de i artikel 48 anførte spørgsmål — senest 10 arbejdsdage inden udløbet af fristen for indgivelse af bud eller indgåelse af forpligtelse, alt efter hvilken dato der er den første. Er der uenighed blandt de parter, der deltager i konsultationerne, opfordrer sekretariatet andre deltagere til inden for 5 arbejdsdage at tilkendegive deres synspunkter. Det videregiver disse synspunkter til den notificerende deltager, som bør tage op til fornyet overvejelse, om sagen bør følges, hvis det viser sig, at tilbuddet om bistand ikke kan vinde større tilslutning.

50. Resultaterne af konsultationerne

- a) En donor, der ønsker at gå videre med et projekt, selv om den ikke har vundet betydelig tilslutning, skal give de øvrige deltagere forudgående notifikation herom senest 60 kalenderdage efter afslutningen af konsultationerne, dvs. godkendelsen af formandens konklusioner. Donorlandet redegør også i et brev til OECD's generalsekretær for resultaterne af konsultationerne og forklarer nærmere de altoverskyggende ikke-handelsrelaterede nationale interesser, der gør den pågældende handling påkrævet. Deltagerne forventer, at en sådan situation vil være usædvanlig og sjældent forekommende.
- b) Donoren notificerer omgående deltagerne om, at den har sendt et brev til OECD's generalsekretær, og en genpart af brevet vedlægges notifikationen. Hverken donoren eller nogen anden deltager indgår en forpligtelse om ydelse af bunden bistand tidligere end 10 arbejdsdage efter denne notifikation af deltagerne. For projekter, for hvilke det som led i konsultationerne blev konstateret, at der forelå konkurrerende tilbud på markedsvilkår, forlænges ovennævnte frist på 10 arbejdsdage til 15 dage.
- c) Sekretariatet følger udviklingen og resultaterne af konsultationerne.

*Afdeling 5: Udveksling af oplysninger om eksportkreditter og handelsrelateret bistand***51. Kontaktpunkter**

Al kommunikation finder sted mellem de udpegede kontaktpunkter i hvert land ved øjeblikkelig kommunikation, f.eks. OLIS, og alle oplysninger behandles som fortrolige.

52. Forespørgslernes omfang

- a) En deltager kan spørge en anden deltager om, hvorledes den forholder sig til et tredjeland, en institution i et tredjeland eller en særlig forretningsform.
- b) En deltager, som har modtaget en ansøgning om offentlig støtte, kan rette en forespørgsel til en anden deltager med angivelse af de mest fordelagtige kreditbetingelser, som den forespørgende deltager vil være rede til at støtte.
- c) Hvis en forespørgsel rettes til mere end én deltager, skal den indeholde en liste over alle adressater.
- d) En genpart af alle forespørgsler sendes til sekretariatet.

53. Svarenes omfang

- a) Den deltager, som modtager en forespørgsel, skal besvare denne inden for 7 kalenderdage med så udtømmende oplysninger som muligt. Svaret skal indeholde de bedste oplysninger, som deltageren kan give om den beslutning, der sandsynligvis vil blive truffet. Om fornødent skal der hurtigst muligt derefter sendes et fuldstændigt svar. Der sendes genparten til forespørgslens øvrige adressater og til sekretariatet.
- b) Hvis et svar på en forespørgsel efterfølgende af en eller anden grund bliver ugyldigt, f.eks. fordi:
 - der er indgivet en ansøgning, eller en sådan er blevet ændret eller trukket tilbage, eller
 - der overvejes andre vilkår

afgives der straks et svar med genpart til forespørgslens øvrige adressater og til sekretariatet.

54. Mundtlige konsultationer

- a) En deltager tilslutter sig inden for 10 arbejdsdage anmodninger om mundtlige konsultationer.
- b) En anmodning om mundtlige konsultationer formidles til deltagere og ikke-deltagere. Konsultationerne finder sted hurtigst muligt efter udløbet af perioden på 10 arbejdsdage.
- c) Formanden for deltagerne koordinerer sammen med sekretariatet eventuelle opfølgende foranstaltninger, f.eks. en fælles holdning. Sekretariatet formidler øjeblikkeligt resultatet af konsultationen.

55. Procedurer for fastlæggelse af fælles holdninger og indholdet heraf

- a) Forslag til fælles holdninger stiles kun til sekretariatet. Sekretariatet sender forslag til en fælles holdning til alle deltagere og, såfremt der er tale om bunden bistand, til alle DAC-kontaktpunkter. Den initiativtagende deltagers identitet afsløres ikke i registret over fælles holdninger på oplysningssiden i OLIS. Sekretariatet kan imidlertid på anmodning mundtligt meddele en deltager eller et DAC-medlem den initiativtagende deltagers identitet. Sekretariatet registrerer sådanne anmodninger.
- b) Forslaget til fælles holdning dateres og skal indeholde oplysninger om følgende:
- referencenummer efterfulgt af »fælles holdning«
 - importlandets og køberens navn
 - projektbetegnelse eller en så nøjagtig beskrivelse som muligt af projektet, så det tydeligt kan identificeres
 - de betingelser, der er fastsat af det initiativtagende land
 - forslaget til fælles holdning
 - kendte konkurrerende tilbudsgiveres nationalitet og navn
 - sidste frist for indgivelse af bud, både hvad angår den kommercielle del og finansieringstilbud, og om muligt tilbudsnummer
 - andre relevante oplysninger, herunder en begrundelse for at foreslå en fælles holdning, om der foreligger undersøgelser vedrørende projektet, og/eller om særlige omstændigheder gør sig gældende.
- c) Et forslag til fælles holdning, der fremsættes i henhold til artikel 33, litra b), nr. 4), stiles til sekretariatet med genpart til de øvrige deltagere. Den deltager, der fremsætter forslaget til fælles holdning, giver en fuldstændig begrundelse for, at den finder, at et land ikke bør klassificeres efter den procedure, der er omhandlet i artikel 33, litra b).
- d) Sekretariatet formidler de aftalte fælles holdninger til offentligheden.

56. Svar på forslag til fælles holdning

- a) Svar indgives inden for en frist på 20 kalenderdage, idet deltagerne dog opfordres til at tage stilling til en fælles holdning så hurtigt som muligt.
- b) Der kan afgives svar i form af en anmodning om yderligere oplysninger, en accept, en afvisning, et forslag om ændring af den fælles holdning eller et alternativt forslag til en fælles holdning.
- c) En deltager, som meddeler, at den ikke har taget stilling, fordi den ikke har fået en henvendelse fra en eksportør eller fra myndighederne i modtagerlandet, for så vidt der er tale om at yde bistand til projektet, anses for at have accepteret forslaget til fælles holdning.

57. Accept af fælles holdninger

- a) Efter udløbet af en periode på 20 kalenderdage underretter sekretariatet alle deltagere om situationen, for så vidt angår det pågældende forslag til fælles holdning. Hvis ikke alle deltagere har accepteret den fælles holdning, men ingen deltager har afvist den, står forslaget åbent i en periode på yderligere 8 kalenderdage.
- b) Efter udløbet af denne yderligere periode anses en deltager, som ikke udtrykkeligt har afvist forslaget til fælles holdning, for at have accepteret det. En deltager, herunder også den initiativtagende deltager, kan dog gøre sin accept af den fælles holdning betinget af, at én eller flere deltagere udtrykkeligt har accepteret den.

- c) Hvis en deltager ikke accepterer ét eller flere punkter i en fælles holdning, accepterer den pågældende implicit alle andre punkter i den fælles holdning. En sådan delvis accept kan foranledige andre deltagere til at ændre deres indstilling til et forslag til fælles holdning. Det står alle deltagere frit for at tilbyde eller matche betingelser, der ikke er omfattet af en fælles holdning.
- d) En fælles holdning, der ikke accepteres, kan tages op til fornyet overvejelse efter procedurerne i artikel 55 og 56. Under sådanne omstændigheder er deltagerne ikke bundet af deres oprindelige afgørelse.

58. Uenighed om fælles holdninger

Kan den initiativtagende deltager og en deltager, der har foreslået en ændring eller et alternativ, ikke blive enige om en fælles holdning inden for den yderligere periode på 8 kalenderdage, kan denne periode forlænges efter overenskomst mellem de pågældende parter. Sekretariatet underretter alle deltagere om en sådan forlængelse.

59. En fælles holdnings ikrafttrædelsesdato

Sekretariatet underretter alle deltagere om, at den fælles holdning vil træde i kraft, eller at den er afvist; den fælles holdning træder i kraft 3 kalenderdage efter denne meddelelse. Sekretariatet sørger for, at der på OLIS til enhver tid er adgang til en ajourført fortegnelse over alle fælles holdninger, der er accepteret, eller som der endnu ikke er truffet afgørelse om.

60. Gyldighedsperiode for fælles holdninger

- a) Når der er opnået enighed om en fælles holdning, er den gyldig i 2 år fra ikrafttrædelsesdatoen, medmindre sekretariatet underrettes om, at den ikke længere er af interesse, og at alle deltagere er indforstået hermed. En fælles holdning forbliver gyldig i endnu 2 år, hvis en deltager senest 14 kalenderdage før den oprindelige udløbsdato anmoder om en forlængelse. Efterfølgende forlængelser kan aftales efter samme procedure. En fælles holdning, der er aftalt i henhold til artikel 33, litra b), nr. 4), er gyldig, indtil Verdensbankens tal for det følgende år foreligger.
- b) Sekretariatet overvåger situationen med hensyn til fælles holdninger og holder deltagerne underrettet ved at sørge for, at fortegnelsen »The Status of Valid Common Lines« på OLIS holdes ajourført. Sekretariatet sørger derfor bl.a. for:
- at indføje nye fælles holdninger, når disse er accepteret af deltagerne
 - at ajourføre udløbsdatoen, når en deltager anmoder om en forlængelse
 - at slette fælles holdninger, hvis gyldighedsperiode er udløbet
 - kvartalsvis at udstede en liste over fælles holdninger, hvis gyldighedsperiode udløber det følgende kvartal.

Afdeling 6: Bestemmelser om anmeldelse af minimumsrentesatser (CIRR)

61. Anmeldelse af minimumsrentesatser

- a) CIRR for de pågældende valutaer, som er fastsat i henhold til artikel 20, anmeldes mindst hver måned til sekretariatet ved øjeblikkelig kommunikation med henblik på videregivelse til alle deltagere.
- b) En sådan anmeldelse skal være sekretariatet i hænde senest 5 dage efter udgangen af den måned, som oplysningerne vedrører. Sekretariatet underretter derefter omgående alle deltagere om de gældende satser og formidler dem til offentligheden.

62. Tidspunktet for rentesatsernes ikrafttræden

Ændringer i CIRR træder i kraft på femtedagedagen efter udgangen af hver måned.

63. Omgående ændring af rentesatserne

Gør markedsudviklingen det påkrævet at anmelde en ændring af CIRR i løbet af en måned, iværksættes den ændrede sats 10 dage efter, at sekretariatet har modtaget notifikation om denne ændring.

*Afdeling 7: Revisioner***64. Jævnlig revision af arrangementet**

- a) Deltagerne tager jævnligt den måde, hvorpå arrangementet fungerer, op til revision. Som led i revisionen gennemgår deltagerne bl.a. notifikationsprocedurerne, gennemførelsen og anvendelsen af DDR-systemet, reglerne og procedurerne for bunden bistand, spørgsmål vedrørende matching, tidligere indgåede forpligtelser og mulighederne for udvidet deltagelse i arrangementet.
- b) Denne revision baseres på oplysninger om deltagernes erfaringer og på deres forslag til forbedring af arrangementets virkemåde og effektivitet. Deltagerne tager hensyn til arrangementets målsætning og til den økonomiske og valutariske situation. De oplysninger og forslag, som deltagerne ønsker at fremlægge med henblik på denne revision, skal være sekretariatet i hænde senest 45 dage før tidspunktet for revisionen.

65. Revision af minimumsrentesatser

- a) Deltagerne tager periodisk systemet for fastsættelse af CIRR op til revision for at sikre, at de indberettede satser afspejler de aktuelle markedsvilkår og er i overensstemmelse med de mål, der ligger til grund for fastsættelsen af de gældende satser. Sådanne revisioner omfatter også den margen, der skal tillægges, når disse satser anvendes.
- b) En deltager kan til formanden for deltagerne indgive en velbegrunder anmodning om en ekstraordinær revision, hvis den pågældende deltager finder, at CIRR for en eller flere valutaer ikke længere afspejler de aktuelle markedsvilkår.

66. Revision af minimumspræmiesatser og dermed forbundne spørgsmål

Deltagerne overvåger og reviderer jævnligt alle aspekter ved præmiereglerne og -procedurerne. Denne overvågning og revision omfatter:

- a) den benyttede metode i vurderingsmodellen for landerisici med henblik på at nyvurdere dens relevans på grundlag af de indhøstede erfaringer
 - b) minimumspræmiesatserne for lande- og suveræne kreditrisici med henblik på at justere dem med tiden for at sikre, at de vedblivende er en nøjagtig målestok for risiciene på grundlag af følgende tre PFT: cashflow- og hensættelsesprincippet samt — hvor det er muligt — indikatorer for det private marked
 - c) differentieringerne af MPR under hensyntagen til eksportkreditprodukternes forskellige kvalitet og de forskellige procentsatser for den ydede dækning og
 - d) erfaringsmaterialet vedrørende brugen af risikolempelse og/eller udelukkelse som fastsat i artikel 28 og de særlige tilladte risikolempelses-/udelukkelsesfaktoreres fortsatte gyldighed og egnethed. For at bistå med denne revision fremlægger sekretariatet rapporter om alle notifikationer.
-

BILAG I

SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL SKIBE

KAPITEL I

SEKTORAFTALENS ANVENDELSESOMRÅDE

1. Deltagere

Deltagerne i sektoraftalen er: Australien, Den Europæiske Union, Japan, Korea og Norge.

2. Anvendelsesområde

Denne sektoraftale, som supplerer arrangementet, fastlægger specifikke retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter, der vedrører eksportkontrakter for:

- a) Ethvert nyt søgående fartøj på 100 BT og derover, som anvendes til gods- eller personbefordring eller til præstation af en specialiseret tjenesteydelse (f.eks. fiskerfartøjer, fabriksskibe, isbrydere og opmudringsfartøjer, som på permanent vis på grund af deres fremdrift og styring har alle de egenskaber, der muliggør selvstændig sejlads i rum sø), slæbebåde på 365 kW og derover og flydende og mobile skrog af skibe, der ikke er færdigbyggede. Sektoraftalen omfatter ikke militære fartøjer. Flydedokker og mobile offshoreanlæg er ikke omfattet af sektoraftalen, men skulle der opstå problemer i forbindelse med eksportkreditter til sådanne strukturer, kan deltagerne i sektoraftalen (i det følgende benævnt »deltagerne«) efter at have gennemgået velbegrundede anmodninger beslutte, at de skal være omfattet.
- b) Enhver ombygning af skibe. Ved ombygning af skibe forstås enhver ombygning af søgående fartøjer på mere end 1 000 BT, såfremt ombygningen indebærer gennemgribende ændringer af lasteplanen, skroget eller fremdriftssystemet.
- c) 1) Selv om fartøjstyper som luftpuddefartøjer (»hovercraft«) ikke er omfattet af sektoraftalen, kan deltagerne yde eksportkreditter til luftpuddefartøjer på betingelser svarende til de i sektoraftalen fastsatte. De forpligter sig til at anvende denne mulighed med omtanke og ikke indrømme luftpuddefartøjer sådanne kreditbetingelser i tilfælde, hvor det findes godtgjort, at der ikke ydes nogen konkurrence på de i sektoraftalen fastsatte betingelser.
- 2) I sektoraftalen defineres udtrykket »luftpuddefartøj« således: et amfibiefartøj på mindst 100 tons bestemt til fuldt ud at holdes oppe af luft, som udstødes fra fartøjet og skaber et overtryk, der holdes inden for en bøjelig rand mellem fartøjets yderkant og jord- eller vandoverfladen under fartøjet, og fremdrevet og styret ved hjælp af propeller eller luft fra turbiner eller tilsvarende anordninger.
- 3) Der er enighed om, at ydelse af eksportkreditter på betingelser svarende til de i denne sektoraftale fastsatte bør begrænses til luftpuddefartøjer, der anvendes på maritime ruter og ikke på ruter over land, medmindre ruten over land følges for at nå terminalfaciliteter, der er beliggende højest én kilometer fra vandet.

KAPITEL II

BESTEMMELSER OM EKSPORTKREDITTER OG BUNDEN BISTAND

3. Maksimal løbetid

Den maksimale løbetid er uanset landklassificeringen 12 år efter levering.

4. Kontantbetaling

Deltagerne skal kræve et mindstebeløb for kontantbetaling på 20 % af kontraktprisen ved leveringen.

5. Tilbagebetaling af hovedstol

Hovedstolen af en eksportkredit tilbagebetales i lige store afdrag med regelmæssige mellemrum på normalt 6 og højest 12 måneder.

6. Minimumspræmie

Arrangementets bestemmelser med hensyn til benchmarks for minimumspræmier vil ikke blive anvendt, før disse bestemmelser har været behandlet yderligere af deltagerne i sektoraftalen.

7. Bistand

Enhver deltager, der ønsker at yde bistand, skal ud over arrangementets bestemmelser bekræfte, at skibet ikke er taget i drift under et åbent register i løbetiden, og at der er opnået passende vished for, at den endelige ejer er bosiddende i det modtagende land, ikke er ikke-operativt datterselskab af en udenlandsk virksomhed og har forpligtet sig til ikke at sælge skibet uden sin regerings godkendelse.

KAPITEL III

PROCEDURER

8. Underretning

Med henblik på gennemsigtighed skal hver deltager ud over bestemmelserne i arrangementet og IBRD's/Bernerunionens/OECD's kreditrapporteringssystem give årlige oplysninger om sit system for ydelse af offentlig støtte og metoderne til gennemførelse af denne sektoraftale, herunder gældende ordninger.

9. Revision

- a) Sektoraftalen tages op til revision hvert år eller efter anmodning fra en hvilken som helst deltager inden for OECD's arbejdsgruppe om skibsbygning, og der udarbejdes en rapport til deltagerne i arrangementet.
- b) For lettere at skabe sammenhæng og konsekvens mellem arrangementet og denne sektoraftale og tage hensyn til forholdene i værftsindustrien sørger deltagerne i denne sektoraftale og i arrangementet for at konsultere hinanden og foretage koordinering på den mest hensigtsmæssige måde.
- c) Træffer deltagerne i arrangementet beslutning om at ændre arrangementet, vil deltagerne i denne sektoraftale (deltagerne) undersøge en sådan beslutning og overveje dens relevans for sektoraftalen. Mens disse overvejelser finder sted, vil ændringerne af arrangementet ikke finde anvendelse på sektoraftalen. Hvis deltagerne kan acceptere ændringerne af arrangementet, giver de deltagerne i arrangementet skriftlig besked herom. Hvis deltagerne ikke kan acceptere ændringerne af arrangementet, for så vidt angår disses anvendelse på værftsindustrien, underretter de deltagerne i arrangementet om deres indvendinger og indleder konsultationer med dem med henblik på at finde en løsning på spørgsmålene. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem de to grupper, har deltageres synspunkter med hensyn til anvendelsen af ændringerne på værftsindustrien forrang.
- d) Ved ikrafttrædelsen af »aftalen om overholdelse af normale konkurrencevilkår i den kommercielle skibsbygnings- og skibsreparationsindustri« ophører denne sektoraftale med at finde anvendelse på de deltagere, som er retligt forpligtet til at anvende aftalen om eksportkreditter for skibe fra 1994 [C/WP6(94)6]. Disse deltagere søger at udvirke en øjeblikkelig revision, der skal bringe aftalen fra 1994 i overensstemmelse med denne sektoraftale.

*Tillæg***FORPLIGTELSE MED HENSYN TIL FREMTIDIGT ARBEJDE**

Ud over arrangementets fremtidige arbejde erklærer deltagerne i denne sektoraftale sig enige i:

- a) at opstille en fortegnelse over de typer skibe, der generelt betragtes som værende urentable under hensyntagen til disciplinerne vedrørende bunden bistand som fastsat i arrangementet
 - b) at revidere arrangementets bestemmelser, for så vidt angår benchmarks for minimumspræmier, med henblik på at inkorporere dem i denne sektoraftale
 - c) at drøfte inddragelse af andre discipliner vedrørende minimumsrentesatser, herunder en særlig markedsreferencesats (CIRR) og variable satser, idet der tages hensyn til udviklingen i relevante internationale forhandlinger
 - d) at drøfte anvendeligheden af årlige afdrag på hovedstolen.
-

BILAG II

SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL KERNEKRAFTVÆRKER

KAPITEL I

SEKTORAFTALENS ANVENDELSESOMRÅDE

1. Anvendelsesområde

- a) Denne sektoraftale, som supplerer arrangementet:
- fastsætter de særlige retningslinjer, som gælder for offentligt støttede eksportkreditter, der ydes i forbindelse med kontrakter om eksport af komplette kernekraftværker eller dele deraf, omfattende alle dele, udstyr, materialer og tjenesteydelser, herunder uddannelse af personale, der direkte er påkrævet til opførelse og ibrugtagning af sådanne kernekraftværker. Den fastsætter også betingelser for ydelse af støtte til nukleart brændsel
 - gælder ikke for poster, som køber sædvanligvis er ansvarlig for, navnlig omkostninger i forbindelse med byggemodning, veje, boliger til byggemandskab, elforsyning, transformatorstation og vandforsyning samt omkostninger i købers hjemland i forbindelse med officielle godkendelsesprocedurer (f.eks. godkendelse af byggegrund, byggetilladelse og opladningstilladelse), idet det dog gælder, at:
 - hvis køberen af transformatorstationen er den samme som køberen af kraftværket, og kontrakten er indgået vedrørende den oprindelige transformatorstation til det pågældende kraftværk, er den maksimale løbetid og minimumsrentesatserne for den oprindelige transformatorstation de samme som for kernekraftværket (dvs. 15 år og SCIRR)
 - gælder ikke for understationer, transformere og transmissionsledninger.
- b) Denne sektoraftale gælder også for modernisering af eksisterende kernekraftværker i tilfælde, hvor både den samlede værdi af moderniseringen mindst er på 80 mio. SDR (kategori X), og værkets økonomiske levetid sandsynligvis vil blive forlænget med mindst 15 år. Hvis et af disse kriterier ikke er opfyldt, gælder arrangementets bestemmelser.
- c) Bestemmelserne i arrangementet har forrang frem for sektoraftalen, når det drejer sig om offentlig støtte til nedlæggelse af kernekraftværker. Nedlæggelse defineres som nedlukning eller demontering af et kernekraftværk. Procedurene i artikel 55-60 i arrangementet om fastlæggelse af en fælles holdning åbner mulighed for at afkorte eller forlænge løbetiden.

2. Revision

Deltagerne tager jævnligt bestemmelserne i sektoraftalen op til revision.

KAPITEL II

BESTEMMELSER OM EKSPORTKREDITTER OG BUNDEN BISTAND

3. Maksimal løbetid

Den maksimale løbetid er uanset landeklassificeringen 15 år.

4. Tilbagebetaling af hovedstol og betaling af renter

- a) Hovedstolen af en eksportkredit tilbagebetales i lige store afdrag.
- b) Hovedstolen tilbagebetales — og renter betales — med højst 6 måneders mellemrum, og første rate af hovedstol og renter betales senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- c) For eksportkreditter, der ydes til støtte for leasingtransaktioner, kan der anvendes lige store afdrag af hovedstol og renter tilsammen i stedet for lige store afdrag af hovedstolen som fastsat i litra a).

5. Minimumsrentesatser

- a) En deltager, der yder offentlig finansieringsstøtte i form af direkte finansiering, refinansiering eller rentestøtte, anvender minimumsrentesatserne; den pågældende deltager anvender den relevante særlige markedsreferencesats (SCIRR). Er forpligtelsen til at opretholde en fast rente i form af SCIRR forlods begrænset til en periode, der ikke overstiger 15 år regnet fra tidspunktet for kontrakttildelingen, begrænses al offentlig støtte i den resterende låneperiode også til garanti eller rentestøtte til den SCIRR, der er gældende på det tidspunkt, hvor det første lån udløber.

- b) Ydes der offentlig finansieringsstøtte til udstyr til delvis levering af et kernekraftværk, hvor leverandøren ikke er ansvarlig for overtagelsesforretningen, er minimumsrentesatsen SCIRR i overensstemmelse med artikel 6 i denne sektoraftale. Som et alternativ kan en deltager tilbyde den relevante CIRR i overensstemmelse med artikel 20 i arrangementet, såfremt det maksimale tidsrum fra tidspunktet for kontrakttildelingen til den endelige tilbagebetaling ikke overstiger 10 år.

6. Beregning af SCIRR

SCIRR fastsættes for den pågældende valuta til CIRR plus en fast margin på 75 basispoint, dog med undtagelse af JPY, hvor margenen er på 40 basispoint. For de valutaer, for hvilke der gælder mere end én CIRR, jf. artikel 20, litra a), første led, i arrangementet, beregnes SCIRR på grundlag af den CIRR, der gælder for den længste løbetid.

7. Lokale omkostninger og kapitalisering af renter

Bestemmelserne i artikel 10, litra d), i arrangementet finder ikke anvendelse, hvis der ydes offentlig finansieringsstøtte på grundlag af SCIRR. Offentlig finansieringsstøtte til andre satser end SCIRR til både lokale omkostninger og til kapitalisering af renter, der påløber før kredittens begyndelsestidspunkt, må tilsammen ikke omfatte et beløb, der overstiger 15 % af eksportværdien.

8. Offentlig støtte til nukleart brændsel

- a) Den maksimale løbetid må for den første brændselsladning ikke overstige 4 år fra leveringstidspunktet. En deltager, der yder offentlig finansieringsstøtte til den første brændselsladning, anvender minimumsrentesatserne; den pågældende deltager anvender den relevante CIRR. Den første brændselsladning omfatter højst den oprindeligt installerede reaktorkerne plus to efterfølgende genladninger, som tilsammen udgør indtil to tredjedele af en reaktorkerne.
- b) Den maksimale løbetid for efterfølgende genladninger af nukleart brændsel er 6 måneder. Anses under ganske særlige omstændigheder en længere løbetid, dog under ingen omstændigheder over 2 år, for rimelig, finder procedureerne i artikel 44 i arrangementet anvendelse. En deltager, der yder offentlig finansieringsstøtte til efterfølgende genladninger af nukleart brændsel, anvender minimumsrentesatserne; den pågældende deltager anvender den relevante CIRR.
- c) Offentlig støtte til særskilt levering af uranberigelsestjenester ydes ikke på betingelser, der er gunstigere end de betingelser, der gælder for nukleart brændsel.
- d) Oparbejdning og forvaltning af brugt brændsel (herunder bortskaffelse af affald) betales kontant.
- e) Deltagerne leverer ikke gratis nukleart brændsel eller tjenester.

9. Bistand

Deltagerne yder ikke støtte i form af bistand, medmindre der er tale om ubunden gavebistand.

KAPITEL III

PROCEDURER

10. Forudgående konsultation

Deltagerne, som erkender de fordele, der kan være forbundet med at fastlægge en fælles holdning til betingelserne for finansiering af kernekraftværker, er enige om at indlede forudgående konsultationer i alle tilfælde, hvor en deltager agter at yde offentlig støtte.

11. Forudgående notifikation

- a) Den deltager, der tager initiativ til forudgående konsultationer, notificerer alle øvrige deltagere herom mindst 10 arbejdsdage, før den træffer endelig afgørelse om de betingelser, hvorpå den agter at yde støtte i overensstemmelse med bilag V til arrangementet.
- b) Andre deltagere skal ikke inden for den frist på 10 arbejdsdage, der er anført i litra a), træffe endelig afgørelse om de betingelser, på hvilke de vil yde støtte, men inden for 5 dage udveksle oplysninger med alle øvrige deltagere i konsultationen om de rette kreditbetingelser for den pågældende transaktion med henblik på at nå til enighed om en fælles holdning til sådanne betingelser.
- c) Lykkes det ikke inden for nævnte frist på 10 dage fra modtagelsen af den første notifikation at nå til enighed om en fælles holdning, udsættes hver af de i konsultationen deltagende parter endelige afgørelse i yderligere 10 arbejdsdage, i løbet af hvilke der under mundtlige konsultationer udfoldes yderligere bestræbelser for at nå til en fælles holdning.

BILAG III

SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL CIVILE FLY

DEL 1

NYE STORE FLY OG MOTORER HERTIL

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Form og anvendelsesområde

- a) Del 1 i sektoraftalen, som supplerer arrangementet, fastsætter de særlige retningslinjer, som gælder for offentligt støttede eksportkreditter, der ydes i forbindelse med salg eller leasing af de nye store civile fly, der er anført i tillæg I, og de motorer, der er påmonteret sådanne fly. Et nyt fly er et fly, der ejes af producenten, dvs. et fly, som ikke har været leveret eller tidligere været anvendt til formålet dermed, nemlig at befordre betalende passagerer og/eller gods. Dette udelukker ikke støtte fra en deltager på betingelser, der er passende for nye fly i forbindelse med transaktioner, hvor der med den pågældende deltagers forudgående viden er truffet midlertidige forretningsmæssige finansieringsarrangementer, fordi ydelsen af offentlig støtte var forsinket. I sådanne tilfælde er løbetiden, herunder »kreditens begyndelsestidspunkt« og »det endelige tilbagebetalingstidspunkt«, den samme som, hvis der fra det tidspunkt, hvor flyet oprindeligt blev leveret, var ydet offentlig støtte til salget eller leasingen deraf.
- b) Bestemmelserne i kapitel I gælder også for motorer og reservedele, der betragtes som en del af den oprindelige flyordre, jf. dog bestemmelserne i artikel 33 i del 3 i denne sektoraftale. De gælder ikke for flysimulatorer, som er omfattet af bestemmelserne i arrangementet.

2. Formål

Formålet med denne del af sektoraftalen er at skabe en ligevægtssituation, som på alle markeder indebærer:

- at deltagerne stilles lige i konkurrencen med hensyn til finansielle betingelser
- at spørgsmålet om finansiering blandt deltagerne neutraliseres som en faktor i valget mellem konkurrerende fly, og
- at konkurrencen ikke forvrides.

KAPITEL II

BESTEMMELSER OM EKSPORTKREDITTER OG BISTAND

3. Kontant udbetaling

- a) Deltagerne forlanger, at der erlægges en kontant udbetaling på mindst 15 % af flyets samlede pris, som indbefatter flyets skrog, påmonterede motorer samt reservemotorer og reservedele i det omfang, der er omhandlet i artikel 33 i del 3 i denne sektoraftale.
- b) Offentlig støtte til sådanne kontante udbetalinger kan kun ydes i form af forsikring og garantier, dvs. »pure cover«, mod de sædvanlige risici for kreditens begyndelsestidspunkt.

4. Maksimal løbetid

Den maksimale løbetid er 12 år.

5. Støtteberettigede valutaer

De valutaer, hvortil der kan ydes offentlig finansieringsstøtte, er USD, EUR og GBP.

6. Tilbagebetaling af hovedstol

- a) Hovedstolen af en eksportkredit tilbagebetales normalt i lige store regelmæssige afdrag med højst 6 måneders mellemrum, og første rate betales senest 6 måneder efter kreditens begyndelsestidspunkt. Er der tale om leasing, kan denne afdragsprofil enten anvendes på hovedstolsbeløbet alene eller på hovedstol og rente tilsammen.

b) En deltager, som agter at støtte en tilbagebetaling af hovedstol på andre betingelser end de i litra a) fastsatte, skal overholde følgende krav:

- 1) Ingen enkelt tilbagebetaling eller række af tilbagebetalinger i en 6-måneders periode må overstige 25 % af det hovedstolsbeløb, der skal tilbagebetales i løbetiden.
- 2) Deltageren giver forudgående notifikation.

7. Betaling af renter

- a) Renter må normalt ikke kapitaliseres over løbetiden.
- b) Renter betales med højst 6 måneders mellemrum, og første betaling finder sted senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- c) En deltager, som agter at støtte en betaling af renter på andre betingelser end de i litra a) og b) fastsatte, giver forudgående notifikation herom.

8. Minimumsrentesatser

a) Deltagere, der yder offentlig finansieringsstøtte, som ikke må overstige 85 % af flyets samlede pris som omhandlet i artikel 3, litra a), i denne sektoraftale, anvender minimumsrentesatser for indtil maksimalt 62,5 % af flyets samlede pris som følger:

— for en løbetid på højst 10 år: TB10 + 120 basispoint

— for en løbetid på over 10, men højst 12 år: TB10 + 175 basispoint

— hvor der ved TB10 forstås afkastet af tiårige statsobligationer for den relevante valuta (undtagen EUR) opgjort efter metoden med konstant løbetid, beregnet som gennemsnittet for de foregående to kalenderuger. For så vidt angår EUR, forstås ved TB10 afkastet opgjort efter metoden med tiårig løbetid for EUR-udbytter, beregnet af Eurostat med henblik på fastlæggelse af CIRR for EUR og beregnet som gennemsnittet for de foregående to kalenderuger. For alle valutaer anvendes en margin som anført ovenfor.

b) Den maksimale procentdel af flyets samlede pris, som kan finansieres til de faste minimumsrentesatser, der er anført i litra a), begrænses til 62,5 %, når tilbagebetalingen af lånet strækker sig over hele kredittens løbetid, og 42,5 %, når tilbagebetalingen af lånet strækker sig over den sidste del af kredittens løbetid. Deltagerne kan frit anvende begge afdragsmetoder, forudsat at det derfor gældende loft ikke overskrides. En deltager, der tilbyder finansiering af en sådan tranche, notificerer de øvrige deltagere om beløb, rentesats, dato for fastsættelse af rentesatsen, gyldighedsperiode for rentesatsen og afdragsmetode. I forbindelse med hver revision i henhold til artikel 17 i denne sektoraftale tager deltagerne de to lofter op til revision for at fastslå, om det ene alternativ er fordelagtigere end det andet; er det tilfældet, justeres det mest fordelagtige alternativ, således at der opnås en mere rimelig balance.

c) Med forbehold af den tærskelværdi på 85 %, der er anført i litra a):

1) kan deltagerne desuden yde offentlig finansieringsstøtte på en måde, som svarer til den, der tilbydes af PEFCO («Private Export Funding Corporation»). Oplysninger hver fjortende dag om PEFCO's låneomkostninger og gældende udlånsatser ekskl. gebyr for offentlig garanti og om fastforrentet finansiering til omgående udbetaling over en række kontrakttilbuds- og tilbudsafgivelsesdatoer meddeles jævnlige de øvrige deltagere. En deltager, der tilbyder en sådan tranche, notificerer de øvrige deltagere om beløb, rentesats, dato for fastsættelse af rentesatsen, gyldighedsperiode for rentesatsen og afdragsmetode. En deltager, der matcher en sådan finansiering, som tilbydes af en anden deltager, matcher for så vidt alle betingelser bortset fra gyldighedsperioden for tilbud om at indgå en forpligtelse som omhandlet i artikel 8 i denne sektoraftale.

2) anvendes disse satser, hvorom der er givet notifikation, af alle deltagere, så længe rentesatsen for udbetaling over 24 måneder ikke overstiger TB10 plus 225 basispoint. Overstiger 24-månederssatsen 225 basispoint, kan deltagerne frit anvende satsen på 225 basispoint for udbetaling over 24 måneder samt alle de tilsvarende satser, og de indleder omgående konsultationer med henblik på at finde en varig løsning.

d) Minimumsrentesatserne indbefatter kreditforsikringspræmier og gebyrer for garanti. Tilsagnsprovision og administrationsgebyrer er imidlertid ikke indregnet i rentesatsen.

9. Justering af rentesatserne

De minimumsrentesatser, der er fastsat i artikel 8 i denne sektoraftale, revideres hver anden uge. Hvis det gennemsnitlige afkast af statsobligationer for den pågældende valuta opgjort efter metoden med konstant løbetid afviger med mindst 10 basispoint ved udgangen af enhver 2-ugers-periode, justeres sådanne minimumsrentesatser med det samme antal basispoint som ovennævnte forskel, og den nyberegne sats afrundes til nærmeste 5 basispoint.

10. Gyldighedsperiode for eksportkreditter/tilbud om rentesats

Tilbud om finansiering til minimumsrentesatser i henhold til artikel 8 i denne sektoraftale er højst gyldige i 3 måneder.

11. Fastlæggelse af tilbud om rentesats og valg af rentesatser

a) Deltagerne kan yde offentlig finansieringsstøtte i henhold til artikel 8 og 9 i denne sektoraftale til en rentesats, der gælder på datoen for afgivelse af tilbuddet om rentesats for det pågældende fly, forudsat at tilbuddet accepteres inden for gyldighedsperioden derfor i henhold til artikel 10 i denne sektoraftale. Accepteres tilbuddet om rentesats ikke, kan der afgives yderligere tilbud om rentesats indtil — men ikke senere end — leveringsdagen for det pågældende fly.

b) Et tilbud om rentesats kan accepteres — og rentesatsen vælges — på et hvilket som helst tidspunkt mellem datoen for undertegnelse af kontrakten og leveringsdagen for det pågældende fly. Den sats, som låntager har valgt, er uigenkaldelig.

12. »Pure cover«-støtte

Deltagerne kan yde offentlig støtte udelukkende i form af garanti eller forsikring, dvs. »pure cover«, forudsat at den i artikel 8, litra a), i denne sektoraftale fastsatte tærskelværdi på 85 % overholdes. Deltagere, der yder denne form for støtte, notificerer de øvrige deltagere om beløb, betingelser, valuta, afdragsmetode og rentesatser.

13. Nulstilling af konkurrencen

I tilfælde, hvor der foreligger konkurrence i forbindelse med offentlig støtte, kan fly, der er anført i fortegnelsen over store civile fly i tillæg I til denne sektoraftale, og som konkurrerer med andre fly, opnå de samme kreditbetingelser.

14. Sikkerhed for tilbagebetalingsrisikoen

Deltagerne kan uden notifikation af de øvrige deltagere træffe beslutning om den sikkerhed, som de anser for acceptabel til dækning af tilbagebetalingsrisikoen. De er imidlertid indforstået med at meddele nærmere oplysninger om en sådan sikkerhed, hvis andre deltagere anmoder herom, eller når det anses for påkrævet.

15. Modelændringer

Deltagerne er enige om, at når der er afgivet tilbud på eller indgået aftale om fastforrentet finansiering vedrørende en bestemt flytype, kan de deri indeholdte betingelser ikke overføres til en anden type, som har en anden modelbetegnelse.

16. Leasing

Deltagerne kan yde støtte til finansiel leasing på samme grundlag som det, der gælder for en salgskontrakt, jf. dog de øvrige betingelser i del 1 i denne sektoraftale.

17. Bistand

Deltagerne yder ikke støtte i form af bistand, medmindre der er tale om ubunden gavebistand. Deltagerne tager dog anmodninger om fastlæggelse af en fælles holdning til bunden bistand til humanitære formål op til velvillig overvejelse.

KAPITEL III

PROCEDURER

18. Forudgående notifikation, matching og udveksling af oplysninger

De procedurer for forudgående notifikation, matching og udveksling af oplysninger, som er fastsat i arrangementet, gælder for denne del af denne sektoraftale. Deltagerne kan desuden anmode om konsultationer, hvis der er grund til at antage, at en anden deltager tilbyder offentlig støtte til en kredit på betingelser, som ikke er i overensstemmelse med sektoraftalen. Konsultationerne afholdes inden for 10 dage, men finder i øvrigt sted efter de procedurer, der er fastsat i artikel 54 i arrangementet.

19. Revision

Deltagerne tager jævnligt procedurerne og bestemmelserne i denne sektoraftale op til revision for at bringe dem i nøjere overensstemmelse med markedsvilkårene. Ændres markedsvilkårene eller sædvanlig finansieringspraksis imidlertid mærkbart, kan der til enhver tid anmodes om en revision.

DEL 2

ALLE NYE FLY UNDTAGEN STORE FLY

KAPITEL IV

ANVENDELSESOMRÅDE

20. Form og anvendelsesområde

I del 2 i denne sektoraftale, som supplerer arrangementet, fastsættes de særlige retningslinjer, der gælder for offentligt støttede eksportkreditter, som ydes i forbindelse med salg eller leasing af nye fly, der ikke er omfattet af del 1 i denne sektoraftale. Denne del gælder ikke for luftpudefartøjer (»hovercraft«) eller for flysimulatorer, som er omfattet af bestemmelserne i arrangementet.

21. Videregående bestræbelser

Bestemmelserne i dette kapitel betegner de gunstigste betingelser, som deltagerne kan tilbyde, når de yder offentlig støtte. Deltagerne overholder imidlertid fortsat sædvanlige markedsvilkår for forskellige flytyper, og de gør alt, hvad der står i deres magt, for at hindre, at disse betingelser undergraves.

22. Flykategorier

Deltagerne er enige om at opdele flyene i følgende kategorier:

- kategori A: turbinedrevne fly, herunder helikoptere (f.eks. turbojetfly, turbopropfly og turbofanfly) med almindeligvis mellem 30 og 70 sæder
- kategori B: andre turbinedrevne fly, herunder helikoptere
- kategori C: andre fly, herunder helikoptere.

I tillæg I er anført en række eksempler på fly, der henhører under kategori A og B.

KAPITEL V

BESTEMMELSER OM EKSPORTKREDITTER OG BISTAND

23. Maksimal løbetid

Den maksimale løbetid er forskellig alt efter den pågældende flykategori, som fastsættes efter kriterierne i artikel 22 i denne sektoraftale.

- a) For fly i kategori A er den maksimale løbetid 10 år.
- b) For fly i kategori B er den maksimale løbetid 7 år.
- c) For fly i kategori C er den maksimale løbetid 5 år.

24. Tilbagebetaling af hovedstol

- a) Hovedstolen af en eksportkredit tilbagebetales normalt i lige store regelmæssige afdrag med højst 6 måneders mellemrum, og første rate betales senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt. Er der tale om leasing, kan denne afdragsprofil enten anvendes på hovedstolsbeløbet alene eller på hovedstol og rente tilsammen.
- b) En deltager, som agter at støtte en tilbagebetaling af hovedstol på andre betingelser end de i litra a) fastsatte, skal overholde følgende krav:
 - 1) Ingen enkelt tilbagebetaling eller række af tilbagebetalinger i en 6-måneders periode må overstige 25 % af det hovedstolsbeløb, der skal tilbagebetales i løbetiden.
 - 2) Deltageren giver forudgående notifikation.

25. *Betaling af renter*

- a) Renter må normalt ikke kapitaliseres over løbetiden.
- b) Renter betales med højst 6 måneders mellemrum, og første betaling finder sted senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- c) En deltager, som agter at støtte en betaling af renter på andre betingelser end de i litra a) og b) fastsatte, giver forudgående notifikation herom.
- d) Renter omfatter ikke:
 - 1) præmiebetalinger og lignende betalinger for forsikring af eller garanti for leverandør- eller finanskreditter. Hvis der ydes offentlig støtte i form af direkte kreditter/finansiering eller refinansiering, kan præmien enten lægges til den pålydende rente eller beregnes særskilt; de to komponenter skal specificeres separat for deltagerne
 - 2) enhver anden betaling i form af bankgebyrer eller provisioner, der vedrører eksportkreditten, bortset fra årlige eller halvårslige bankomkostninger, der skal betales gennem hele løbetiden, og
 - 3) indeholdte skatter efter importlandets regler.

26. *Minimumsrentesatser*

Deltagere, der yder offentlig finansieringsstøtte, anvender minimumsrentesatser; de pågældende deltagere anvender de relevante CIRR som fastsat i artikel 20 i arrangementet.

27. *Forsikringspræmier og gebyrer for garanti*

Deltagerne giver ikke helt eller delvis afkald på forsikringspræmier eller gebyrer for garanti.

28. *Bistand*

Deltagerne yder ikke støtte i form af bistand, medmindre der er tale om ubunden gavebistand. Deltagerne tager dog anmodninger om fastlæggelse af en fælles holdning til bunden bistand til humanitære formål op til velvillig overvejelse.

KAPITEL VI

PROCEDURER

29. *Forudgående notifikation, matching og udveksling af oplysninger*

I tilfælde, hvor der foreligger konkurrence i forbindelse med offentlig støtte til salg eller leasing, skal fly, der konkurrerer med fly i en anden kategori eller med fly, der er omfattet af andre dele i sektoraftalen, for så vidt angår den konkrete salgs- eller leasingtransaktion, kunne opnå de samme betingelser som sådanne andre fly. De procedurer for forudgående notifikation, matching og udveksling af oplysninger, som er fastsat i arrangementet, gælder for denne del af sektoraftalen. Deltagerne kan desuden anmode om konsultationer, hvis der er grund til at antage, at en anden deltager tilbyder offentlig støtte til en kredit på betingelser, som ikke er i overensstemmelse med sektoraftalen. Konsultationerne afholdes inden for 10 dage, men finder i øvrigt sted efter de procedurer, der er fastsat i artikel 54 i arrangementet.

30. *Revision*

Deltagerne tager jævnligt procedurerne og bestemmelserne i denne sektoraftale op til revision for at bringe dem i nøjere overensstemmelse med markedsvilkårene. Ændres markedsvilkårene eller sædvanlig finansieringspraksis imidlertid mærkbart, kan der til enhver tid anmodes om en revision.

DEL 3

BRUGTE FLY, RESERVEMOTORER, RESERVEDELE, VEDLIGEHOLDELSES- OG SERVICEKONTRAKTER

KAPITEL VII

ANVENDELSESOMRÅDE

31. *Form og anvendelsesområde*

I del 3 af sektoraftalen, som supplerer arrangementet, fastsættes de særlige retningslinjer, som gælder for offentligt støttede eksportkreditter, der ydes i forbindelse med salg eller leasing af brugte fly, reservemotorer og reservedele samt vedligeholdelses- og servicekontrakter i forbindelse med både nye og brugte fly. De gælder ikke for luftpude-fartøjer («hovercraft») eller flysimulatorer, som er omfattet af bestemmelserne i arrangementet. De relevante bestemmelser i del 1 og 2 i denne sektoraftale er gældende, dog med følgende undtagelser.

32. *Brugte fly*

Deltagerne yder ikke støtte til kreditbetingelser, som er gunstigere end de betingelser, der er fastsat i sektoraftalen for nye fly. Følgende regler gælder specielt for brugte fly:

	Flyets alder (år)	Normal maksimal løbetid		
		Store fly	Kategori A	Kategori B
1	10	8	6	5
2	9	7	6	5
3	8	6	5	4
4	7	6	5	4
5–10	6	6	5	4
Over 10	5	5	4	3

Disse betingelser tages op til revision, hvis den maksimale løbetid for nye fly ændres.

- b) Deltagerne anvender bestemmelserne i artikel 24 og 25 i denne sektoraftale.
- c) Deltagere, der yder offentlig finansieringsstøtte, anvender minimumsrentesatser; de pågældende deltagere anvender de relevante CIRR som fastsat i artikel 20 i arrangementet.

33. *Reservemotorer og reservedele*

- a) Finansiering af disse varer kan, når de betragtes som en del af den oprindelige flyordre, finde sted på samme betingelser som dem, der gælder for selve flyet. Deltagerne tager imidlertid i sådanne tilfælde også hensyn til størrelsen af flåden af hver enkelt flytype, herunder fly, der er under anskaffelse, fly, for hvilke der er afgivet fast ordre, eller fly, der allerede ejes, på følgende grundlag:

- for de første fem fly af den pågældende type i flåden: 15 % af flyets pris, dvs. flyskrog og påmonterede motorer, og
- for det sjette og de følgende fly af den pågældende type i flåden: 10 % af flyets pris, dvs. prisen på flyskrog og påmonterede motorer.

- b) Når der ikke afgives ordre på disse varer sammen med flyet, er den maksimale løbetid 5 år for nye reservemotorer og 2 år for andre reservedele.

- c) Uanset litra b) kan deltagerne for nye reservemotorer til store fly overskride den maksimale løbetid på 5 år med indtil 3 år

- når kontraktværdien af transaktionen beløber sig til mere end 20 mio. USD, eller
- når transaktionen omfatter mindst 4 nye reservemotorer.

Kontraktværdien tages op til revision hvert andet år og justeres for prisstigninger.

- d) Deltagerne forbeholder sig ret til at ændre praksis og matche konkurrerende deltagers praksis, for så vidt angår tidspunktet for betaling af første afdrag på hovedstol, med hensyn til reservemotorer og reservedele.

34. *Vedligeholdelses- og servicekontrakter*

Deltagerne kan yde offentlig finansieringsstøtte med en løbetid på indtil 2 år for vedligeholdelses- og servicekontrakter.

KAPITEL VIII

PROCEDURER35. *Forudgående notifikation, matching og udveksling af oplysninger*

De procedurer for forudgående notifikation, matching og udveksling af oplysninger, som er fastsat i arrangementet, gælder for denne del af sektoraftalen. Deltagerne kan desuden anmode om konsultationer, hvis der er grund til at antage, at en anden deltager tilbyder offentlig støtte til en kredit på betingelser, som ikke er i overensstemmelse med sektoraftalen. Konsultationerne afholdes inden for 10 dage, men finder i øvrigt sted efter de procedurer, der er fastsat i artikel 54 i arrangementet.

36. *Revision*

Deltagerne tager jævnligt procedurerne og bestemmelserne i denne sektoraftale op til revision for at bringe dem i nøjere overensstemmelse med markedsvilkårene. Ændres markedsvilkårene eller sædvanlig finansieringspraksis imidlertid mærkbart, kan der til enhver tid anmodes om en revision.

Tillæg I

EKSEMPLER PÅ FLYTYPER

Alle andre tilsvarende fly, som måtte blive bragt på markedet i fremtiden, er omfattet af denne sektorafale og skal til sin tid opføres på den pågældende liste. Listerne er ikke udtømmende og skal blot betragtes som vejledende med hensyn til de flytyper, der skal henføres til de forskellige kategorier, for så vidt der skulle opstå tvivl herom.

STORE CIVILE FLY

Producent	Betegnelse
Airbus	A 300
Airbus	A 310
Airbus	A 318
Airbus	A 319
Airbus	A 320
Airbus	A 321
Airbus	A 330
Airbus	A 340
Boeing	B 737
Boeing	B 747
Boeing	B 757
Boeing	B 767
Boeing	B 777
Boeing	B 707, 727
British Aerospace	RJ70
British Aerospace	RJ85
British Aerospace	RJ100
British Aerospace	RJ115
British Aerospace	BAe146
Fairchild Dornier	728 Jet
Fairchild Dornier	928 Jet
Fokker	F 70
Fokker	F 100
Lockheed	L-100
McDonnell Douglas	Serie MD-80
McDonnell Douglas	Serie MD-90
McDonnell Douglas	MD-11
McDonnell Douglas	DC-10
McDonnell Douglas	DC-9
Lockheed	L-1011
Ramaero	1.11-495

FLY I KATEGORI A

Turbinedrevne fly — herunder helikoptere - (f.eks. turbojetfly, turbopropfly og turbofanfly) med almindeligvis mellem 30 og 70 sæder. Hvis der udvikles nye store turbinedrevne fly med over 70 sæder, afholdes der på anmodning omgående konsultationer med det formål på baggrund af konkurrencesituationen at nå til enighed om, hvorvidt sådanne fly skal klassificeres i denne kategori eller under del 1 i denne sektoraftale.

Producent	Betegnelse
Aeritalia	G 222
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 42
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 72
Aerospatiale/MBB	C160 Transall
De Havilland	Dash 8
De Havilland	Dash 8-100
De Havilland	Dash 8-200
De Havilland	Dash 8-300
Boeing Vertol	234 Chinook
Broman (U.S.)	BR 2000
British Aerospace	BAe ATP
British Aerospace	BAe 748
British Aerospace	BAe Jetstream 41
British Aerospace	BAe Jetstream 61
Canadair	CL 215T
Canadair	CL 415
Canadair	RJ
Casa	CN235
Dornier	DO 328
EH Industries	EH-101
Embraer	EMB 120 Brasilia
Embraer	EMB 145
Fairchild Dornier	528 Jet
Fairchild Dornier	328 Jet
Fokker	F 50
Fokker	F 27
Fokker	F 28
Gulfstream America	Gulfstream I-4
LET	610
Saab	SF 340
Saab	2000
Short	SD 3-30
Short	SD 3-60
Short	Sherpa

FLY I KATEGORI B

Andre turbinedrevne fly, herunder helikoptere.

Producent	Betegnelse
Aerospatiale	AS 332
Agusta	A 109, A 119
Beech	1900
Beech	Super King Air 300
Beech	Starship 1
Bell Helicopter	206B
Bell Helicopter	206L
Bell Helicopter	212
Bell Helicopter	230
Bell Helicopter	412
Bell Helicopter	430
Bell Helicopter	214
Bombardier/Canadair	Global Express
British Aerospace	BAe Jetstream 31
British Aerospace	BAe 125
British Aerospace	BAe 1000
British Aerospace	BAe Jetstream Super 31
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 1000
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 800
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	King Air 350
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Serie Beechjet 400
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Starship 2000A
Bell	B 407
Canadair	Challenger 601-3A
Canadair	Challenger 601-3R
Canadair	Challenger 604
Casa	C 212-200
Casa	C 212-300
Cessna	Citation
Cessna	Serie 441 Conquest III og Caravan 208
Claudius Dornier	CD2
Dassault Breguet	Falcon
Dornier	DO 228-200
Embraer	EMB 110 P2
Embraer/FAMA	CBA 123
Eurocopter	AS 350, AS 355, EC 120, AS 365, EC 135

Producent	Betegnelse
Eurocopter	B0105LS
Fairchild	Merlin/300
Fairchild	Metro 25
Fairchild	Metro III V
Fairchild	Metro III
Fairchild	Metro III A
Fairchild	Merlin IVC-41
Gulfstream America	Gulfstream II, III, IV og V
IAI	Astra SP og SPX
IAI	Arava 101 B
Learjet	Serie 31A, 35A, 45 og 60
MBB	BK 117 C
MBB	BO 105 CBS
McDonnell Helicopter System	MD 902, MD 520, MD 600
Mitsubishi	Mu2 Marquise
Piaggio	P 180
Pilatus Britten-Norman	BN2T Islander
Piper	400 LS
Piper	T 1040
Piper	PA-42-100 (Cheyenne 400)
Piper	PA-42-720 (Cheyenne III A)
Piper	Cheyenne II
Reims	Cessna-Caravan II
SIAI-Marchetti	SF 600 Canguro
Short	Tucano
Westland	W30

BILAG IV

**SEKTORAFTALE OM EKSPORTKREDITTER TIL PROJEKTER INDEN FOR VEDVARENDE ENERGI OG VAND,
GYLDIG I EN FORSØGSPERIODE INDTIL DEN 30. JUNI 2007**

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER**1. Anvendelsesområde**

Denne sektoraftale, som supplerer arrangementet, fastsætter de finansielle betingelser, der kan gælde for offentligt støttede eksportkreditter, som ydes i forbindelse med kontrakter om projekter inden for vedvarende energi og vand; hvilke sektorer der er støtteberettigede, er fastsat i tillæg 1.

KAPITEL II

FINANSIELLE BETINGELSER FOR EKSPORTKREDITTER**2. Maksimal løbetid**

Den maksimale løbetid er uanset landeklassificeringen i henhold til artikel 11 i arrangementet 15 år.

3. Tilbagebetaling af hovedstol og betaling af renter

- a) Hovedstolen af en eksportkredit tilbagebetales i lige store afdrag.
- b) Hovedstolen tilbagebetales — og renter betales — med højst 6 måneders mellemrum, og første rate af hovedstol og renter betales senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- c) For eksportkreditter, der ydes til støtte for leasingtransaktioner, kan der anvendes lige store afdrag af hovedstol og renter tilsammen i stedet for lige store afdrag af hovedstolen som fastsat i litra a).

4. Faste minimumsrentesatser med offentlig finansieringsstøtte

En deltager, der yder offentlig finansieringsstøtte i form af direkte finansiering, refinansiering eller rentestøtte, anvender følgende minimumsrentesatser:

- a) for en løbetid på til og med 12 år: deltageren anvender den relevante markedsreferencerentesats (CIRR) i overensstemmelse med artikel 20 i arrangementet
- b) for en løbetid på over 12 år og op til 14 år: der lægges for alle valutaer et tillæg på 20 basispoint til CIRR
- c) for en løbetid på over 14 år: deltageren anvender for alle valutaer den relevante særlige markedsreferencerentesats (SCIRR) i overensstemmelse med artikel 5 i denne sektoraftale.

5. Beregning af SCIRR

SCIRR fastsættes for den pågældende valuta til CIRR plus en fast margen på 75 basispoint, dog med undtagelse af JPY, hvor margenen er på 40 basispoint. For de valutaer, for hvilke der gælder mere end én CIRR, jf. artikel 20, litra a), første led, i arrangementet, beregnes SCIRR på grundlag af den CIRR, der gælder for den længste løbetid.

KAPITEL III

PROCEDURER**6. Forudgående notifikation uden drøftelse**

En deltager notificerer alle øvrige deltagere mindst 10 kalenderdage, før den indgår en forpligtelse, der er omfattet af denne sektoraftale, jf. bilag V til arrangementet.

KAPITEL IV

REVISION

7. Forsøgsperiode og overvågning

- a) De finansielle betingelser, der er fastsat i denne sektoraftale, gælder for en forsøgsperiode på 2 år, dvs. fra den 1. juli 2005 til den 30. juni 2007. I den toårige forsøgsperiode tager deltagerne denne sektoraftales virkemåde op til revision for at undersøge de indhøstede erfaringer.
 - b) Disse finansielle betingelser ophører med at gælde ved forsøgsperiodens udløb, medmindre deltagerne når til enighed om en af følgende muligheder:
 - at videreføre forsøgsperioden med eventuelle nødvendige udvidelser/ændringer eller
 - at stadfæste de finansielle betingelser i arrangementet med eventuelle nødvendige udvidelser/ændringer.
 - c) Sekretariatet aflægger rapport om gennemførelsen af disse finansielle betingelser.
-

Tillæg 1

STØTTEBERETTIGEDE SEKTORER

Følgende sektorer inden for vedvarende energi og vand er berettigede til at få adgang til de finansielle betingelser, der er fastsat i denne sektoraftale, såfremt deres virkninger behandles i overensstemmelse med OECD's henstilling fra 2003 om fælles strategier for miljø og offentligt støttede eksportkreditter ⁽¹⁾ (som efterfølgende ændret af medlemmerne af OECD's arbejdsgruppe for eksportkreditter og kreditgaranti (ECG) og godkendt af OECD-Rådet), fra den 1. juli 2005:

- a) vindenergi
- b) geotermisk energi
- c) tidevandsenergi, herunder energi produceret ved tidevandsstrømme
- d) bølgekraft
- e) solcelleenergi
- f) termisk solenergi
- g) termisk havenergi
- h) bioenergi: alle energianlæg, som er baseret på bæredygtige biomasser, deponigas, gas fra rensningsanlæg og biogas. Ved »biomasse« forstår den biologisk nedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (omfattende både vegetabiliske og animalske stoffer) og skovbrug og fra nærstående industrier samt den biologisk nedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger
- i) projekter vedrørende vandforsyning til husholdningsforbrug og spildevandsrensningsanlæg:
 - infrastruktur til drikkevandsforsyning til husstande, dvs. vandrensning til etablering af et drikkevands- og forsyningsnet (herunder lækageovervågning)
 - anlæg til opsamling og behandling af spildevand, dvs. opsamling og behandling af husholdnings- og industri-spildevand og kloakspildevand, herunder processer til genbrug eller genanvendelse af vand og behandling af slam i umiddelbar tilknytning til disse aktiviteter
- j) vandkraft.

⁽¹⁾ OECD's henstilling finder tilsvarende anvendelse på projekter, der ikke har adgang til disse finansielle betingelser.

BILAG V

OPLYSNINGER, DER SKAL AFGIVES I FORBINDELSE MED NOTIFIKATIONER

Oplysningerne i afsnit I afgives i forbindelse med alle notifikationer i henhold til arrangementet (herunder bilagene hertil). Derudover afgives de oplysninger, der er anført i afsnit II, i påkommende tilfælde i forbindelse med den pågældende type notifikation.

I. OPLYSNINGER, DER SKAL AFGIVES I FORBINDELSE MED ALLE NOTIFIKATIONER

a) Grundlæggende oplysninger

1. Notificerende land
2. Dato for notifikationen
3. Navn på notificerende myndighed/organ
4. Referencenummer
5. Oprindelig notifikation eller revision af tidligere notifikation (i givet fald revisionsnummer)
6. Tranchenummer (hvis relevant)
7. Kreditlinjens referencenummer (hvis relevant)
8. Den eller de artikler i arrangementet, i henhold til hvilken notifikationen finder sted
9. Notifikationens referencenummer (hvis relevant)
10. Beskrivelse af støtte, der matches (hvis relevant)

b) Oplysninger om køber/låntager/garant

11. Købers/låntagers hjemland
12. Købers/låntagers navn
13. Købers/låntagers beliggenhed
14. Købers/låntagers status
15. Garantens hjemland (hvis relevant)
16. Garantens navn (hvis relevant)
17. Garantens beliggenhed (hvis relevant)
18. Garantens status (hvis relevant)

c) Oplysninger om de eksporterede varer og/eller tjenesteydelser og projektet

19. Beskrivelse af de eksporterede varer og/eller tjenesteydelser
20. Beskrivelse af projektet (hvis relevant)
21. Projektets beliggenhed (hvis relevant)
22. Sidste frist for bud (hvis relevant)
23. Kreditlinjens udløbsdato (hvis relevant)

24. Værdien af den eller de støttede kontrakter, enten den faktiske værdi (for alle kreditlinjer og projektfinsieringstransaktioner eller for alle enkeltstående transaktioner på frivilligt grundlag) eller værdien i overensstemmelse med følgende skala, udtrykt i mio. særlige trækningsrettigheder (SDR):

Kategori	Fra	Til
I:	0	1
II:	1	2
III:	2	3
IV:	3	5
V:	5	7
VI:	7	10
VII:	10	20
VIII:	20	40
IX:	40	80
X:	80	120
XI:	120	160
XII:	160	200
XIII:	200	240
XIV:	240	280
XV:	280	(*)

(*) Angiv størrelsen med mangefold af 40 mio. SDR over 280 mio. SDR, f.eks. angives 410 mio. SDR med kategori XV + 4.

25. Valuta, der anvendes i den eller de pågældende kontrakter

d) Finansielle betingelser for offentlig eksportkreditstøtte

26. Kredittens værdi; den faktiske værdi for notifikationer, der involverer kreditlinjer og projektfinsieringstransaktioner, eller for alle enkeltstående transaktioner på frivilligt grundlag eller i overensstemmelse med SDR-skalaen

27. Kredittens valuta

28. Kontant udbetaling (udtrykt i % af de støttede kontraktors samlede værdi)

29. Lokale omkostninger (udtrykt i % af de støttede kontraktors samlede værdi)

30. Kredittens begyndelsestidspunkt og angivelse af, hvilket underpunkt i artikel 10 der finder anvendelse

31. Løbetidens længde

32. Rentegrundlag

33. Rentesats eller -marginal

II. YDERLIGERE OPLYSNINGER, DER I GIVET FALD SKAL AFGIVES I FORBINDELSE MED NOTIFIKATIONER I HENHOLD TIL BESTEMTE BESTEMMELSER

a) Arrangementets artikel 14, litra d), nr. 5)

1. Afdragsprofil

2. Afdragenes hyppighed

3. Længden af tidsrummet mellem kredittens begyndelsestidspunkt og betaling af første afdrag på hovedstol

4. Renter, der er kapitaliseret før kredittens begyndelsestidspunkt

5. Løbetidens gennemsnitlige vejede længde
 6. Begrundelse for, at der ikke er ydet støtte i henhold til artikel 14, stk. a), b) og c)
- b) Arrangementets artikel 24 og 28
1. Landerisikoklassificering af købers/låntagers hjemland eller den multilaterale/regionale institution
 2. Udbetalingsperiodens længde
 3. Procentvis dækning af landerisiko
 4. Dækningens kvalitet (dvs. under standard, standard, over standard)
 5. MPR baseret på landerisikoklassificering af købers/låntagers hjemland uden tredjelandsgaranti, involvering af en multilateral/regional institution og/eller risikolempelse/udelukkelse
 6. Relevant MPR
 7. Faktisk opkrævet præmiesats (udtrykt i MPR-format i % af hovedstol)
- c) Arrangementets artikel 24, litra e), første led
1. Landerisikoklassificering af garantens hjemland
 2. Bekræftelse af, at garantien dækker alle fem landerisici i artikel 25, litra a), i hele kredittens løbetid
 3. Angivelse af, om det samlede risikobeløb (dvs. hovedstol og renter) er omfattet af garantien
 4. Bekræftelse af, at garanten er kreditværdig i henseende til den garanterede gælds størrelse
 5. Bekræftelse af, at garantien er retligt gyldig og kan realiseres inden for tredjelandets kompetenceområde
 6. Angivelse af, om der findes nogen finansielle forbindelser mellem garanten og køber/låntager
 7. Hvis der er en forbindelse mellem garanten og køber/låntager:
 - forbindelsens art (f.eks. moderselskab-datterselskab, datterselskab-moderselskab, fælles ejerskab)
 - bekræftelse af, at garanten er retligt og finansielt uafhængig og kan opfylde købers/låntagers betalingsforpligtelse
 - bekræftelse af, at garanten ikke påvirkes af begivenheder, forskrifter eller statslig intervention i købers/låntagers hjemland
- d) Arrangementets artikel 28
1. Benyttet teknik til risikolempelse/udelukkelse
 2. Anvendt MEF
 3. Fyldestgørende redegørelse for, hvilke landekreditrisici der enten er eksternaliseret/fjernet eller begrænset/udelukket som led i den enkeltstående transaktion, og en redegørelse for, hvorledes denne eksternalisering/fjernelse eller begrænsning/udelukkelse af landekreditrisiciene begrundes den anvendte MEF
- e) Arrangementets artikel 46 og 47
1. Den bundne bistands form (dvs. udviklingsbistand eller »premixed credit« eller associeret finansiering)
 2. Det samlede subventionsniveau for den bundne og delvis ubundne bistandsfinansiering beregnet i overensstemmelse med artikel 37

3. DDR for beregningen af subventionsniveauet
 4. Behandling af kontante betalinger ved beregning af subventionsniveauet
 5. Restriktioner i anvendelsen af kreditlinjer
- f) Bilag II, artikel 11
1. Afdragsprofil
 2. Afdragernes hyppighed
 3. Længden af tidsrummet mellem kredittens begyndelsestidspunkt og betaling af første afdrag på hovedstol
 4. Støtte til lokale omkostninger: betalingsbetingelser og støttens art
 5. Den andel af projektet, der skal finansieres (i påkommende tilfælde med særskilte oplysninger om brændselsladninger)
 6. Alle andre relevante oplysninger (herunder henvisninger til lignende tilfælde)
- g) Bilag IV, artikel 6
1. Udbygget beskrivelse af projektet, herunder den pågældende sektor som angivet i tillæg 1 til sektoraftalen om eksportkreditter til projekter inden for vedvarende energi og vand (bilag IV)
 2. En fyldestgørende redegørelse for, hvorfor det er nødvendigt med særlige finansielle betingelser
 3. For så vidt angår rentesats, oplysninger om størrelsen af tillægget til CIRR, når artikel 4, litra b) eller c), i sektoraftalen om eksportkreditter til projekter inden for vedvarende energi og vand (bilag IV) finder anvendelse
- h) Bilag X, artikel 5
1. Redegørelse for, hvorfor der fastsættes projektfansieringsvilkår
 2. Kontraktværdi i forbindelse med totalentreprisekontrakt, andel af underentrepriser osv.
 3. Udbygget projektbeskrivelse
 4. Type dækning før kredittens begyndelsestidspunkt
 5. Dækningsprocent for politiske risici før kredittens begyndelsestidspunkt
 6. Dækningsprocent for kommercielle risici før kredittens begyndelsestidspunkt
 7. Type dækning efter kredittens begyndelsestidspunkt
 8. Dækningsprocent for politiske risici efter kredittens begyndelsestidspunkt
 9. Dækningsprocent for kommercielle risici efter kredittens begyndelsestidspunkt
 10. Opførelsesperiodens længde (i givet fald)
 11. Udbetalingsperiodens længde
 12. Løbetidens gennemsnitlige vejede længde
 13. Afdragsprofil
 14. Afdragernes hyppighed
 15. Længden af tidsrummet mellem kredittens begyndelsestidspunkt og betaling af første afdrag på hovedstol

16. Procent af hovedstol, der vil være tilbagebetalt midtvejs i løbetiden
 17. Renter, der er kapitaliseret før kredittens begyndelsestidspunkt
 18. Andre gebyrer til eksportkreditinstituttet, dvs. tilsagnsgebyrer (frivilligt, medmindre der er tale om transaktioner med købere i OECD-højindkomstlande)
 19. Præmiesats (frivilligt, medmindre der er tale om projekter i OECD-højindkomstlande)
 20. Bekræftelse af (og om fornødent redegørelse for), at transaktionen involverer/er kendetegnet ved:
 - finansiering af en særlig økonomisk enhed, hvor en långiver finder det godtgjort, at den pågældende økonomiske enheds cash flow og indtjening kan betragtes som kilde til de midler, på grundlag af hvilke et lån vil blive tilbagebetalt, og den økonomiske enheds aktiver kan betragtes som sikkerhedsstillelse for lånet
 - finansiering af eksporttransaktioner med et (retligt og økonomisk) uafhængigt projektselskab, f.eks. et selskab med specifikt afgrænsede opgaver («special purpose company»), der gennemfører investeringsprojekter, som frembringer deres egne indtægter
 - hensigtsmæssig risikodeling mellem projektets partnere, f.eks. private eller kreditværdige offentlige andelshavere, eksportører, kreditorer og aftagere, herunder passende equity
 - et cash flow under projektet, som i hele løbetiden er tilstrækkeligt til at dække driftsudgifter og rente- og afdragsbetalinger på udefra kommende midler
 - forlods fradrag i projektets indtægter af driftsudgifter og rente- og afdragsbetalinger
 - en ikke-statslig køber/låntager uden statslig tilbagebetalingsgaranti
 - aktivbaseret sikkerhed for indtægter/aktiver i forbindelse med projekter som f.eks. overdragelser, pantsætninger eller indtægtskonti
 - begrænset eller ingen regresret over for bidragyderne til de private andelshavere eller projektet, efter at det er afsluttet.
- i) Bilag X, artikel 5, for projekter i OECD-højindkomstlande
1. Det syndikerede låns samlede størrelse for projektet, herunder offentlige og private långivere
 2. Samlet andel af det syndikerede lån fra private långivere
 3. Procentvis andel af det syndikerede lån fra deltagerne
 4. Bekræftelse af, at:
 - deltageren, såfremt den deltager i et syndikeret lån med private finansielle institutioner, der ikke modtager offentlig eksportkreditstøtte, er minoritetspartner og rangerer pari passu i hele lånets løbetid
 - den præmiesats, hvorom der er givet notifikation i henhold til punkt 19 ovenfor, ikke er lavere end den tilgængelige finansiering på det private marked og står i rimeligt forhold til de tilsvarende satser, der opkræves af andre private finansielle institutioner, der deltager i syndikeringen.
-

BILAG VI

BEREGNING AF MINIMUMSPRÆMIESATSER

Beregningsformlen for den relevante MPR for en eksportkredit er følgende:

$$\text{MPR} = ((a * \text{HOR}) + b) * (\text{PC}/0,95) * \text{QPF} * \text{PCF} * (1-\text{MEF}) * \text{BRF}$$

hvor

- a og b er koefficienter, der knytter sig til den relevante landerisikokategori
- HOR er risikohorizonten
- PC er dækningsprocenten
- QPF er faktoren produktkvalitet
- PCF er faktoren dækningsprocent
- MEF er faktoren landerisikolempelse/udelukkelse
- BRF er faktoren køberisikodækning

Værdierne af koefficient a og b findes i følgende tabel:

	Landerisikokategori							
	0	1	2	3	4	5	6	7
a	e/o	0,100	0,225	0,392	0,585	0,780	0,950	1,120
b	e/o	0,350	0,350	0,400	0,500	0,800	1,200	1,800

Risikohorizonten (HOR) beregnes som følger:

For standardiserede afdragsprofiler (dvs. lige store halvårslige afdrag af hovedstol):

$$\text{HOR} = (\text{udbetalingsperiodens længde} * 0,5) + \text{løbetidens længde}$$

For ikke-standardiserede afdragsprofiler beregnes den tilsvarende løbetid (udtrykt som lige store halvårslige afdrag) ved hjælp af følgende formel:

$$\text{HOR} = (\text{løbetidens gennemsnitlige vejede længde} - 0,25)/0,5$$

Brugen af måneder eller år i formelen har ingen indvirkning på beregningen, så længe der anvendes samme enhed på udbetalingsperioderne og løbetiderne.

Dækningsprocenten (PC) udtrykt som decimaltal (dvs. 95 % udtrykkes som 0,95)

Faktoren produktkvalitet (QPF) fremgår af følgende tabel:

Produktkvalitet	Landerisikokategori							
	0	1	2	3	4	5	6	7
under standard	e/o	0,9965	0,9935	0,9850	0,9825	0,9825	0,9800	0,9800
standard	e/o	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000
over standard	e/o	1,0035	1,0065	1,0150	1,0175	1,0175	1,0200	1,0200

Faktoren dækningsprocent (PCF) fastsættes som følger:

For $PC \leq 0,95$ er $PCF = 1$

For $PC > 0,95$ er $PCF = 1 + ((PC - 0,95)/0,05) * \text{koefficient for dækningsprocent}$

	Landerisikokategori							
	0	1	2	3	4	5	6	7
koefficient for dækningsprocent	e/o	0,00000	0,00337	0,00489	0,01639	0,03657	0,05878	0,08598

Faktoren landerisikolempelse/udelukkelse (MEF) fastsættes som følger:

For eksportkreditter uden lempelse af landerisiko er $MEF = 0$.

For eksportkreditter med lempelse af landerisiko fastsættes MEF efter de kriterier, der er fastsat i bilag VIII.

Faktoren køberrisikodækning (BRF) fastsættes som følger:

Når dækning af køberrisiko er helt udelukket, er $BRF = 0,90$.

Når dækning af køberrisiko ikke er udelukket, er $BRF = 1$.

BILAG VII

KRITERIER OG BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF EN KLASIFICERING AF LANDERISIKO, SOM VEDRØRER EN GARANT I ET TREDJELAND ELLER EN MULTILATERAL ELLER REGIONAL INSTITUTION**FORMÅL**

Dette bilag indeholder de kriterier og betingelser, der gælder for anvendelse af en klassificering af landerisiko, som vedrører en garant i et tredjeland eller en multilateral eller regional institution i de situationer, der er beskrevet i artikel 24, litra e), første og andet led, i arrangementet.

ANVENDELSE

Klassificering af landerisiko, som vedrører en garant i et tredjeland

Tilfælde 1: Garanti for hele risikobeløbet

Når en enhed, som er beliggende uden for købers/låntagers hjemland, stiller sikkerhed i form af en garanti for det samlede risikobeløb (dvs. hovedstol og renter), kan den relevante klassificering af landerisiko være klassificeringen for det land, hvor garanten er beliggende, forudsat at følgende kriterier er opfyldt:

- Garantien dækker hele kredittens løbetid.
- Garantien er uigenkaldelig, ubetinget og disponibel efter påkrav.
- Garantien er retligt gyldig og kan realiseres inden for tredjelandets kompetenceområde.
- Garantien omfatter alle fem landekreditrisici for købers/låntagers hjemland.
- Garantien er kreditværdig for den garanterede gælds størrelse.
- Garantien er underkastet valutakontrollen og overførselsforskrifterne i det land, hvor den er beliggende.
- Hvis garanten er et datterselskab af/moderselskab til den garanterede enhed, fastlægger deltagerne på et individuelt grundlag, 1) om datterselskabet/moderselskabet på baggrund af forbindelserne mellem datterselskabet og moderselskabet og størrelsen af den retlige forpligtelse for moderselskabet er retligt og finansielt uafhængigt og kan opfylde sine betalingsforpligtelser, 2) om datterselskabet/moderselskabet kan påvirkes af lokale begivenheder/forskrifter eller statslig intervention, og 3) om hovedsædet i tilfælde af misligholdelse betragter sig selv som ansvarligt.

Tilfælde 2: Begrænset garantibeløb

Når en enhed, som er beliggende uden for købers/låntagers hjemland, stiller sikkerhed i form af en garanti for et begrænset risikobeløb (dvs. hovedstol og renter), kan den relevante klassificering af landerisiko være klassificeringen for det land, hvor garanten er beliggende, for så vidt angår den del af kreditten, der er omfattet af garantien. Ud over kriterierne vedrørende tilfælde 1 kan garantens landeklassificering kun anvendes, hvis det garanterede beløb (hovedstol plus dermed forbundne renter) enten er 1) større end eller lig med 10 % af hovedstol plus dermed forbundne renter eller 2) på 5 mio. SDR i hovedstol plus dermed forbundne renter, såfremt transaktionen beløber sig til mere end 50 mio. SDR.

For den ikke-garanterede del er den relevante klassificering af landerisiko køberens hjemlands klassificering.

Klassificering af landerisiko, som vedrører en multilateral eller regional institution

Tilfælde 1: Garanti for hele risikobeløbet

Når en klassificeret multilateral eller regional institution stiller sikkerhed i form af en garanti for det samlede risikobeløb (dvs. hovedstol og renter), kan den relevante klassificering af landerisiko være klassificeringen af den multilaterale eller regionale institution, forudsat at følgende kriterier er opfyldt:

- Garantien dækker hele kredittens løbetid.
- Garantien er uigenkaldelig, ubetinget og disponibel efter påkrav.

- Garantien omfatter alle fem landekreditrisici for købers/låntagers hjemland.
- Garantien er omfattet af en retlig forpligtelse vedrørende hele kreditten.
- Tilbagebetalingerne foregår direkte til kreditor.

Tilfælde 2: Begrænset garantibeløb

Når en klassificeret multilateral eller regional institution stiller sikkerhed i form af en garanti for et begrænset risikobeløb (dvs. hovedstol og renter), kan den relevante klassificering af landerisiko være klassificeringen af den multilaterale eller regionale institution, for så vidt angår den del af kreditten, der er omfattet af garantien. Ud over kriterierne vedrørende tilfælde 1 kan den multilaterale eller regionale institutions landeklassificering kun anvendes, hvis det garanterede beløb (hovedstol plus dermed forbundne renter) enten er 1) større end eller lig med 10 % af hovedstol plus dermed forbundne renter eller 2) på 5 mio. SDR i hovedstol plus dermed forbundne renter, såfremt transaktionen beløber sig til mere end 50 mio. SDR.

For den ikke-garanterede del er den relevante klassificering af landerisiko køberens hjemlands klassificering.

Tilfælde 3: Multilateral eller regional institution som låntager

Når en klassificeret multilateral eller regional institution er låntager, kan den relevante klassificering af landerisiko være klassificeringen af den multilaterale eller regionale institution.

Klassificering af multilaterale eller regionale institutioner

Multilaterale og regionale institutioner er berettigede til klassificering, hvis institutionen generelt er fritaget for valutakontrollen og overførselsforskrifterne i det land, hvor den er beliggende. Sådanne institutioner klassificeres på et individuelt grundlag i landerisikokategori 0 til 7 alt efter vurderingen af den risiko, der knytter sig til hver af dem ud fra dens særlige egenskaber, og under hensyn til, om:

- institutionen er vedtægtsmæssigt og finansielt uafhængig
- alle institutionens aktiver er beskyttet mod nationalisering eller konfiskation
- institutionen er fuldstændigt frit stillet med hensyn til overførsel og omveksling af midler
- institutionen ikke er genstand for statslig intervention i det land, hvor den er beliggende
- institutionen har skatteimmunitet, og
- alle dens medlemsstater er forpligtet til at tilvejebringe yderligere kapital til opfyldelse af institutionens forpligtelser.

Ved vurderingen bør der desuden tages hensyn til det tidligere betalingsmønster i situationer med misligholdelse af landekreditrisici enten i det land, hvor den er beliggende, eller i købers/låntagers hjemland, og til alle andre faktorer, som kan anses for relevante for vurderingsprocessen.

Listen over klassificerede multilaterale og regionale institutioner er ikke lukket, og en deltager kan ud fra de ovenfor anførte betragtninger udpege en institution til revision. Klassificeringerne af multilaterale og regionale institutioner offentliggøres af deltagerne.

BILAG VIII

KRITERIER OG BETINGELSER FOR ANVENDELSE AF LANDERISIKOLEMPELSE/UDELUKKELSE VED BEREGNING AF MINIMUMSPRÆMIESATSER**FORMÅL**

Dette bilag indeholder detaljerede bestemmelser om anvendelsen af teknikker til lempelse/udelukkelse af landekreditrisiko som anført i artikel 28, litra b), i arrangementet; dette omfatter de kriterier, betingelser og særlige omstændigheder, der gælder for brugen heraf, og de relevante MEF.

ALMINDELIG ANVENDELSE

For alle teknikker til landekreditrisikolempelse/udelukkelse, der er anført i artikel 28, litra b), i arrangementet:

- er de anførte MEF det maksimum, som kan komme på tale under de bedst mulige omstændigheder, og de bør begrundes på et individuelt grundlag
- vurderer deltagerne, om sikkerhedsarrangementerne kan håndhæves gyldigt på deres retlige/retslige baggrund
- må den MPR, der følger af brugen af teknikker til landekreditrisikolempelse/udelukkelse, ikke være lavere end prisfastsættelsen på det private marked under tilsvarende omstændigheder
- rangerer enhver sikkerhed, der er opretholdt i forbindelse med den offentlige eksportkredit, såfremt en transaktion sideløbende finansieres af andre kilder, mindst pari passu med den samme sikkerhed, der er indrømmet de andre kilder.

SÆRLIG ANVENDELSE

1. »Offshore Future Flow Structure Combined with Offshore Escrow Account«

Definition:

Et skriftligt dokument såsom et overdragelsesdokument (»deed«) eller et frigørelses- eller formynderskabsarrangement (»release or trustee arrangement«), som er forseglet og udleveret til tredjemand, dvs. en person, der ikke er part i instrumentet, og som denne tredjemand skal opbevare, indtil visse betingelser er opfyldt, og derefter udlevere til den anden part med henblik på iværksættelse. Hvis følgende kriterier er opfyldt under hensyn til de øvrige anførte faktorer, kan denne teknik nedbringe eller afskaffe overførselsrisiciene, navnlig i landekategorierne med højere risiko.

Kriterier:

- Spærret konto (»escrow account«) knytter sig til et projekt for valutaindtjening, og tilførslerne til den spærrede konto frembringes af selve projektet og/eller af andre offshore eksportindtægter.
- Den spærrede konto føres offshore, dvs. uden for købers/låntagers hjemland, hvor der er meget små overførsels- eller andre landerisici (dvs. et land klassificeret i kategori 0).
- Den spærrede konto føres af en førsteklasses bank, der hverken direkte eller indirekte kontrolleres af interesser hos køber/låntager eller af købers/låntagers hjemland.
- Midlerne på kontoen sikres ved hjælp af langtidskontrakter eller andre egnede kontrakter.
- Den sammenstilling af indtægtskilder (dvs. frembragt af projektet selv og/eller de andre kilder) for køber/låntager, der passerer gennem kontoen, er i hård valuta, kan med rimelighed forventes tilsammen at være tilstrækkelig til at dække rente- og afdragsbetalingerne i hele kredittens løbetid og hidrører fra en eller flere kreditværdige udenlandske kunder i lande med bedre risiko end købers/låntagers hjemland (dvs. normalt lande klassificeret i kategori 0).
- Køber/låntager giver uigenkaldeligt de udenlandske kunder instruks om at betale direkte til kontoen (dvs. at betalingerne ikke foregår gennem en konto, som kontrolleres af køber/låntager, eller gennem dens hjemland).
- De midler, der skal stå på kontoen, er mindst lig med 6 måneders rente- og afdragsbetalinger. Hvis der som led i et projekts finansieringsstruktur anvendes fleksibel løbetid, skal der på kontoen stå et beløb svarende til 6 måneders faktiske rente- og afdragsbetalinger på sådanne fleksible betingelser; dette beløb kan variere over tiden alt efter rente- og afdragsprofilen.

- Køber/låntager har begrænset adgang til kontoen (dvs. kun efter betaling af renter og afdrag i henhold til kreditten).
- De på kontoen indsatte midler henføres til långiver som direkte beneficiant i hele kredittens løbetid.
- Ved oprettelse af kontoen er der opnået alle de nødvendige retlige tilladelser hos de lokale og alle andre relevante myndigheder.
- Den spærrede konto og de kontraktuelle arrangementer må ikke være betingede og/eller genkaldelige og/eller tidsmæssigt begrænsede.

Yderligere faktorer, som skal tages i betragtning:

Anvendelsen af teknikken er betinget af en individuel gennemgang af ovennævnte kendetegn, bl.a. under skyldig hensyntagen til:

- landet, køber/låntager (dvs. enten offentlig eller privat), sektoren, de involverede varers eller tjenesteydelsers følsomhed, herunder deres disponibilitet i hele kredittens løbetid, kunderne
- de retlige strukturer, f.eks. om mekanismerne er tilstrækkeligt beskyttede mod købers/låntagers eller købers/låntagers hjemlands indflydelse
- det omfang, hvori teknikken kan gøres til genstand for statslig intervention, fornyelse eller tilbagetrækning
- spørgsmålet om, hvorvidt kontoen er tilstrækkeligt beskyttet mod projektrelaterede risici
- det beløb, der vil blive indsat på kontoen, og ordningen til sikring af en fortsat passende tilgang
- situationen i henseende til Paris-klubben (f.eks. mulig undtagelse)
- den mulige indvirkning af andre landerisici end overførselsrisikoen
- beskyttelsen mod risiciene i det land, hvor kontoen er beliggende
- kontrakterne med kunderne, herunder deres art og varighed, og
- de forventede udenlandske indtægters samlede beløb i forhold til det samlede kreditbeløb.

Relevant MEF

Den maksimale relevante MEF er 0,20, dog med følgende undtagelser:

Særligt tilfælde 1: Den maksimale relevante MEF er 0,40, hvis alle følgende yderligere kriterier er opfyldt:

- Kreditor har særligt højt prioriteret interesse i den spærrede konto og langtidskontrakterne.
- Køber/låntager er en privat enhed, der for mere end 80 %'s vedkommende er privatejet.
- Enten er den planlagte LLCR's («Loan Life Coverage Ratio») gennemsnit mindst 2,5:1, eller også er den planlagte LLCR's gennemsnit mindst 2,0:1 og den planlagte ADSCR («Annual Debt Service Coverage Ratio») på intet tidspunkt efter kredittens begyndelsestidspunkt lavere end 1,0 ⁽¹⁾.
- Der er på forhånd deponeret mindst 12 måneders rente- og afdragsbetalinger, og dette beløb genopfyldes efter hvert træk på det forhåndsdeponerede beløb.

⁽¹⁾ LLCR og ADSCR beregnes efter de regler, som forsigtige internationale långivere normalt anvender til at udarbejde nærmere aftalte bankdokumenter (referencescenario) ved eller nær regnskabsafslutningen efter at have udvist fyldestgørende (teknisk og økonomisk) påpasselighed.

Særligt tilfælde 2: Den maksimale relevante MEF er 0,30, hvis alle følgende yderligere kriterier er opfyldt:

- Enten er LLCR's gennemsnit mindst 1,75:1, eller også er der på forhånd deponeret mindst 9 måneders rente- og afdragsbetalinger, og dette beløb genopfyldes efter hvert træk på det forhåndsdeponerede beløb.

2. »Offshore Hard Security«

Definition:

Sikkerhedsstillelse i form af særlig højt prioriteret eller næsthøjest prioriteret offshore pantsætning eller overdragelse af værdipapirer, som en andelshaver hos køber/låntager eller køber/låntager selv ligger inde med offshore, eller likvide indeståender på en offshore konto.

Kriterier:

- Ved værdipapirer forstås offentligt registrerede aktier og obligationer, som er udstedt af enheder i et land med bedre risiko uden for købers/låntagers hjemland, og som omsættes på fondsbørser i lande, der er klassificeret i kategori 0.
- Ved likvide indeståender forstås indeståender i hårde valutaer fra lande, der er klassificeret i kategori 0, eller statspapirer i sådanne hårde valutaer udstedt af lande, der er klassificeret i kategori 0.
- Sikkerhedsstillelsen er ubetinget og uigenkaldelig i hele kredittens løbetid.
- Det land, hvor sikkerhedsstillelsen er beliggende, repræsenterer en bedre risiko end købers/låntagers hjemland og er normalt klassificeret i kategori 0.
- Sikkerhedsstillelsen er uden for købers/låntagers rækkevidde og kompetenceområde.
- Værdipapirernes forsigtigt ansatte forventede markedsværdi svarer i hele løbetiden til beløbet af den udestående gæld, der er omfattet af sikkerhedsstillelsen.
- Under alle omstændigheder skal det kontante indestående eller værdipapirernes forsigtigt ansatte værdi (som både dækker hovedstol og renter) beløbe sig til 1) mindst 10 % af hovedstolsbeløbet plus dermed forbundne renter eller 2) 5 mio. SDR i hovedstol plus dermed forbundne renter, såfremt transaktionen beløber sig til mere end 50 mio. SDR.
- Sikkerhedsstillelsen kan retligt og ubetinget frigives i alle tilfælde af misligholdelse (dvs. af landekreditrisici i købers/låntagers hjemland).
- Provenuet af værdipapirerne eller af de kontante indeståender kan frit omveksles til kredittens valuta eller en anden hård valuta.
- I tilfælde af misligholdelse overføres værdipapirerne — eller betales de kontante indeståender — direkte til kreditor med det relevante beløb.

Yderligere faktorer, som skal tages i betragtning:

Teknikken anvendes normalt på alle lande, købere/låntagere og sektorer, og anvendelsen deraf er betinget af en individuel gennemgang af ovennævnte kendetegn, bl.a. under skyldig hensyntagen til:

- virkningerne af ejerskabet (enten offentligt eller privat) over værdipapirerne eller de kontante indeståender, f.eks. med hensyn til sandsynligheden for, at denne sikkerhedsstillelse tages i brug, hvis der er tale om offentlige debitorer
- værdipapirernes forventede værdi og sandsynligheden for ibrugtagning i den enhed, den sektor og det land, hvorfra de stammer
- den retlige baggrund.

Relevant MEF

Den særlige MEF, der skal anvendes, skal:

- afspejle omfanget af mulig eksternalisering, bl.a. betinget af aktivernes fortsatte værdi og den mulige uvished vedrørende ibrugtagningen af sikkerhedsstillelsen

- fastsættes individuelt, bl.a. med henblik på på et fastlagt grundlag at afspejle værdien af den stillede sikkerhed i forhold til kredittens hovedstolsværdi og den relevante landerisikoklassificering for det land, hvor sikkerhedsstillelsen er beliggende.

Den kontante sikkerhedsstillelses værdi fastsættes til højst 80 % — og aktiernes eller obligationernes værdi til højst 35 % — af den forsigtigt ansatte værdi deraf.

3. »Offshore Asset-Based Security«

Definition:

Sikkerhedsstillelse i form af særlig højt prioriteret pant i fast ejendom, som besiddes offshore.

Kriterier:

- Sikkerhedsstillelsen er ubetinget og uigenkaldelig i hele kredittens løbetid.
- Den faste ejendom har en forsigtigt ansat forventet markedsværdi og repræsenterer en betydelig equity for ejeren. Denne forventede værdi svarer i hele løbetiden til beløbet af den udestående gæld for køber/låntager.
- Sikkerhedsstillelsen kan retligt og ubetinget frigives i alle tilfælde af misligholdelse (f.eks. af landekreditrisici i købers/låntagers hjemland).
- Provenuet kan omveksles til kredittens valuta eller en anden hård valuta.
- I tilfælde af misligholdelse betales eller overdrages det relevante provenu direkte til kreditor.
- Det land, hvor sikkerhedsstillelsen kan realiseres, repræsenterer en kategori med bedre risiko end købers/låntagers hjemland, dvs. at det normalt er opført i kategorierne med den bedste risiko.

Yderligere faktorer, som skal tages i betragtning:

Teknikken anvendes normalt på alle lande, købere/låntagere og sektorer, og anvendelsen deraf er betinget af en individuel gennemgang af ovennævnte kendetegn, bl.a. under skyldig hensyntagen til:

- virkningerne af ejerskabet over den faste ejendom (enten offentligt eller privat), f.eks. med hensyn til sandsynligheden for, at denne sikkerhedsstillelse realiseres, hvis der er tale om offentlige ejere
- den faste ejendoms art (f.eks. sektor), som kan have indflydelse på dens fortsatte værdi og sandsynligheden for realisering
- den retlige baggrund.

Relevant MEF

Den særlige MEF, der skal anvendes, skal:

- afspejle omfanget af mulig eksternalisering, bl.a. betinget af aktivernes fortsatte værdi og den mulige uvished vedrørende realiseringen af sikkerhedsstillelsen og
- fastsættes individuelt, bl.a. med henblik på på et fastlagt grundlag at afspejle værdien af den stillede sikkerhed i forhold til kredittens hovedstolsværdi og den relevante landerisikoklassificering for det land, hvor sikkerhedsstillelsen er beliggende.

Forskellen mellem den MPR, der følger af anvendelsen af denne teknik, og den MPR, der ville finde anvendelse uden lempelse, må ikke udgøre mere end 15 % af forskellen mellem den MPR, der ville finde anvendelse uden risikolempelse, og den MPR, der ville følge af anvendelsen af landerisikoklassificeringen af det land, i hvilket aktivet er beliggende.

Under følgende omstændigheder finder de værdiansættelsesmæssige virkninger anvendelse på et fastlagt grundlag som skitseret nedenfor:

- Sikkerhedsstillelsen (som både bør omfatte hovedstol og renter) begrænses beløbsmæssigt på et ensartet grundlag i hele kredittens løbetid og til 1) mindst 10 % af hovedstolsbeløbet plus dermed forbundne renter eller 2) 5 mio. SDR i hovedstol plus dermed forbundne renter, såfremt transaktionen beløber sig til mere end 50 mio. SDR; i så fald anvendes de værdiansættelsesmæssige virkninger pro rata på den garanterede hovedstol/kredittens hovedstolsbeløb.

- Sikkerhedsstillelsen (som både bør omfatte hovedstol og renter) begrænses beløbsmæssigt på et ikke-ensartet grundlag i hele kredittens løbetid og til 1) mindst 10 % af hovedstolsbeløbet plus dermed forbundne renter eller 2) 5 mio. SDR i hovedstol plus dermed forbundne renter, såfremt transaktionen beløber sig til mere end 50 mio. SDR. I så fald anvendes de værdiansættelsesmæssige virkninger på et pro rata-grundlag, der afledes af brugen af begrebet »gennemsnitligt vejet løbetid«.

4. »Offshore Asset-and Asset-Based Financing«

Definition:

Sikkerhedsstillelse i form af offshore leasing eller særlig højtprioriteret pant i løsøre, som ikke

- 1) anvendes til at gøre landekreditrisiciene acceptable (f.eks. for lande i højrisikokategorier) eller
- 2) overvejende knytter sig til køber-/låntager- eller bortforpagterrisiciene (»lessor risks«).

Kriterier:

- Aktiverne knytter sig typisk direkte til transaktionen.
- Aktiverne er identificerbare og mobile eller portable og kan både fysisk og retligt overtages/beslaglægges af kreditor eller dennes agent eller repræsentant uden for købers/låntagers eller forpagters (»lessee«) hjemland.
- Sikkerhedsstillelsen er uigenkaldelig og ubetinget i hele kredittens løbetid.
- Aktiverne har en forsigtigt ansat forventet markedsværdi, der i hele løbetiden svarer til beløbet af den udestående gæld.
- Sikkerhedsstillelsen er registreret offshore i et acceptabelt jurisdiktionsområde.
- Aktiverne kan frit afhændes, og det er muligt at anvende dem uden for købers/låntagers eller forpagters hjemland.
- Provenuet kan omveksles til kredittens valuta eller en anden hård valuta.
- Hvis sikkerhedsstillelsen realiseres, betales provenuet direkte til kreditor.

Yderligere faktorer, som skal tages i betragtning:

Teknikken finder først og fremmest anvendelse på f.eks. fly, skibe og olieplatforme, som overvejende skal anvendes uden for købers/låntagers eller forpagters hjemland, idet den dog kan anvendes på alle lande, købere/låntagere og sektorer, og anvendelsen deraf i så fald er betinget af en individuel gennemgang af ovennævnte kendetegn, bl.a. under skyldig hensyntagen til:

- aktivernes art, som kan have indflydelse på deres fuldstændige mobilitet, mulighederne for at overtage dem uden for købers/låntagers eller forpagters hjemland og deres forventede markedsværdi
- omkostningerne ved beslaglæggelse, transport, udbedring og videresalg af aktiverne og påløbne renteudgifter indtil videresalget
- mulighederne for at beslaglægge aktiverne i landene med den bedste risiko, som tilbyder en egnet retlig baggrund.

Relevant MEF

Den særlige MEF, der skal anvendes, skal:

- afspejle omfanget af mulig lempelse af landekreditrisikoen, bl.a. betinget af aktivernes fortsatte værdi og den mulige uvished vedrørende deres internationale inddrivelse
- fastsættes på et individuelt grundlag og
- ikke overstige 0,10 eller, hvis der er tale om fly, 0,20.

Hvis sikkerhedsstillelsen (som både bør omfatte hovedstol og renter) begrænses beløbsmæssigt på et ensartet grundlag i hele kredittens løbetid og til: 1) mindst 10 % af hovedstolsbeløbet plus dermed forbundne renter eller 2) 5 mio. SDR i hovedstol plus dermed forbundne renter, såfremt transaktionen beløber sig til mere end 50 mio. SDR, beregnes MEF på et grundlag, som afspejler sikkerhedsstillelsens beløb sammenholdt med den garanterede hovedstol/kredittens hovedstolsbeløb.

5. Samfinansiering med internationale finansielle institutioner (IFI)

Definition:

Eksportkreditten (dvs. forsikring/garanti/lån) samfinansieres med en IFI, som deltagerne har klassificeret til præmieformål.

Kriterier:

- IFI har status som foretrukket kreditor.
- IFI har vurderet projektet, dets tekniske, økonomiske og finansielle aspekter og den landerisikomæssige situation.
- IFI skal følge projektets gennemførelse og den dermed forbundne tilbagebetaling.

Yderligere faktorer, som skal tages i betragtning:

Teknikken finder anvendelse på alle lande/købere/låntagere og sektorer, hvor IFI kan intervenere i overensstemmelse med sin status og politik, og anvendelsen deraf er betinget af en individuel gennemgang af ovennævnte kendetegn, bl.a. under skyldig hensyntagen til, om:

- deltageren og IFI har haft tætte kontakter under evalueringen og oprettelsen af projektet og dets finansiering
- IFI i forbindelse med projektet har indrømmet deltageren pari passu-klausuler og klausuler om kombineret misligholdelse for hele kredittens beløb og i hele dens løbetid
- klausulerne og samarbejdet mellem deltageren og IFI også gælder, hvis forfaldsplanerne for de to kreditter ikke er parallelle, og
- de samme IFI-arrangementer finder anvendelse på ethvert konkurrerende tilbud fra en deltager.

Relevant MEF

Den maksimale relevante MEF må ikke overstige 0,05.

6. Finansiering i lokal valuta

Definition:

Kontrakter og finansiering, der er fastlagt i konvertible og disponible lokale ikke-hårde valutaer og finansieret lokalt, og som fjerner eller formindsker overførselsrisikoen. Den primære gældsforpligtelse i lokal valuta påvirkes principielt ikke af de to første landekreditrisici.

Kriterier:

- Eksportkreditinstitutternes ansvar og indløsning af fordringer eller betalingen til den direkte långiver udtrykkes/beregnes overalt i lokal valuta.
- Eksportkreditinstitutterne er normalt ikke udsat for overførselsrisiko.
- Under normale omstændigheder vil der ikke være noget krav om indskud i lokal valuta, som skal omveksles til hård valuta.
- Låntagerens tilbagebetaling i sin egen valuta og i sit eget hjemland er en gyldig opfyldelse af låneforpligtelsen.
- Hvis en låntagers indkomst er i lokal valuta, er låntageren beskyttet mod en ugunstig udvikling i valutakurserne.
- Overførselsforskrifterne i låntagerens hjemland bør ikke berøre låntagerens tilbagebetalingsforpligtelser, som fortsat udtrykkes i lokal valuta.

- Efter en misligholdelse, som fører til en indløsning af fordringer i lokal valuta, omregnes værdien af den pågældende fordring, således som det udtrykkeligt er fastsat i låneaftalen, til et tilsvarende beløb i hård valuta. Genindvindingen af de indløste fordringer finder sted i lokal valuta og andrager modværdien af værdien i hård valuta af de indløste fordringer på det tidspunkt, hvor fordringerne blev indløst.
- Ansvar for omregning af tilbagebetalinger i lokal valuta fra køber/låntager bæres af den forsikrede part, som også bærer valutakursrisikoen ved ned- eller opskrivning af indtægter i lokal valuta. (Mens en direkte långiver kan udsættes direkte for valutakurssvingninger, har den ingen forbindelse med landerisici eller køber-/låntagerisici).

Yderligere faktorer, som skal tages i betragtning:

Teknikken anvendes på et selektivt grundlag på konvertible og omsættelige valutaer, for hvis vedkommende den underliggende økonomi er sund. Det deltagende eksportkreditinstitut bør være i stand til at opfylde sine forpligtelser til at indløse fordringer udtrykt i sin egen valuta, hvis den lokale valuta enten bliver »ikke-omsættelig« eller »ikke-konvertibel«, efter at eksportkreditinstituttet har påtaget sig ansvaret. (Denne risiko bør dog bæres af en direkte långiver.)

Omregningen af et misligholdt beløb (ikke hele lånebeløbet) til et tilsvarende beløb i hård valuta indebærer stadig, at låntageren vedblivende har en forpligtelse i lokal valuta, om end med »åben« værdi, vedrørende den tilsvarende værdi af det misligholdte beløb i hård valuta. Låntagerens efterfølgende betaling i lokal valuta af sin udestående gæld skal modsvare værdien i hård valuta af de indløste fordringer på det tidspunkt, hvor fordringerne blev indløst.

Relevant MEF

Den særlige MEF, der skal anvendes, skal fastsættes på et individuelt grundlag, idet den maksimale MEF dog, hvis de første tre landekreditrisici specifikt udelukkes, er 0,50. Hvis risikoen kun lempes, dvs. ikke udtrykkeligt udelukkes, er den maksimale MEF på 0,35.

7. Tredjelandforsikring eller betinget garanti

8. Debitor, som repræsenterer en bedre risiko end den suveræne

Brugen af teknik 7 og 8 i dette bilag er genstand for yderligere drøftelse mellem deltagerne.

BILAG IX

TJEKLISTE FOR UDVIKLINGSKVALITET**TJEKLISTE FOR BISTANDSFINANSIERED E PROJEKTERS UDVIKLINGSKVALITET**

For at sikre, at projekter i udviklingslande, der finansieres helt eller delvis gennem offentlig udviklingsbistand (ODA), bidrager til udviklingen, har DAC i de seneste år udarbejdet en række kriterier herfor. De findes hovedsagelig i:

- »DAC Principles for Project Appraisal« (1988)
- »DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance« (1987) og
- »Good Procurement Practices for Official Development Assistance« (1986).

PROJEKTETS OVERENSSTEMMELSE MED MODTAGERLANDETS OVERORDNEDE INVESTERINGSPRIORITERING (PROJEKTUDVÆLGELSE)

Indgår projektet i investeringsprogrammer og offentlige udgiftsprogrammer, som allerede er godkendt af modtagerlandets centrale finans- og planlægningsmyndigheder?

(Anfør det policydokument, der omhandler projektet, f.eks. modtagerlandets offentlige investeringsprogram.)

Samfinansieres projektet med en international udviklingsfinansieringsinstitution?

Foreligger der oplysninger om, at projektet er blevet behandlet og forkastet af en international udviklingsfinansieringsinstitution eller et andet DAC-medlem på grund af lav udviklingsprioritet?

Hvis det drejer sig om et projekt i den private sektor, er det i så fald blevet godkendt af modtagerlandets regering?

Er projektet omfattet af en mellemstatslig aftale om, at donorlandet deltager i en bredere vifte af bistandsaktiviteter i modtagerlandet?

PROJEKTFORBEREDELSE OG -VURDERING

Er projektet blevet udarbejdet, udformet og vurderet på grundlag af normer og kriterier, der stort set svarer til ovennævnte »DAC Principles for Project Appraisal« (PPA)? Relevante principper vedrører projektvurderingen under hensyntagen til:

- a) de økonomiske aspekter (punkt 30-38 i PPA)
- b) de tekniske aspekter (punkt 22 i PPA)
- c) de finansielle aspekter (punkt 23-29 i PPA).

Hvor det drejer sig om et indtægtsgivende projekt, særlig hvis der produceres til et konkurrencepræget marked, er gaveelementet i bistandsfinansieringen i så fald kommet den endelige bruger af midlerne til gode? (punkt 25 i PPA).

- a) institutionel vurdering (punkt 40-44 i PPA)
- b) samfunds- og fordelingsmæssig analyse (punkt 47-57 i PPA)
- c) miljøvurdering (punkt 55-57 i PPA).

INDKØBSPROCEDURER

Hvilken af følgende indkøbsmetoder vil der blive anvendt? (Med hensyn til definitioner henvises der til de principper, der er fastlagt i »Good Procurement Practices for ODA«.)

- a) ICB (internationalt udbud) (»Procurement Principle III« og bilag 2 hertil: »Minimum conditions for effective international competitive bidding«)
- b) nationalt udbud (»Procurement Principle IV«)
- c) uformel konkurrence eller direkte forhandlinger (»Procurement Principle V«, A eller B).

Er det hensigten at kontrollere leverancernes pris og kvalitet (punkt 63 i PPA)?

BILAG X

BETINGELSER FOR PROJEKTFINANSIERINGSTRANSAKTIONER

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER**1. Anvendelsesområde**

- a) I dette bilag fastsættes de betingelser, hvorpå deltagerne kan yde støtte til projektfinsieringstransaktioner, der opfylder kriterierne for støtteberettigelse i tillæg 1.
- b) Findes der ikke en tilsvarende bestemmelse i dette bilag, finder betingelserne i arrangementet anvendelse.

KAPITEL II

FINANSIELLE BETINGELSER**2. Maksimal løbetid**

Den maksimale løbetid er 14 år, bortset fra når den offentlige eksportkreditstøtte, der ydes af deltagerne, omfatter over 35 % af syndikeringen af et projekt i et OECD-højindkomstland; i så fald er den maksimale løbetid 10 år.

3. Tilbagebetaling af hovedstol og betaling af renter

Hovedstolen af en eksportkredit kan tilbagebetales i afdrag af forskellig størrelse, og hovedstol og renter kan betales i rater med mere end 6 måneders mellemrum, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) Ingen enkelt tilbagebetaling af hovedstol eller række af hovedstolsbetalinger i en 6-måneders periode må overstige 25 % af kredittens hovedstol.
- b) Første afdrag på hovedstol betales senest 24 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt, og mindst 2 % af kredittens hovedstol skal være tilbagebetalt 24 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- c) Renter betales med højst 12 måneders mellemrum, og første rentebetaling finder sted senest 6 måneder efter kredittens begyndelsestidspunkt.
- d) Løbetidens gennemsnitlige vejede længde overstiger ikke 7,25 år, bortset fra når den offentlige eksportkreditstøtte, der ydes af deltagerne, omfatter over 35 % af syndikeringen af et projekt i et OECD-højindkomstland; i så fald må løbetidens gennemsnitlige vejede længde ikke overstige 5,25 år.
- e) Deltageren giver forudgående notifikation i henhold til artikel 5 i dette bilag.

4. Faste minimumsrentesatser

Når deltagerne yder offentlig finansieringsstøtte i forbindelse med fastforrentede lån:

- a) for en løbetid på til og med 12 år: deltagerne anvender den relevante markedsreferencerentesats (CIRR) i overensstemmelse med artikel 20 i arrangementet
- b) for en løbetid på over 12 år: der lægges for alle valutaer et tillæg på 20 basispoint til CIRR.

KAPITEL III

PROCEDURER**5. Forudgående notifikation for projektfinsieringstransaktioner**

En deltager notificerer alle deltagere mindst 10 kalenderdage, før den indgår en bindende forpligtelse, hvis den agter at yde støtte i overensstemmelse med betingelserne i dette bilag. Notifikationen gives i overensstemmelse med bilag V til arrangementet. Anmoder en deltager i denne periode om en redegørelse for de betingelser, der støttes, venter den notificerende deltager i yderligere 10 kalenderdage, før den indgår en bindende forpligtelse.

Tillæg 1

KRITERIER FOR STØTTEBERETTIGELSE FOR PROJEKTFINANSIERINGSTRANSAKTIONER

I. Grundlæggende kriterier

Transaktionen involverer/er kendetegnet ved:

- a) finansiering af en særlig økonomisk enhed, hvor en långiver finder det godtgjort, at den pågældende økonomiske enheds cash flow og indtjening kan betragtes som kilde til de midler, på grundlag af hvilke et lån vil blive tilbagebetalt, og den økonomiske enheds aktiver kan betragtes som sikkerhedsstillelse for lånet
- b) finansiering af eksporttransaktioner med et (retligt og økonomisk) uafhængigt projektselskab, f.eks. et selskab med specifikt afgrænsede opgaver (»special purpose company«), der gennemfører investeringsprojekter, som frembringer deres egne indtægter
- c) hensigtsmæssig risikodeling mellem projektets partnere, f.eks. private eller kreditværdige offentlige andelshavere, eksportører, kreditorer og aftagere, herunder passende equity
- d) et cash flow under projektet, som i hele løbetiden er tilstrækkeligt til at dække driftsudgifter og rente- og afdragsbetalinger på udefra kommende midler
- e) forlods fradrag i projektets indtægter af driftsudgifter og rente- og afdragsbetalinger
- f) en ikke-statslig køber/låntager uden statslig tilbagebetalingsgaranti (dette gælder dog ikke opfyldelsesgaranti som f.eks. ordninger om aftag).
- g) aktivbaseret sikkerhed for indtægter/aktiver i forbindelse med som f.eks. overdragelser, pantsætninger eller indtægtskonti
- h) begrænset eller ingen regresret over for bidragyderne til de private andelshavere eller projektet, efter at det er afsluttet.

II. Supplerende kriterier for projektfinansieringstransaktioner i OECD-højindkomstlande

Transaktionen involverer/er kendetegnet ved:

- a) deltagelse i et syndikeret lån med private finansielle institutioner, der ikke modtager offentlig eksportkreditstøtte, idet:
 - 1) deltageren er minoritetspartner og rangerer pari passu i hele lånets løbetid, og
 - 2) den offentlige eksportkreditstøtte, der ydes af deltagerne, omfatter under 50 % af syndikeringen.
 - b) præmiesatser for en eventuel offentlig støtte, der ikke er lavere end den tilgængelige finansiering på det private marked, og som står i rimeligt forhold til de tilsvarende satser, der opkræves af andre private finansielle institutioner, der deltager i syndikeringen.
-

BILAG XI

LISTE OVER DEFINITIONER

I arrangementet forstås ved:

- a) forpligtelse: enhver erklæring — uanset form — hvorved beredvilligheden til eller hensigten om at yde offentlig støtte meddeles modtagerlandet, køberen, låntageren, eksportøren eller den finansielle institution
- b) fælles holdning: en aftale mellem deltagerne om for en given transaktion eller under særlige omstændigheder at fastlægge bestemte finansielle betingelser for ydelse af offentlig støtte. Reglerne i en fastlagt fælles holdning tilsidesætter kun reglerne i arrangementet, for så vidt angår den transaktion eller de forhold, der er angivet i den fælles holdning
- c) subventionsniveau for bunden bistand: for gavebistand er subventionsniveauet 100 %. For lån er subventionsniveauet forskellen mellem lånets pålydende værdi og den tilbagediskonterede nutidsværdi af de fremtidige rente- og afdragsbetalinger fra låntageren. Denne forskel udtrykkes i % af lånets pålydende værdi
- d) eksportkontraktværdi: det samlede beløb, der skal betales af eller på vegne af køberen for eksporterede varer og/eller tjenesteydelser, dvs. ekskl. lokale omkostninger som defineret nedenfor. Ved leasing omfatter eksportkontraktværdien ikke den del af leasingbetalingen, som svarer til renter
- e) endelig forpligtelse: i forbindelse med en eksportkredittransaktion (enten i form af en enkeltstående transaktion eller en kreditlinje) er der tale om en endelig forpligtelse, når deltageren forpligter sig til præcise og fuldstændige finansielle betingelser, enten via en gensidig aftale eller ved en ensidig handling
- f) rentestøtte: et arrangement mellem en regering og banker eller andre finansielle institutioner, som gør det muligt at tilbyde fastforrentet eksportfinansiering på eller over CIRR
- g) kreditlinje: en ramme — uanset form — for eksportkreditter, som dækker en række transaktioner, der i påkommende tilfælde kan knytte sig til et bestemt projekt
- h) lokale omkostninger: udgifter til varer og tjenesteydelser i købers hjemland, som enten er nødvendige til gennemførelse af eksportørens kontrakt eller til afslutning af det projekt, som eksportørens kontrakt udgør en del af. Disse udgifter omfatter ikke provisioner, der skal betales til eksportørens agent i købslandet
- i) »pure cover«: offentlig støtte, som ydes af eller på vegne af en regering udelukkende via eksportkreditgaranti eller -forsikring, dvs. uden offentlig finansieringsstøtte
- j) løbetid: den periode, der begynder på kredittens begyndelsestidspunkt som defineret i dette bilag og slutter på den kontraktlige dato for den endelige tilbagebetaling af hovedstol
- k) kredittidens begyndelsestidspunkt:
 - 1) dele eller komponenter (halvfabrikata) inkl. dermed forbundne tjenesteydelser: for dele eller komponenter er kredittens begyndelsestidspunkt senest den faktiske dato for købers accept af varerne eller den vejede gennemsnitlige dato for købers accept af varerne (i påkommende tilfælde inkl. tjenesteydelser) eller — for tjenesteydelser — datoen for fremlæggelsen af fakturaerne for kunden eller kundens accept af tjenesteydelserne
 - 2) kvasikapitalgoder inkl. dermed forbundne tjenesteydelser — maskiner eller udstyr, generelt af forholdsvis lav enhedsværdi, bestemt til anvendelse i en industriel proces eller til fremstillings- eller handelsbrug: er der tale om kvasikapitalgoder, er kredittens begyndelsestidspunkt senest den faktiske dato for købers accept af varerne eller den vejede gennemsnitlige dato for købers accept af varerne eller — hvis eksportøren har ansvaret for overtagelsesforretningen — datoen for overtagelsesforretningen eller — for tjenesteydelser — datoen for fremlæggelsen af fakturaerne for kunden eller kundens accept af tjenesteydelserne. Er der tale om en kontrakt om udførelse af tjenesteydelser, hvor leverandøren har ansvaret for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt datoen for overtagelsesforretningen

- 3) kapitalgoder og projekt tjenesteydelser — maskiner eller udstyr af høj værdi til anvendelse i en industriel proces eller til fremstillings- eller handelsbrug:
- er der tale om en kontrakt om salg af kapitalgoder bestående af enkeltstående elementer, som kan anvendes i sig selv, er det seneste begyndelsestidspunkt den faktiske dato, på hvilken køberen tager goderne i fysisk besiddelse, eller den vejede gennemsnitlige dato, på hvilken køberen tager goderne i fysisk besiddelse
 - er der tale om en kontrakt om salg af kapitaludstyr til komplette anlæg eller fabrikker, hvor leverandøren ikke har noget ansvar for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt den dato, på hvilken køberen skal tage hele det udstyr (ekskl. reservedele), som leveres i henhold til kontrakten, i fysisk besiddelse
 - har eksportøren ansvaret for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt datoen for overtagelsesforretningen
 - for tjenesteydelser er kredittens seneste begyndelsestidspunkt datoen for fremlæggelsen af fakturaerne for kunden eller kundens accept af tjenesteydelserne; er der tale om en kontrakt om udførelse af tjenesteydelser, hvor leverandøren har ansvaret for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt datoen for overtagelsesforretningen
- 4) Komplette anlæg eller fabrikker — komplette produktionsenheder af høj værdi, som kræver brug af kapitalgoder:
- er der tale om en kontrakt om salg af kapitaludstyr til komplette anlæg eller fabrikker, hvor leverandøren ikke har noget ansvar for overtagelsesforretningen, er kredittens seneste begyndelsestidspunkt den dato, på hvilken køberen tager hele det udstyr (ekskl. reservedele), som leveres i henhold til kontrakten, i fysisk besiddelse
 - er der tale om bygge- og anlægskontrakter, hvor entreprenøren ikke har noget ansvar for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt den dato, på hvilken bygge- og anlægsarbejderne er afsluttet
 - er der tale om en kontrakt, hvor leverandøren eller entreprenøren har et kontraktligt ansvar for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt den dato, på hvilken denne virksomhed har afsluttet installationen eller bygge- og anlægsarbejderne og de indledende test for at sikre, at anlægget er driftsklart; dette gælder, uanset om anlægget overdrages til køberen på det pågældende tidspunkt i henhold til kontraktens bestemmelser, og uanset alle fortsatte eventuelle forpligtelser for leverandøren eller entreprenøren, f.eks. i form af garanti for effektiv drift eller uddannelse af lokalt personale
 - indeholder kontrakten bestemmelser om særskilt gennemførelse af enkeltstående dele af et projekt, er det seneste begyndelsestidspunkt begyndelsestidspunktet for hver enkelt særskilt del eller den gennemsnitlige dato for disse begyndelsestidspunkter eller eventuelt — hvis leverandøren har en kontrakt, der ikke gælder for hele projektet, men en væsentlig del deraf — det begyndelsestidspunkt, der er relevant for det samlede projekt
 - for tjenesteydelser er kredittens seneste begyndelsestidspunkt datoen for fremlæggelsen af fakturaerne for kunden eller kundens accept af tjenesteydelserne; er der tale om en kontrakt om udførelse af tjenesteydelser, hvor leverandøren har ansvaret for overtagelsesforretningen, er det seneste begyndelsestidspunkt datoen for overtagelsesforretningen
- l) bunden bistand: bistand, som konkret (de jure eller de facto) er bundet til anskaffelse af varer og/eller tjenesteydelser fra donorlandet og/eller et begrænset antal lande; den omfatter lån, gavebistand eller associerede finansieringspakker med et subventionsniveau, der er højere end 0 %.
- Denne definition gælder, uanset om »bindingen« finder sted i henhold til en formel aftale eller en hvilken som helst uformel aftale mellem modtageren og donorlandet, eller om en pakke omfatter komponenter af former omhandlet i artikel 31 i arrangementet, som ikke med deres fulde beløb står frit til rådighed til finansiering af indkøb fra modtagerlandet, i alt væsentligt alle andre udviklingslande og deltagerne, eller omfatter fremgangsmåder, som DAC eller deltagerne anser for at svare til en sådan binding
- m) ubunden bistand: bistand, som omfatter lån eller gavebistand, der med deres fulde beløb står frit til rådighed til finansiering af indkøb fra et hvilket som helst land
- n) løbetidens gennemsnitlige vejede længde: den tid, det tager at afvikle halvdelen af kredittens hovedstol; den beregnes som den sammenlagte tid (i år) mellem kredittens begyndelsestidspunkt og hver tilbagebetaling af hovedstol i forhold til den del af hovedstolen, der er tilbagebetalt på hvert tilbagebetalingstidspunkt.
-

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/89/EU

af 16. november 2011

om ændring af direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF for så vidt angår det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ⁽³⁾ giver de kompetente myndigheder i den finansielle sektor en række supplerende beføjelser og værktøjer med henblik på tilsyn med koncerner bestående af mange regulerede enheder, der er aktive inden for forskellige sektorer af de finansielle markeder. Sådanne koncerner (finansielle konglomerater) er udsat for risici (koncernrisici), der omfatter risikoen for afsmitning, hvor risici spredes fra den ene ende af koncernen til den anden, risikokoncentration, hvor den samme type risiko konkretiseres forskellige steder i koncernen på samme tid, kompleksiteten ved at forvalte mange forskellige juridiske enheder, potentielle interessekonflikter samt problemet med at forsyne alle de regulerede enheder i det finansielle konglomerat med den nødvendige lovpligtige kapital, hvilket forhindrer, at den

samme kapital anvendes flere gange. Finansielle konglomerater bør derfor ud over tilsynet på individuelt, konsolideret eller koncerngrundlag være underlagt supplerende tilsyn, uden at dette medfører overlappning eller påvirker koncernen, og dette uanset koncernens juridiske struktur.

(2) Der bør sikres sammenhæng mellem målsætningerne i direktiv 2002/87/EF på den ene side og Rådets direktiv 73/239/EØF ⁽⁴⁾, og 92/49/EØF ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF ⁽⁶⁾, 2002/83/EF ⁽⁷⁾, 2004/39/EF ⁽⁸⁾, 2005/68/EF ⁽⁹⁾, 2006/48/EF ⁽¹⁰⁾, 2006/49/EF ⁽¹¹⁾, 2009/65/EF ⁽¹²⁾, 2009/138/EF ⁽¹³⁾ og 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾ på den anden side for at sikre passende supplerende tilsyn med forsikrings- og bankkoncerner, herunder dem, som er en del af en blandet finansiell holdingstruktur.

⁽⁴⁾ Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (EUT L 228 af 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikrings- og genforsikringsselskaber i en forsikrings- eller genforsikringsgruppe (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltning af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 62 af 26.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2011.

⁽³⁾ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

- (3) Finansielle konglomerater i Unionen bør identificeres ud fra, i hvilket omfang de er udsat for koncernrisici, baseret på fælles retningslinjer, der udstedes af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾, (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010⁽²⁾, (EIOPA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽³⁾, (ESMA), i henhold til artikel 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 efter samarbejde i Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg). Det er ligeledes vigtigt, at kravene vedrørende dispensation for anvendelsen af supplerende tilsyn anvendes på basis af en risikovurdering i henhold til disse retningslinjer. Dette har særlig stor betydning i tilfælde af større, internationalt aktive finansielle konglomerater.
- (4) Det er kun muligt at foretage omfattende og passende overvågning af koncernrisici i store, komplekse og internationalt aktive finansielle konglomerater samt tilsyn med disse koncerners kapitalstrategier på koncernplan, når de kompetente myndigheder indsamler tilsynsoplysninger og planlægger tilsynsforanstaltninger ud over deres nationale beføjelser. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder koordinerer det supplerende tilsyn med internationalt aktive finansielle konglomerater mellem de kompetente myndigheder, der anses for de mest hensigtsmæssige til at udføre supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat. Det forhold, at direktiv 2002/87/EF er en supplerende retsakt, bør afspejle sig i tilsynskollegiet af relevante kompetente myndigheder for et finansielt konglomerat, og dette tilsynskollegium bør som sådan ikke overlappe eller erstatte, men bør snarere tilføre en øget værdi til eksisterende tilsynskollegier for finansielle konglomeraters bankundergruppe og forsikringsundergruppe. Der bør kun oprettes et tilsynskollegium for et finansielt konglomerat, hvis der ikke eksisterer et sektorielt kollegium fra hverken bank- eller forsikringssektoren.
- (5) For at sikre et passende reguleringsmæssigt tilsyn er det nødvendigt, at den juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer af banker, forsikringselskaber og finansielle konglomerater med grænseoverskridende aktiviteter, overvåges af henholdsvis EBA, EIOPA og ESMA (samlet benævnt »ESA'erne«) og Det Fælles Udvalg, og at der stilles oplysninger til rådighed for de relevante kompetente myndigheder.
- (6) For at sikre et effektivt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, navnlig når et af dets datterselskabers hovedsæde er i et tredjeland, bør dette direktiv omfatte enhver virksomhed, navnlig ethvert kreditinstitut med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen.
- (7) Det supplerende tilsyn med store, komplekse internationalt aktive finansielle konglomerater kræver koordination i hele Unionen for således at bidrage til stabilitet på det indre marked for finansielle tjenester. Det er til dette formål nødvendigt, at de kompetente myndigheder er enige om fremgangsmåderne for tilsyn, der skal udføres med disse finansielle konglomerater. ESA'erne bør i overensstemmelse med artikel 56 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 gennem Det Fælles Udvalg udstede fælles retningslinjer for disse fælles fremgangsmåder for således at sikre et omfattende system af tilsynsværktøjer og -beføjelser, der kan anvendes i bank-, forsikrings- og værdipapirdirektiver og direktiver om finansielle konglomerater. De retningslinjer, der udstedes i henhold til direktiv 2002/87/EF, skal afspejle det forhold, at direktivet er en supplerende retsakt på tilsynsområdet, og supplere det sektorspecifikke tilsyn som fastsat i direktiv 73/239/EØF, 92/49/EØF, 98/78/EF, 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU.
- (8) Der er et reelt behov for at overvåge og kontrollere potentielle koncernrisici, der truer finansielle konglomerater, og som skyldes kapitalinteresser i andre virksomheder. I de tilfælde, hvor de specifikke tilsynsbeføjelser i medfør af direktiv 2002/87/EF viser sig at være utilstrækkelige, bør tilsynssamfundet udvikle alternative metoder til at håndtere og på passende vis tage hensyn til disse risici, idet dette arbejde bør udføres af ESA'er gennem Det Fælles Udvalg. Hvis en kapitalinteresse er det eneste element til identifikation af et finansielt konglomerat, bør de tilsynsførende have mulighed for at vurdere, hvorvidt koncernen er udsat for koncernrisici og i givet fald dispensere fra behovet for supplerende tilsyn.
- (9) De tilsynsførende har for så vidt angår visse koncernstrukturer været uden beføjelser i forbindelse med den nuværende krise, fordi de ordninger, de relevante direktiver gav mulighed for, har tvunget dem til at vælge enten sektorspecifik eller supplerende tilsyn. Der bør foretages en fuldstændig revision af direktiv 2002/87/EF inden for rammerne af G20-arbejdet om finansielle konglomerater, men de nødvendige tilsynsbeføjelser bør tilvejebringes hurtigst muligt.
- (10) Det er hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem målsætningen i direktiv 2002/87/EF og direktiv 98/78/EF. Direktiv 98/78/EF bør derfor ændres til at definere og omfatte blandede finansielle holdingselskaber.

⁽¹⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

For at sikre rettidigt og sammenhængende tilsyn bør direktiv 98/78/EF ændres uanset den snarlige anvendelse af direktiv 2009/138/EF, som bør ændres på samme måde.

- (11) Mens der jævnligt bør gennemføres stresstest for bankundergrupper og forsikringsundergrupper, er det op til koordinatoren udnævnt i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, at træffe beslutninger om hensigtsmæssigheden, parametrene og tidsplanen for en stresstest for det enkelte finansielle konglomerat som helhed. For EU-dækkende stresstest, udført af ESA'erne i en sektorspecifik kontekst, bør det være Det Fælles Udvalgs rolle at sikre, at sådanne stresstest optræder på en ensartet måde på tværs af sektorerne. Af disse årsager bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være i stand til at udvikle supplerende parametre for EU-dækkende stresstest, der kan opfange de særlige grupperisici, der typisk optræder i finansielle konglomerater, ligesom det bør kunne offentliggøre resultaterne af disse test, hvor dette er tilladt i henhold til sektorlovgivningen. Der bør tages hensyn til erfaringer fra tidligere EU-dækkende stresstest. F.eks. bør stresstest tage hensyn til de finansielle konglomeraters likviditets- og solvensrisici.
- (12) Kommissionen bør videreudvikle et sammenhængende og omfattende system for tilsyn med finansielle konglomerater. Den kommende fuldstændige revision af direktiv 2002/87/EF bør omfatte ikke-regulerede enheder, navnlig SPV'er («special purpose vehicles»), og bør udvikle en risikobaseret model for anvendelse af de dispensationer, tilsynsmyndighederne kan anvende i afgørelsen af, hvad der er et finansielt konglomerat, samtidig med at anvendelsen af sådanne dispensationer begrænses. Med hensyn til de sektorspecifikke direktiver bør revisionen også tage hensyn til systemisk relevante finansielle konglomerater, hvis størrelse, samhørighed eller kompleksitet gør dem særlig sårbare. Sådanne konglomerater bør identificeres i analogi med de stadig højere standarder, opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn. Kommissionen bør overveje at foreslå lovgivningsmæssige tiltag på dette område.
- (13) Det er hensigtsmæssigt at sikre overensstemmelse mellem målsætningerne i direktiv 2002/87/EF og direktiv 2006/48/EF. Direktiv 2006/48/EF bør derfor ændres til at definere og omfatte blandede finansielle holdingselskaber.
- (14) Genetableringen af beføjelser på blandede finansielle holdingselskabers niveau betyder, at visse bestemmelser fra direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF eller 2009/138/EF finder anvendelse samtidig på dette

niveau. Disse bestemmelser kan være indbyrdes ækvivalente, navnlig for så vidt angår de kvalitative elementer i tilsynsprocessen. Eksempelvis opstilles der identiske krav til egnethed og hæderlighed i forbindelse med administrationen af holdingselskaber i direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF. For at undgå overlappning mellem disse bestemmelser og for at sikre effektiviteten af tilsynet på topniveau bør de tilsynsførende have mulighed for kun at anvende en specifik bestemmelse én gang og samtidig efterleve den ækvivalente bestemmelse i alle andre gældende direktiver. Når bestemmelser ikke er affattet på samme måde, bør de anses for at være ækvivalente, hvis de ligner hinanden i substansen, navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn. I forbindelse med vurderingen af ækvivalens bør de tilsynsførende i et kollegiums regi undersøge, for så vidt angår hvert enkelt direktiv, om anvendelsesområdet dækker og om målsætningerne er opfyldt, uden at tilsynsstandarderne forringes. Vurderinger af ækvivalens bør kunne udvikle sig i forbindelse med ændringer i tilsynsregler og –praksis. Ækvivalensvurderinger bør derfor foregå som en åben proces i løbende udvikling. Denne proces bør give mulighed for forskellige løsninger i det enkelte tilfælde, således at der tages hensyn til alle relevante karakteristika i en bestemt koncern. For at sikre sammenhæng mellem tilsynsreglerne for en bestemt koncern og lige vilkår for alle finansielle konglomerater i Unionen er samarbejde mellem tilsynsmyndighederne nødvendigt. ESA'er bør i den forbindelse gennem Det Fælles Udvalg udarbejde retningslinjer med sigte på at sikre overensstemmelse mellem vurderinger af ækvivalens og arbejde i retning af at fastsætte bindende tekniske standarder.

- (15) For at forbedre det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for så vidt angår tekniske tilpasninger af direktiv 2002/87/EF for så vidt angår definitioner, tilpasning af terminologien og beregningsmetoderne i nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (16) Målet for dette direktiv, nemlig en forbedring af det supplerende tilsyn med finansielle enheder i et finansielt konglomerat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(17) Direktiv 98/78/EF, 2002/87/EF, 2006/48/EF og 2009/138/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Litra j) affattes således:

»j) »Blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikringsselskab, et tredjelandsforsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et tredjelandsgenforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab.«

b) Følgende litra tilføjes:

»m) »Blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.«

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Ethvert forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringsselskab eller et tredjelandsgenforsikringsselskab, skal underkastes supplerende tilsyn som foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt i artikel 6, 8 og 10.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Anvendelsesomfang for så vidt angår blandede finansielle holdingselskaber

1. Er et blandet finansielt holdingselskab navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en ækvivalent bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den kompetente myndighed, som er ansvarlig for gennemførelse af supplerende tilsyn efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelsen i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

2. Er et blandet finansielt holdingselskab navnlig for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af ækvivalente bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse

af supplerende tilsyn efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringsservicesektoren beslutte kun at anvende bestemmelsen i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

3. Den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udøvelse af supplerende tilsyn informerer Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**), (EIOPA), om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (***), udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10 til 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

4) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Udøvelse af supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 2 indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab.«

5) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse i to eller flere medlemsstater, har det samme forsikringsholdingselskab, tredjelandsforsikringsselskab, tredjelandsgenforsikringsselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab som moderselskab, kan de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater aftale, hvem af dem der skal udøve det supplerende tilsyn.«

6) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, tredjelandsforsikringselskaber og tredjelandsgenforsikringselskaber

1. For så vidt angår artikel 2, stk. 2, kræver medlemsstaterne anvendelse af den supplerende tilsynsmetode i overensstemmelse med bilag II. Alle tilknyttede selskaber under forsikringsholdingselskabet, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringselskab eller tredjelandsgenforsikringselskab medtages i beregningen.

2. Hvis de kompetente myndigheder på grundlag af beregningen i henhold til stk. 1 skønner, at solvenssituationen for et forsikringselskab eller et genforsikringselskab, der er et datterselskab under forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringselskabet eller tredjelandsgenforsikringselskabet, er kritisk eller i fare for at blive det, træffer de passende foranstaltninger over for dette forsikringselskab eller genforsikringselskab.«

7) Bilag I og II ændres i overensstemmelse med bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2002/87/EF

I direktiv 2002/87/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

»Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler for supplerende tilsyn med regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 4 i direktiv 2002/83/EF (*), artikel 5 i direktiv 2004/39/EF (**), artikel 3 i direktiv 2005/68/EF (***), artikel 6 i direktiv 2006/48/EF (****), artikel 5 i direktiv 2009/65/EF (*****), artikel 14 i direktiv 2009/138/EF (*****) eller artikel 6-11 i direktiv 2011/61/EU (*****), og som er en del af et finansielt konglomerat.

Dette direktiv ændrer også de relevante sektorregler for de enheder, der reguleres ved disse direktiver.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF
- 2) »forsikringselskab«: et forsikringselskab som omhandlet i artikel 13, stk. 1, 2 eller 3, i direktiv 2009/138/EF

3) »investeringselskab«: et investeringselskab som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF, herunder de i artikel 3, stk. 1, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringselskaber og kreditinstitutters kapitalgrundlag (*****) omhandlede virksomheder, eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til direktiv 2004/39/EF, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

4) »reguleret enhed«: et kreditinstitut, forsikringselskab, genforsikringselskab, et investeringselskab, et aktivforvaltningsselskab eller en forvalter af den alternative investeringsfond

5) »aktivforvaltningsselskab«: et forvaltningsselskab som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EF eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til nævnte direktiv, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

5a) »forvalter af den alternative investeringsfond«: en forvalter af alternative investeringsfonde som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b), litra l) og litra ab), i direktiv 2011/61/EF eller et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, der ville kræve godkendelse i henhold til nævnte direktiv, hvis dets vedtægtsmæssige hjemsted var inden for Unionen

6) »genforsikringselskab«: et genforsikringselskab som omhandlet i artikel 13, stk. 4, 5 eller 6, i direktiv 2009/138/EF eller en SPV som omhandlet i artikel 13, nr. 26), i direktiv 2009/138/EF

7) »sektorregler«: EU-lovgivningen vedrørende forsigtighedstilsyn med regulerede enheder, navnlig direktiv 2004/39/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/138/EF

8) »finanssektor«: en sektor bestående af en eller flere af følgende enheder:

a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed som omhandlet i artikel 4, nr. 1), 5) eller 21), i direktiv 2006/48/EF (herefter »banksektoren«)

b) et forsikringselskab, et genforsikringselskab eller et forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 13, nr. 1), 2), 4) eller 5), eller i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF (herefter »forsikringssektoren«)

- c) et investeringsselskab som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/49/EF (herefter »investeringsservicesektoren«)
- 9) »moderselskab«: et moderselskab som omhandlet i artikel 1 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber (*****) eller ethvert selskab, der efter de kompetente myndigheders vurdering reelt udøver en bestemmende indflydelse på et andet selskab
- 10) »datterselskab«: et datterselskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller ethvert selskab, på hvilket et moderselskab efter de kompetente myndigheders mening effektivt udøver en bestemmende indflydelse eller ethvert datterselskab af et sådant datterselskab
- 11) »kapitalinteresse«: kapitalinteresse som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer (*****) eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller mere af et selskabs stemmerettigheder eller kapital
- 12) »koncern«: en gruppe selskaber, som består af et moderselskab, dets datterselskaber og de enheder, som moderselskabet eller dets datterselskaber har kapitalinteresser i, eller selskaber, der har en indbyrdes forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, herunder enhver subkoncern heraf
- 12a) »kontrol«: et forhold mellem et moderselskab og et datterselskab som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF eller et lignende forhold mellem en fysisk eller juridisk person og et selskab
- 13) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem kontrol eller kapitalinteresser eller en situation, hvorved to eller flere fysiske eller juridiske personer er permanent knyttet til samme person gennem kontrol
- 14) »finansielt konglomerat«: en koncern eller subkoncern, der ledes af en reguleret enhed eller hvori mindst ét af datterselskaberne i den koncern eller subkoncern er en reguleret enhed, og som opfylder følgende betingelser:
- a) ledes koncernen eller en subkoncern af en reguleret enhed:
- i) nævnte enhed er et moderselskab for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor gennem et tilhørsforhold som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
- iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3, i dette direktiv, eller
- b) ledes koncernen eller subkoncernen ikke af en reguleret enhed
- i) koncernens eller subkoncernens aktiviteter finder hovedsagelig sted i den finansielle sektor som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 1
- ii) mindst én af enhederne i koncernen eller subkoncernen tilhører forsikringssektoren og mindst én tilhører bank- eller investeringsservicesektoren, og
- iii) de konsoliderede eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en koncern eller subkoncern inden for forsikringssektoren og i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 2 eller 3
- 15) »blandet finansielt holdingselskab«: et moderselskab, som ikke er en reguleret enhed, og som sammen med sine datterselskaber, hvoraf mindst et er en reguleret enhed med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat
- 16) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov eller andre bestemmelser er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, investeringsselskaber, aktivforvaltningsselskaber eller forvaltere af alternative investeringsfonde, individuelt eller på koncernplan

- 17) »relevante kompetente myndigheder«:
- a) medlemsstaternes kompetente myndigheder med ansvar for det sektorielle koncerntilsyn med enhver reguleret enhed i et finansielt konglomerat, særlig det endelige moderselskab i en sektor
 - b) koordinatoren, der udpeges i henhold til artikel 10, hvis denne er forskellig fra de myndigheder, der er nævnt under litra a)
 - c) andre berørte kompetente myndigheder, hvis det skønnes relevant af de myndigheder, der er nævnt under litra a) og b)
- 18) »koncerninterne transaktioner«: alle transaktioner, hvorigennem regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat direkte eller indirekte forlader sig på andre selskaber inden for samme koncern eller på fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med selskaberne inden for den pågældende koncern gennem snævre forbindelser, med henblik på opfyldelse af en forpligtelse, kontraktlig eller ikke-kontraktlig og mod eller uden vederlag
- 19) »risikokonzentration«: alle eksponeringer med tabsmuligheder, der bæres af regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat, og som er store nok til at true disse enheders solvens eller finansielle situation i almindelighed, uanset om disse eksponeringer er forårsaget af modpartsrisiko/kreditrisiko, investeringsrisiko, forsikringsrisiko, markedsrisici, andre risici eller en kombination af eller et samspil mellem disse risici.

Indtil ikrafttrædelsen af regulerende tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med artikel 21a, stk. 1, litra b), skal vurderingen omtalt i nr. 17), litra c), i særdeleshed tage hensyn til, hvor store markedsandele de regulerede enheder i andre medlemsstater har i det finansielle konglomerat, navnlig hvis de overstiger 5 %, og til betydningen af regulerede enheder etableret i en anden medlemsstat i det finansielle konglomerat.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (EUT L 345 af 19.12.2002, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005 om genforsikringsvirksomhed (EUT L 323 af 9.12.2005, s. 1).

(****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

(*****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

(*****) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

(******) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

(******) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

(******) EUT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

(******) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.«

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Med henblik på at bestemme, om en gruppes aktiviteter hovedsagelig finder sted i den finansielle sektor, jf. artikel 2, nr. 14), litra b), nr. i), skal balancesummen for gruppens regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor udgøre mere end 40 % af balancesummen for gruppen som helhed.

2. Med henblik på bestemmelse af, om aktiviteter i forskellige finansielle sektorer er væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller nr. 14), litra b), nr. iii), skal det for hver finansielle sektor gælde, at gennemsnittet af forholdet mellem balancesummen for denne finansielle sektor og balancesummen for gruppens enheder i den finansielle sektor og forholdet mellem solvenskravene til den samme finansielle sektor og de samlede solvenskrav til gruppens enheder i den finansielle sektor overstiger 10 %.

Med henblik på dette direktiv er den mindste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor med det mindste gennemsnit og den vigtigste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor med det højeste gennemsnit. Med henblik på beregningen af gennemsnittet og målingen for de mindste og vigtigste finansielle sektorer behandles banksektoren og investeringsservicesektoren sammen.

Aktivforvaltningsselskaber føjes til den sektor, som de tilhører inden for koncernen; hvis de ikke udelukkende tilhører én sektor inden for koncernen, føjes de til den mindste finansielle sektor.

Forvaltere af alternative investeringsfonde føjes til den sektor, som de tilhører inden for koncernen. Hvis de ikke udelukkende tilhører én sektor inden for koncernen, føjes de til den mindste finansielle sektor.

3. Tværsektorielle aktiviteter anses også for at være væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. iii), hvis balancesummen for den mindste finansielle sektor i koncernen er på mere end 6 mia. EUR.

Hvis koncernen ikke når den tærskel, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte koncernen som et finansielt konglomerat. De kan også beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af koncernen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendig eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige kompetente myndigheder og offentliggøres af de kompetente myndigheder, undtagen under særlige omstændigheder.

3a. Hvis koncernen når den tærskel, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel, men den mindste sektor ikke overstiger 6 mia. EUR, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte koncernen som et finansielt konglomerat. De kan også beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af koncernen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendig eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige kompetente myndigheder og offentliggøres af de kompetente myndigheder, undtagen under særlige omstændigheder.

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

»a) ikke at medtage en enhed ved beregningen af de procentvise andele i de i artikel 6, stk. 5, omhandlede tilfælde, medmindre enheden er flyttet fra en medlemsstat til tredjelandet, og der foreligger bevis for, at enheden skiftede placering med henblik på at undgå regulering«.

ii) Følgende litra indsættes:

»c) at udelukke en eller flere kapitalinteresser i en mindre sektor, hvis sådanne kapitalinteresser er afgørende for identifikation som finansielt konglomerat og samlet set er ubetydelige i forhold til formålene med det supplerende tilsyn.«

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1 og 2 kan de relevante kompetente myndigheder i særlige tilfælde og efter indbyrdes aftale i stedet for det kriterium, der er baseret på balancesummen, anvende et eller flere af

følgende parametre eller tilføje et eller flere af disse parametre, hvis de er af den opfattelse, at disse parametre er af særlig relevans med henblik på supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv: indkomststruktur, ikke balanceførte aktiviteter, samlede aktiver under forvaltning.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»8. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*) (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**) (EIOPA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (***) (ESMA) (samlet benævnt »ESA'erne«), udsteder gennem ESA'ernes fælles udvalg (Det Fælles Udvalg) fælles retningslinjer med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af stk. 2, 3, 3a, 4 og 5 i denne artikel.

9. De kompetente myndigheder revurderer årligt undtagelserne for anvendelse af supplerende tilsyn, idet de gennemfører en revision af de i denne artikel fastsatte kvantitative indikatorer og de risikovurderinger, som anvendes på finansielle koncerner.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Med henblik herpå

— skal de kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder i gruppen tilladelse, have et tæt samarbejde

— skal en kompetent myndighed, hvis den mener, at en reguleret enhed, som den selv har meddelt tilladelse, indgår i en gruppe, der eventuelt kunne være et finansielt konglomerat, og som ikke allerede er identificeret i henhold til dette direktiv, meddele sin opfattelse til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Det Fælles Udvalg.«

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Koordinatoreren underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, samt Det Fælles Udvalg«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Det Fælles Udvalg offentliggør listen over de i artikel 2, nr. 14), definerede finansielle konglomerater på sit websted og holder listen opdateret. Disse oplysninger skal være tilgængelige via et hyperlink på alle ESA'ens websteder.

Navnet på hver reguleret enhed som omhandlet i artikel 1, der er en del af et finansielt konglomerat, skal opføres på en liste, som Det Fælles Udvalg offentliggør på sit websted og holder opdateret.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b), affattes således:

»b) alle regulerede enheder, hvis modervirksomhed er et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Alle regulerede enheder, som ikke er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med stk. 2, og hvis moderselskab er en reguleret enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der har hovedsæde i et tredjeland, underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i det omfang og på den måde, der er beskrevet i artikel 18.«

c) Stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»For at føre et sådant supplerende tilsyn skal mindst én af enhederne være en reguleret enhed som nævnt i artikel 1, og betingelserne i artikel 2, nr. 14), litra a), nr. ii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. ii), og artikel 2, nr. 14), litra a), nr. iii), eller artikel 2, nr. 14), litra b), nr. iii), skal være opfyldt. De relevante kompetente myndigheder træffer deres afgørelse i lyset af formålene med det supplerende tilsyn som fastsat i dette direktiv.«

5) Artikel 6, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Med henblik på beregning af kapitalkravene som omhandlet i stk. 2, første afsnit, falder følgende enheder inden for anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn i overensstemmelse med bilag I:

- a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed
- b) et forsikringselskab, et genforsikringselskab eller et forsikringsholdingselskab
- c) et investeringsselskab
- d) et blandet finansielt holdingselskab.

4. Ved beregningen af det supplerende kapitalkrav for et finansielt konglomerat under anvendelse af metode 1 (regnskabskonsolidering) som omhandlet i bilag I til dette direktiv beregnes egenkapitalen og solvenskravene for koncernens enheder under anvendelse af de tilsvarende sektorregler på konsolideringens form og omfang som fastsat navnlig i artikel 133 og 134 i direktiv 2006/48/EF og artikel 221 i direktiv 2009/138/EF.

Ved anvendelse af metode 2 (fradrag og sammenlægning) som omhandlet i bilag I tages der ved beregningen højde for den forholdsmæssige andel af den tegnede kapital, der direkte eller indirekte besiddes af moderselskabet eller den virksomhed, der besidder kapitalinteresser i en anden af koncernens enheder.«

6) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af EU-lovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser, tillade at deres kompetente myndigheder opstiller kvantitative grænser, eller vedtage andre tilsynsmæssige foranstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår alle former for risikokonzentration i konglomeratet.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udsteder fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis, hvad angår anvendelsen af det supplerende tilsyn med risikokonzentration som omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel. For at undgå overlapning, skal retningslinjerne sikre, at anvendelsen af tilsynsværktøjerne, som omhandlet i denne artikel, tilpasses anvendelsen af artikel 106-118 i direktiv 2006/48/EF og artikel 244 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4 i denne artikel på finansielle konglomeraters kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af EU-lovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser eller kvalitative krav, tillade at deres kompetente myndigheder opstiller kvantitative grænser eller kvalitative krav, eller træffe andre tilsynsforanstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår et finansielt konglomerats regulerede enheders transaktioner inden for et finansielt konglomerat.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. ESA'erne udsteder fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af det supplerende tilsyn med koncerninterne transaktioner som omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel. For at undgå overlappning skal retningslinjerne sikre, at anvendelsen af tilsynsværktøjerne, som omhandlet i denne artikel, tilpasses anvendelsen af artikel 245 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4 i denne artikel på finansielle konglomeraters kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

8) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne sikrer, at der i alle virksomheder, som er underlagt supplerende tilsyn i henhold til artikel 5, findes tilstrækkelige interne kontrolmekanismer, der kan frembringe alle de data og oplysninger, som er relevante for det supplerende tilsyn.

Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder på konglomeratplan regelmæssigt forsyner deres kompetente myndigheder med detaljer om koncernens juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder og væsentlige filialer.

Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder på konglomeratplan årligt offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur enten i fuldstændig form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. De kompetente myndigheder bringer anvendelsen af det supplerende tilsyn med de interne kontrolmekanismer og risikoforvaltningsprocedurer som omhandlet i denne artikel i overensstemmelse med tilsynsproceduren som omhandlet i artikel 124 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. Til dette formål udsteder ESA'erne fælles retningslinjer gennem Det Fælles Udvalg med henblik på at skabe konvergens mellem de forskellige former for tilsynspraksis for anvendelsen af det supplerende tilsyn med interne kontrolmekanismer og risikoforvaltningsprocedurer som omhandlet i denne artikel og om overensstemmelsen med tilsynsprocedurene som omhandlet i artikel 124 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. De udsteder specifikke fælles retningslinjer for anvendelsen af denne artikel på det

finansielle konglomerats kapitalinteresser i tilfælde, hvor den nationale selskabslovgivning forhindrer anvendelsen af artikel 14, stk. 2, i dette direktiv.«

9) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9b

Stresstest

1. Medlemsstaterne kan kræve, at koordinatoren sikrer passende og regelmæssige stresstest af finansielle konglomerater. De kræver, at de relevante kompetente myndigheder samarbejder fuldt ud med koordinatoren.

2. Med hensyn til unionsdækkende stresstest, kan ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg og i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (*), i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 udvikle parametre for stresstest af finansielle konglomerater, der indfanger de særlige risici forbundet med disse. Koordinatoren meddeler resultaterne af stresstestene til Det Fælles Udvalg.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.«

10) I artikel 10, stk. 2, litra b), foretages følgende ændringer:

a) Nr. ii), første afsnit, affattes således:

»ii) Hvis mindst to regulerede enheder med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen har samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og en af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, som er meddelt tilladelse i denne medlemsstat.«

b) Nr. iii) affattes således:

»iii) Hvis mindst to regulerede enheder med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen har samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har hovedsæde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.«

11) I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Uden at det berører muligheden for at delegere særlige tilsynsbeføjelser og -opgaver i henhold til unionslovgivningen, påvirker det forhold, at der er en koordinator med specifikke opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat, ikke de kompetente myndigheders opgaver og ansvar efter sektorreglerne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Det nødvendige samarbejde i henhold til denne afdeling og udførelsen af de opgaver, der er anført i stk. 1, 2 og 3 i denne artikel og artikel 12, samt, under iagttagelse af de relevante fortrolighedskrav og forenelighed med EU-lovgivningen, passende koordinering og samarbejde med relevante tilsynsmyndigheder i tredjelande, varetages af de kollegier, der nedsættes i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF eller artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.

De i stk. 1, andet afsnit, nævnte koordineringsordninger skal være afspejlet særskilt i de skriftlige koordineringsordninger, jf. artikel 131 i direktiv 2006/48/EF og artikel 248 i direktiv 2009/138/EF. Koordinatoren tager som formand for et kollegium nedsat i henhold til artikel 131a i direktiv 2006/48/EF og artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF stilling til, hvilke andre kompetente myndigheder der skal deltage i kollegiets møder eller øvrige aktiviteter.«

12) Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a), affattes således:

»a) identifikation af koncernens juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der tilhører konglomeratet, eller af personer, der besidder en kvalificeret deltagelse på det endelige moderselskabsniveau, samt af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen.«

13) I artikel 12a indsættes følgende stykke:

»3. Koordinatorerne forsyner Det Fælles Udvalg med oplysninger som omhandlet i artikel 9, stk. 4, og artikel 12, stk. 1, andet afsnit, litra a). Det Fælles Udvalg forsyner de kompetente myndigheder med oplysninger vedrørende finansielle konglomeraters juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12b

Fælles retningslinjer

1. ESA'erne udarbejder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer for, hvorledes den kompetente myndighed skal udføre risikobaserede vurderinger af finansielle konglomerater. Sådanne retningslinjer skal navnlig sikre, at risikobaserede vurderinger omfatter passende værktøjer til at vurdere de concernrisici, som de finansielle konglomerater er udsat for.

2. ESA'erne udsteder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer med henblik på at udvikle tilsynspraksis for supplerende tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber for på passende vis at komplementere det i direktiv 98/78/EF og direktiv 2009/138/EF fastsatte koncerntilsyn eller, om fornødent, det i direktiv 2006/48/EF fastsatte konsoliderede tilsyn. Disse retningslinjer skal gøre det muligt at inddrage alle relevante risici i tilsynet, samtidig med at eventuelle overlapninger undgås.«

15) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»Moderselskaber i et tredjeland«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder kan anvende andre metoder, der sikrer et passende supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat. Disse metoder bør accepteres af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan kræve, at der oprettes et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedsæde i Unionen, og anvende dette direktivs bestemmelser på de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, som ledes af dette holdingselskab. De kompetente myndigheder sørger for, at disse metoder når målet om supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv, og meddeler de øvrige involverede kompetente myndigheder og Kommissionen herom.«

16) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Samarbejde med kompetente tredjelandsmyndigheder

Artikel 39, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/48/EF, artikel 10a i direktiv 98/78/EF og artikel 264 i direktiv 2009/138/EF anvendes mutatis mutandis ved forhandling af aftaler med et eller flere tredjelande vedrørende metoderne til gennemførelse af supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat.«

17) Overskriften på kapitel III affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER.«

18) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

Beføjelser, der tillægges Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21c vedrørende de tekniske tilpasninger af dette direktiv, der skal foretages på følgende områder:

- en mere præcis formulering af de i artikel 2 fastsatte definitioner for at tage højde for udviklinger på finansmarkederne i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv
- tilpasning af terminologien og udformningen af definitionerne i dette direktiv i overensstemmelse med senere unionsretsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender
- en mere præcis formulering af de i bilag I opstillede beregningsmetoder med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne.

Disse foranstaltninger omfatter ikke genstanden for de beføjelser, der delegeres til og tillægges Kommissionen for så vidt angår de i artikel 21a opførte punkter.«

19) Artikel 21, stk. 2, 3 og 5, udgår.

20) I artikel 21a foretages følgende ændringer:

- I stk. 1, første afsnit, indsættes følgende litra:
 - artikel 6, stk. 2, for at sikre et ensartet format (med instruktioner), fastlægge hyppigheden og om fornødent datoerne for indberetning.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. For at sikre konsekvent anvendelse af artikel 2, 7 og 8 og bilag II udarbejder ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg udkast til lovgivningsmæssige tekniske standarder til at etablere en mere præcis formulering af de i artikel 2 fastsatte definitioner og for at koordinere de i henhold til artikel 7 og 8 og bilag II vedtagne bestemmelser.

Det Fælles Udvalg forelægger disse udkast til tekniske reguleringsstandarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»3. Senest to år efter vedtagelse af enhver gennemførelsesmæssig teknisk standard i overensstemmelse med stk. 2, litra a), bør medlemsstaterne kræve et ensartet format, fastlægge hyppigheden og datoerne for indberetningerne for så vidt angår de i denne artikel omhandlede beregninger.«

21) I kapitel III indsættes følgende artikler:

»Artikel 21b

Fælles retningslinjer

ESA'erne udsteder gennem Det Fælles Udvalg fælles retningslinjer som omhandlet i artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 5, artikel 9, stk. 6, artikel 11, stk. 1, tredje afsnit, artikel 12b og artikel 21, stk. 4, i overensstemmelse med proceduren i artikel 56 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 21c

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 9. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

22) Artikel 30, stk. 1, affattes således:

»Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at porteføljeadministrationselskaber indgår:

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringselskaber i en forsikringsgruppe
- b) hvis gruppen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv, og
- c) i identifikationsprocessen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.«

23) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 30a

Forvaltere af alternative investeringsfonde

1. Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at forvaltere af alternative investeringsfonde indgår:

- a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringselskaber i en forsikringskoncern
- b) hvis koncernen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv, samt
- c) i identifikationsprocessen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne fastsætte eller give deres kompetente myndigheder beføjelse til at træffe afgørelse om, efter hvilke sektorregler (banksektoren, forsikringssektoren eller investeringsservice-sektoren) forvaltere af alternative investeringsfonde skal indgå i det konsoliderede eller supplerende tilsyn, nævnt i stk. 1, litra a), ovenfor. Ved anvendelse af dette stykke anvendes de relevante sektorregler om, i hvilken form og udstrækning finansieringsinstitutter skal indgå mutatis mutandis på forvaltere af alternative investeringsfonde. I forbindelse med det i stk. 1, litra b), omhandlede supplerende tilsyn behandles forvaltere af alternative investeringsfonde som henhørende under den sektor, som de i henhold til stk. 1, litra a), er en del af.

Indgår forvaltere af alternative investeringsfonde i et finansielt konglomerat, skal henvisninger til regulerede enheder og kompetente og relevante kompetente myndigheder ved anvendelse af dette direktiv derfor forstås som

omfattende henholdsvis forvalterne af alternative investeringsfonde og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde. Dette gælder mutatis mutandis, for så vidt angår de koncerner, som henvist til i stk. 1, litra a).«

24) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

Ændringer til direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Artikel 39 og artikel 124-143 finder anvendelse på finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og på blandede holdingselskaber, der har deres hovedsæde i Unionen.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 14) til 17) affattes således:

»14) »moderkreditinstitut i en medlemsstat«: et kreditinstitut, der som datterselskab har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant institut, og som ikke selv er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

15) »finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

15a) »blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat«: et blandet finansielt holdingselskab, der ikke selv er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat

16) »moderkreditinstitut i EU«: et moderkreditinstitut i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et andet kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat

- 17) »finansielt moderholdingselskab i EU«: et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat
- 17a) »finansielt moderholdingselskab i EU«: et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, der ikke er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat«.
- b) Følgende punkt indsættes:
- »19a) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF«.
- c) Nr. 48) affattes således:
- »48) »konsoliderende tilsynsmyndighed«: den kompetente myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag af moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU«.
- 3) Artikel 14 affattes således:
- »Artikel 14
- Enhver tilladelse meddeles EBA. Navnet på alle kreditinstitutter, der meddeles tilladelse, optages på en fortegnelse, som EBA offentliggør og løbende opdaterer på sit websted. Den kompetente tilsynsmyndighed med ansvar for det konsoliderede tilsyn forsyner de pågældende kompetente myndigheder og EBA med alle oplysninger om bankkoncernen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, artikel 22, stk. 1, og artikel 73, stk. 3, navnlig med hensyn til koncernens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«
- 4) I artikel 39 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1, litra b), affattes således:
- »b) kreditinstitutter, der er etableret i tredjelande, og hvis moderkreditinstitut, finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab har sit hovedsæde i Unionen.«
- b) Stk. 2, litra a), affattes således:
- »a) dels at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Unionen beliggende kreditinstitut, finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har et datterselskab, som er et i et tredjeland etableret kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut.«
- 5) Artikel 69, stk. 2, affattes således:
- »2. Medlemsstaterne kan udnytte den i stk. 1 omhandlede mulighed, når moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at det er omfattet af samme tilsyn som det, der finder anvendelse over for kreditinstitutter og navnlig af de i artikel 71, stk. 1, fastsatte standarder.«
- 6) Artikel 71, stk. 2, affattes således:
- »2. Med forbehold af artikel 68-70 skal kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 133, opfylde de i artikel 75, 120 og 123 samt afdeling 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.
- Når et finansielt moderholdingselskab eller blandet finansielt moderholdingselskab kontrollerer mere end ét kreditinstitut i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det kreditinstitut, der i overensstemmelse med artikel 125 og 126 er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag.«
- 7) Artikel 72, stk. 2, affattes således:
- »2. Kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU eller af et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal opfylde de i kapitel 5 fastsatte forpligtelser på grundlag af det pågældende finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.
- Større datterselskaber af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU skal offentliggøre de oplysninger, der er anført i bilag XII, del 1, punkt 5, på individuelt eller delkonsolideret grundlag.«
- 8) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 72a
1. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed efter konsultation af de øvrige kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber beslutte kun at anvende den relevante bestemmelse i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

2. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, kan den konsoliderende tilsynsmyndighed efter overenskomst med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren beslutte kun at anvende den direktivbestemmelse, som relaterer til den mest betydningsfulde finansielle sektor som defineret i direktiv 2002/87/EF, artikel 3, stk. 2, på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal informere EBA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (*) (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til denne artikels stk. 1 og 2. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (**) (ESMA), udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

9) Artikel 73, stk. 2, affattes således:

»2. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutter, der er datterselskaber, anvender de krav, der er fastsat i artikel 75, 120 og 123 og afdeling 5 i dette direktiv på et delkonsolideret grundlag, hvis disse kreditinstitutter eller deres moderselskab, når dette moderselskab er et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, har et kreditinstitut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab etableret i et tredjeland eller har kapitalinteresser i et sådant selskab.«

10) Artikel 80, stk. 7, litra a), affattes således:

»a) modparten er et institut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav«.

11) I artikel 84 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Benytter et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller et finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber IRB-metoden ensartet, kan de kompetente myndigheder tillade, at minimumskravene i del 4 i bilag VII skal opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. Hvis IRB-metoden agtes benyttet af moderkreditinstituttet i EU og dets datterselskaber eller af det finansielle moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU og dets datterselskaber, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132.«

12) Artikel 89, stk. 1, litra e), affattes således:

»e) et kreditinstituts engagementer med en modpart, som er dets moderselskab, datterselskab eller et datterselskab af dets moderselskab, forudsat at modparten er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, et porteføljeadministrationsselskab eller en accessorisk servicevirksomhed, der er underlagt passende tilsynskrav, eller en virksomhed, med hvilken der består en forbindelse som anført i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, og engagementer mellem kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i artikel 80, stk. 8.«

13) Artikel 105, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Når en metode med avanceret måling agtes benyttet af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller af datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder for de forskellige retlige enheder indgå i et tæt samarbejde, jf. bestemmelserne i artikel 129-132. Anvendelsen af denne bestemmelse skal omfatte de elementer, der er anført i del 3 i bilag X.

4. Når et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU eller af et blandet finansielt moderholdingselskab i EU benytter en ensartet metode med avanceret måling, kan de kompetente myndigheder tillade, at kvalifikationskriterierne i del 3 i bilag X opfyldes af moderselskabet og dets datterselskaber set under ét.«

14) Artikel 122a, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU eller et af dets datterselskaber som engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut securitiserer engagementer fra flere kreditinstitutter, investeringselskaber eller andre finansieringsinstitutter, der er omfattet af tilsynet på et konsolideret grundlag, kan kravet i stk. 1 opfyldes på grundlag af den konsoliderede situation i det tilknyttede moderkreditinstitut i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU. Dette stykke finder kun anvendelse, hvis de kreditinstitutter, investeringselskaber eller finansieringsinstitutter, der har oprettet de securitiserede engagementer, har forpligtet sig til at opfylde kravene i stk. 6 og rettidigt meddele det engagementsleverende eller organiserende kreditinstitut og moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU eller det blandede finansielle moderholdingselskab i EU de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde kravene i stk. 7.«

15) Artikel 125, stk. 2, affattes således:

»2. Når et kreditinstituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette kreditinstitut den i artikel 6 nævnte tilladelse.«

16) Artikel 126 affattes således:

»Artikel 126

1. Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har det samme finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, det samme blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat, det samme finansielle moderholdingselskab i EU eller det samme blandede finansielle moderholdingselskab i EU som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det kreditinstitut, der er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret.

Når kreditinstitutter, der er godkendt i to eller flere medlemsstater, har mere end ét finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i forskellige medlemsstater som moderselskaber, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

2. Når mere end ét kreditinstitut, der er godkendt i EU, har det samme finansielle holdingselskab eller det samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse kreditinstitutter er blevet godkendt i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab er etableret, udøves

det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der godkendte kreditinstituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det kreditinstitut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU.

3. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at benytte kriterierne i stk. 1 og 2, hvis det ville være uhensigtsmæssigt at benytte dem under hensyntagen til kreditinstitutterne og det relative omfang af deres aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. Inden de kompetente myndigheder træffer deres afgørelse om en sådan fravigelse, giver de moderkreditinstituttet i EU, det finansielle moderholdingselskab i EU, det blandede finansielle moderholdingselskab i EU eller kreditinstituttet med den største samlede balancesum alt efter, hvad der er det relevante, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.

4. De kompetente myndigheder skal underrette Kommissionen og EBA om enhver fravigelse efter stk. 3.«

17) I artikel 127 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at inkludere finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 135, indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 137 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.«

18) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

»1. Ud over de forpligtelser, der er fastlagt i henhold til dette direktivs bestemmelser, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter, der er kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU, udføre følgende opgaver:«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Når der er tale om ansøgninger om de i henholdsvis artikel 84, stk. 1, artikel 87, stk. 9, og artikel 105, samt i bilag III, del 6, omhandlede tilladelser, der indgives af et moderkreditinstitut i EU og dets datterselskaber eller i fællesskab af datterselskaberne af et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, skal de kompetente myndigheder under fuld gensidig konsultation arbejde sammen om at beslutte, om den tilladelse, der ansøges om, skal gives, og fastsætte eventuelle betingelser, som tilladelsen skal være underlagt.«

c) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om anvendelse af artikel 123 og 124 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 136, stk. 2, på hver enhed i bankkoncernen og på et konsolideret grundlag.«

ii) Femte afsnit affattes således:

»Beslutningen om anvendelse af artikel 123, artikel 124 og artikel 136, stk. 2, træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU, på individuelt eller delkonsolideret grundlag, efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Har en af de pågældende kompetente myndigheder efter udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder de kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til forordningens artikel 19, stk. 3, og træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.«

iii) Niende afsnit affattes således:

»Den i første afsnit nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes i mangel af en fælles beslutning i overensstemmelse med fjerde og femte afsnit, ajourføres en gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelse af artikel 136, stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt niveau mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.«

19) Artikel 131a, stk. 2, sjette afsnit, affattes således:

»Følgende kan deltage i kollegier af tilsynsførende:

- a) de kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber til et moderkreditinstitut i EU, et finansielt moderholdingselskab i EU eller et blandet finansielt moderholdingselskab i EU
- b) de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer som omhandlet i artikel 42a er etableret
- c) centralbanker, hvor det er relevant, og
- d) tredjelandes kompetente myndigheder, når det er relevant med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i artikel 44 til 52, kan deltage i kollegier af tilsynsførende.«

20) I artikel 132, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Femte afsnit affattes således:

»Navnlig skal kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn med moderkreditinstitutter i EU og kreditinstitutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i EU eller blandede finansielle moderholdingselskaber i EU, give de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber, alle relevante oplysninger. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger skal der tages hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.«

b) Sjette afsnit, litra a), affattes således:

- »a) identifikation af koncernens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der tilhører koncernen eller dens moderselskaber i overensstemmelse med artikel 12 stk. 3, artikel 22, stk. 1, og artikel 73, stk. 3, samt identifikation af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen«

21) Artikel 135 affattes således:

»Artikel 135

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der i praksis leder det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

22) Artikel 139, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske servicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.«

23) Artikel 140 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringselskaber, eller andre foretagender, der tilbyder investeringservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne forsikringselskaber eller foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige foretagender, der er underlagt deres tilsyn.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder en fortegnelse over de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 71, stk. 2. Denne fortegnelse videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.«

24) Artikel 141 og 142 affattes således:

»Artikel 141

Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk servicevirksomhed, et blandet holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et af de i artikel 137 eller i artikel 127, stk. 3, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, skal de anmode de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan deltage i kontrollen, hvis den ikke selv foretager denne.

Artikel 142

Medlemsstaterne fastsætter, uden i øvrigt at tilsidesætte strafferetlige bestemmelser, at der kan iværksættes sanktioner eller andre foranstaltninger mod finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget i henhold til artikel 124-141 og nærværende artikel, med det formål at bringe de konstaterede overtrædelser eller årsagerne hertil til ophør. De kompetente myndigheder arbejder tæt sammen for at sikre, at disse sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når hjemstedet for et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab ikke befinder sig i den samme medlemsstat som dets vedtægtsmæssige hjemsted.«

25) I artikel 143 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedsæde i et tredjeland, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 125 og 126, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i dette direktiv.

Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis stk. 3 fandt anvendelse, efter anmodning fra moderselskabet eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.«

b) Stk. 3, tredje afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har sit hovedsæde i Unionen, og kan anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede stil-
ling.«

26) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 146a

Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne på bankkoncernniveau årligt offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og ledelsesmæssige og organisatoriske struktur enten i fuldstændig form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger.«

27) Bilag X ændres i overensstemmelse med bilag III til nærværende direktiv.

Artikel 4

Ændringer til direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 212, stk. 1, litra f) og g), affattes således:

»f) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab og hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber, og når mindst et af disse datterselskaber er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

g) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, og som omfatter mindst ét datterselskab, der er et forsikrings- eller genforsikringsselskab

h) »blandet finansielt holdingselskab«: et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 2, nr. 15), i direktiv 2002/87/EF.«

2) Artikel 213, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Medlemsstaterne påser, at der udøves koncerntilsyn med følgende:

a) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er deltagende selskaber i mindst et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 218-258

b) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 218-258

c) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde uden for Unionen, eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 260-263

d) forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 265.

3. I de anvendelsestilfælde, der er anført i stk. 2, litra a) og b), hvor det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller det forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, enten er et tilknyttet selskab under eller selv er en tilsynspligtig enhed eller et blandet finansielt holdingselskab, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244 i dette direktiv eller af tilsyn med koncerntilsvarende transaktioner som omhandlet i artikel 245 i dette direktiv eller beslutte ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.

4. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af en tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige berørte kompetente myndigheder beslutte kun at anvende bestemmelserne i direktiv 2002/87/EF på det pågældende blandede finansielle holdingselskab.

5. Er et blandet finansielt holdingselskab for så vidt angår risikobaseret tilsyn omfattet af tilsvarende bestemmelse i dette direktiv og i direktiv 2006/48/EF, kan den koncerntilsynsførende efter fælles overenskomst med den konsoliderende tilsynsmyndighed i bank- og investeringssektoren beslutte kun at anvende bestemmelserne i det direktiv, som relaterer til den mest betydningsfulde sektor, jf. artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF.

6. Den koncerntilsynsførende skal informere Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (*), (EBA), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 (**), (EIOPA) om de beslutninger, der træffes i henhold til stk. 4 og 5. EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved forordning (EU) nr. 1095/2010 (***), (ESMA) udvikler gennem Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (Det Fælles Udvalg) retningslinjer, der tager sigte på at samordne tilsynspraksis, og udarbejder udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder, som de forelægger Kommissionen senest tre år efter vedtagelsen af retningslinjerne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede forskriftsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

(*) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

3) Artikel 214, stk. 1, affattes således:

»1. Udøvelse af koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213 indebærer på ingen måde, at tilsynsmyndighederne har pligt til at udøve en tilsynsfunktion over for det enkelte tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab eller blandede forsikringsholdingselskab, jf. dog artikel 257 med hensyn til forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber.«

4) Artikel 215, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), selv er et datterselskab under et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et andet forsikringsholdingselskab eller et andet blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, finder artikel 218 til 258 kun anvendelse på det endelige moderforsikringsselskab eller -genforsikringsselskab, -forsikringsholdingselskab eller det endelige blandede finansielle moderholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen.

2. Når det i stk. 1 omhandlede endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, er et datterselskab under et selskab,

der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, kan den koncerntilsynsførende, efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder, beslutte ikke at lade det endelige moderselskab være omfattet af tilsyn med koncentrationsrisiko som omhandlet i artikel 244, tilsyn med koncerntilsvarende transaktioner som omhandlet i artikel 245 eller ikke at udøve nogen af disse former for tilsyn.«

5) Artikel 216, stk. 1, affattes således:

»1. Når det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, som omhandlet i artikel 213, stk. 2, litra a) og b), ikke har sit hovedsæde i samme medlemsstat som det endelige moderselskab på unionsniveau som omhandlet i artikel 215, kan medlemsstaterne tillade deres tilsynsmyndigheder at beslutte, efter konsultation af den koncerntilsynsførende og det endelige moderselskab på unionsniveau, at udøve koncerntilsyn med det endelige moderforsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab på nationalt niveau.«

6) Artikel 219 affattes således:

»Artikel 219

Beregningshyppighed

1. Den koncerntilsynsførende sikrer, at beregningerne som omhandlet i artikel 218, stk. 2 og 3, foretages mindst én gang årligt, af det deltagende forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, af forsikringsholdingselskabet eller af det blandede finansielle holdingselskab.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller, når koncernens moderselskab ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det selskab i koncernen, der udpeges af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen selv, fremlægger de relevante oplysninger for og resultaterne af beregningen for den koncerntilsynsførende.

2. Forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet, forsikringsholdingselskabet og det blandede finansielle holdingselskab udøver løbende tilsyn med koncernens solvenskapitalkrav. Såfremt koncernens risikoprofil afviger væsentligt fra de antagelser, der ligger til grund for det senest rapporterede solvenskapitalkrav, genberegnes koncernens solvenskapitalkrav omgående, hvorefter det rapporteres til den koncerntilsynsførende.

Når der er tegn på, at koncernens risikoprofil har ændret sig væsentligt siden den dato, hvor solvenskapitalkravet sidst blev rapporteret, kan den koncerntilsynsførende kræve en ny beregning af solvenskapitalkravet.»

7) Artikel 226 affattes således:

»Artikel 226

Mellemliggende forsikringsholdingselskaber

1. Ved beregningen af koncernsolvensen for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab, tages der hensyn til dette forsikringsholdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs situation.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles det mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandede finansielle holdingselskab som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkrav og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet.

2. Når et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller et mellemliggende blandet finansielt holdingselskab besidder efterstillet gæld eller anden anerkendt egenkapital, der er begrænset i overensstemmelse med artikel 98, godkendes det som anerkendt egenkapital op til de i artikel 98 fastsatte grænseværdier, for koncernens samlede anerkendte egenkapital i forhold til koncernens solvenskapitalkrav.

Enhver anerkendt egenkapital, som besiddes af et mellemliggende forsikringsholdingselskab eller mellemliggende blandet finansielt holdingselskab, og som kræver forudgående tilladelse fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 90, hvis den besiddes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, kan kun medtages i beregningen af koncernsolvensen, hvis den er blevet behørigt godkendt af den koncerntilsynsførende.»

8) Artikel 231, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber eller de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i fællesskab ansøger om tilladelse til at beregne koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav og solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- og genforsikringsselskaber på basis af en intern model, samarbejder de kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at beslutte, hvorvidt der kan gives tilladelse, og fastsætte eventuelle betingelser og vilkår for en sådan tilladelse.«

9) Artikel 233, stk. 5, affattes således:

»5. Artikel 231 finder tilsvarende anvendelse, når et forsikrings- eller genforsikringsselskab og dets tilknyttede selskaber, eller når de tilknyttede selskaber under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab ansøger om tilladelse til at beregne solvenskapitalkravet for koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber på basis af en intern model.«

10) Overskriften til afsnit III, kapitel II, afdeling 1, underafdeling 5, affattes således:

»Tilsyn med koncernsolvensen for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab«.

11) Artikel 235 affattes således:

»Artikel 235

Koncernsolvens for et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

1. Når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, sikrer den koncerntilsynsførende, at koncernsolvensen beregnes for forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab i overensstemmelse med artikel 220, stk. 2, til artikel 233.

2. Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er omfattet af reglerne i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, underafdeling 1-3, for så vidt angår solvenskapitalkravet og som værende underlagt samme krav som fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet.«

12) Artikel 243 affattes således:

»Artikel 243

Datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab

Artikel 236-242 finder tilsvarende anvendelse på forsikrings- eller genforsikringselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab.«

13) Artikel 244, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringselskaber eller forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig risikokoncentration på koncernniveau, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringselskab, der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med de i første afsnit nævnte risikokoncentrationer.«

14) Artikel 245, stk. 2, affattes således:

»2. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst én gang årligt at aflægge rapport til den koncerntilsynsførende om enhver væsentlig koncernintern transaktion mellem forsikrings- og genforsikringselskaber i koncernen, herunder dem, der er gennemført med en fysisk person med tætte forbindelser til et selskab inden for koncernen, medmindre artikel 215, stk. 2, finder anvendelse.

Medlemsstaterne stiller desuden krav om, at meget væsentlige koncerninterne transaktioner rapporteres så hurtigt som praktisk muligt.

De nødvendige oplysninger skal indgives til den koncerntilsynsførende af det forsikrings- eller genforsikringselskab,

der er moderselskab i koncernen, eller, når moderselskabet ikke er et forsikrings- eller genforsikringselskab, af forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller det forsikrings- eller genforsikringselskab i koncernen, som den koncerntilsynsførende har udpeget efter at have konsulteret de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og koncernen.

Den koncerntilsynsførende udøver tilsyn med koncerninterne transaktioner.«

15) Artikel 246, stk. 4, første, andet og tredje afsnit, affattes således:

»4. Medlemsstaterne pålægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab eller forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab at foretage vurderingen som omhandlet i artikel 45 på koncernniveau. Den koncerntilsynsførende udøver tilsynsmæssig kontrol med vurderingen af egen risiko og solvens på koncernniveau i overensstemmelse med kapitel III.

Såfremt solvenssituationen for koncernen beregnes i overensstemmelse med metode 1 som omhandlet i artikel 230, forelægger det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab den koncerntilsynsførende oplysninger, der gør det muligt at forstå forskellen mellem summen af solvenskapitalkravene for alle koncernens forsikrings- eller genforsikringselskaber og koncernens konsoliderede solvenskapitalkrav.

Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at foretage enhver vurdering i henhold til artikel 45 på koncernniveau og for ethvert datterselskab i koncernen på samme tid samt udarbejde et enkelt dokument indeholdende alle vurderinger.«

16) Artikel 247, stk. 2, litra b), affattes således:

»b) når moderselskabet i koncernen ikke er et forsikrings- eller genforsikringselskab af følgende tilsynsmyndighed:

i) når moderselskabet for et forsikrings- eller genforsikringselskab er et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab: af den tilsynsmyndighed, der har godkendt dette forsikrings- eller genforsikringselskab

ii) når mere end ét forsikrings- eller genforsikrings-selskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og når et af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat

iii) når koncernens moderselskab er mere end ét forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i forskellige medlemsstater, og når der forefindes et forsikrings- eller genforsikringsselskab i hver af disse medlemsstater, af tilsynsmyndigheden for forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum

iv) når mere end ét forsikrings- eller genforsikrings-selskab, der har sit hovedsæde i Unionen, har samme forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse selskaber er blevet godkendt i medlemsstaten, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, af tilsynsmyndigheden for det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er godkendt i denne medlemsstat, eller

v) når koncernen ikke har noget moderselskab eller i alle andre tilfælde der ikke er omhandlet i nr. i) til iv), af den tilsynsmyndighed, der har godkendt forsikrings- eller genforsikringsselskabet med den største samlede balancesum.«

17) I artikel 249, stk. 1, indsættes følgende afsnit:

»Den koncerntilsynsførende forelægger den pågældende tilsynsmyndighed og EIOPA, oplysninger om koncernen i overensstemmelse med artikel 19, artikel 51, stk. 1, og artikel 254, stk. 2, navnlig med hensyn til gruppens juridiske, ledelsesmæssige og organisatoriske struktur.«

18) Artikel 256, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne pålægger deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber årligt at offentliggøre en rapport om solvensen og den finansielle situation på koncernniveau. Artikel 51 og 53, 54 og 55 finder tilsvarende anvendelse.

2. Et deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt

holdingselskab kan, såfremt den koncerntilsynsførende giver sin godkendelse, beslutte at fremlægge en enkelt rapport om dets solvens og finansielle situation, der omfatter følgende:

- a) oplysninger på koncernniveau, der skal oplyses i henhold til stk. 1
- b) oplysninger for ethvert datterselskab i koncernen, der skal være individuelt identificerbare og som skal offentliggøres i henhold til artikel 51, 53, 54 og 55.

Inden godkendelsen gives i overensstemmelse med første afsnit, konsulterer den koncerntilsynsførende medlemmerne af tilsynskollegiet og tager behørigt hensyn til disses synspunkter og forbehold.«

19) Artikel 257 affattes således:

»Artikel 257

Forsikringsholdingselskabers eller blandede finansielle holdingselskabers administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan

Medlemsstaterne foreskriver, at alle personer, der i praksis driver forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab, skal opfylde de krav til egnethed og hæderlighed, der kræves for at udøve deres hverv.

Artikel 42 finder tilsvarende anvendelse.«

20) Artikel 258, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab i en koncern ikke opfylder kravene som omhandlet i artikel 218-246, eller når kravene opfyldes, men solvenssituationen alligevel er i fare for at blive kritisk, eller når de koncerntinterne transaktioner eller risikokoncentrationerne udgør en fare for forsikrings- eller genforsikringsselskabernes finansielle situation, skal de nedenstående vedtage passende foranstaltninger for at genoprette situationen hurtigst muligt:

- a) den koncerntilsynsførende for så vidt angår forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab
- b) tilsynsmyndighederne for så vidt angår forsikrings- eller genforsikringsselskaberne.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra a), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Når den koncerntilsynsførende som anført i første afsnit, litra b), ikke er en af tilsynsmyndighederne i den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringselskabet har sit hovedsæde, underretter den koncerntilsynsførende disse tilsynsmyndigheder om sine undersøgelsesresultater for at give dem mulighed for at træffe de nødvendige foranstaltninger.

Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, som deres tilsynsmyndigheder kan træffe for så vidt angår forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog stk. 2.

De kompetente tilsynsmyndigheder, herunder den koncerntilsynsførende, samordner om nødvendigt deres foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne iværksætter eller vedtager, uden at dette i øvrigt tilsidesætter deres strafferetlige bestemmelser, sanktioner eller andre foranstaltninger mod forsikringsholdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som overtræder love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af dette afsnit, eller mod de personer, som i praksis driver disse selskaber. Tilsynsmyndighederne arbejder tæt sammen for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger fører til det tilsigtede resultat, navnlig når et forsikringsholdingselskabs eller blandedt finansielt holdingselskabs centrale administration eller hovedsæde ikke befinder sig i samme medlemsstat som dets hovedsæde.»

21) Artikel 262 affattes således:

»Artikel 262

Moderselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland: manglende ækvivalens

1. Når kontrollen foretaget i overensstemmelse med artikel 260 viser, at der ikke forefindes ækvivalent tilsyn, anvender medlemsstaterne enten artikel 218 til 258 analogt over for forsikrings- og genforsikringselskaberne, dog undtagen artikel 236 til 243, eller en af metoderne i denne artikels stk. 2.

De generelle principper og metoder i artikel 218 til 258 finder anvendelse på forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskaber.

Udelukkende med henblik på beregning af koncernsolvensen behandles moderselskabet som et forsikrings- eller genforsikringselskab, der er omfattet af samme regler som i afsnit I, kapitel VI, afdeling 3, underafdeling 1-3, for så vidt angår anerkendt egenkapital til dækning af solvenskapitalkravet og et af følgende:

a) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 226, når det drejer sig om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

b) et solvenskapitalkrav, der fastsættes i overensstemmelse med principperne i artikel 227, når det drejer sig om et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab.

2. Medlemsstaterne giver deres tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende andre metoder, der sikrer passende tilsyn med forsikrings- eller genforsikringselskaberne i en koncern. Disse metoder skal godkendes af den koncerntilsynsførende efter konsultation af de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder.

Tilsynsmyndighederne kan især kræve, at der etableres et forsikringsholdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, eller et blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i Unionen, og anvende dette afsnit på forsikrings- og genforsikringselskaber i den koncern, som har dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som moderselskab.

De valgte metoder skal gøre det muligt at nå målsætningerne med hensyn til koncerntilsyn som defineret i dette afsnit og skal meddeles til de øvrige kompetente tilsynsmyndigheder og Kommissionen.»

22) Artikel 263, stk. 1 og 2, affattes således:

»Når moderselskabet som omhandlet i artikel 260 selv er et datterselskab under et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der har sit hovedsæde i et tredjeland, eller under et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab, anvender medlemsstaterne udelukkende kontrollen som omhandlet i artikel 260 over for det endelige moderselskab, der er et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab.

Tilsynsmyndighederne kan imidlertid i mangel af ækvivalent tilsyn som omhandlet i artikel 260 foretage en ny kontrol på et lavere niveau, når der forefindes et moderselskab for forsikrings- eller genforsikringselskaber, uanset om det drejer sig om et tredjelandsforsikringsholdingselskab, et tredjelands blandede finansielle holdingselskab eller et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringselskab.»

Artikel 5

Gennemgang

Kommissionen fortager en fuldstændig gennemgang af direktiv 2002/87/EF, herunder af de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som er vedtaget i henhold til bestemmelserne i dette direktiv. Kommissionen fremsender efter denne gennemgang en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2012, som navnlig skal omhandle nævnte direktivs anvendelsesområde, herunder hvorvidt det er nødvendigt at udvide dette gennem en revidering af artikel 3, og anvendelsen af nævnte direktiv på ikke-regulerede enheder, navnlig SPV'er. Rapporten skal ligeledes omhandle kriterierne for identifikation af et finansielt konglomerat ejet af større ikke-finansielle koncerner, hvis samlede aktiviteter inden for bank-, forsikrings- og investeringssektoren er væsentlige og relevante.

Kommissionen vurderer endvidere, om ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg bør udstede retningslinjer for vurderingen af disse væsentlige og relevante aktiviteter.

Rapporten skal i denne forbindelse ligeledes tage hensyn til systemisk relevante finansielle konglomerater, hvis størrelse, samhörighed eller kompleksitet gør dem særlig sårbare, og som er identificeret i analogi med de stadig højere standarder, opstillet af Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn. Denne rapport skal desuden tage muligheden for at indføre obligatoriske stresstest op til fornyet behandling. Rapporten skal om nødvendigt være ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, 2 og 3 i dette direktiv senest den 10. juni 2013. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4 i dette direktiv senest den 10. juni 2013. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

3. Uanset stk. 1 sætter medlemsstaterne senest den 22. juli 2013 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, nr. 23), i dette direktiv, samt artikel 2, nr. 1), og artikel 2, nr. 2), litra a), i dette direktiv, i det omfang disse bestemmelser ændrer artikel 1, artikel 2, nr. 4), 5a) og 16), og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, for så vidt som disse bestemmelser vedrører forvaltere af alternative investeringsfonde. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse foranstaltninger med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

4. De i denne artikel omhandlede foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

W. SZCZUKA

Formand

BILAG I

I bilag I og II til direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

A. I bilag I foretages følgende ændringer:

1) I punkt 2.1:

a) Fjerde afsnit, andet led, affattes således:

»— når selskabet er et tilknyttet selskab under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i samme medlemsstat som forsikringselskabet eller genforsikringselskabet, og der ved beregningen tages hensyn til dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab og det tilknyttede forsikringselskab eller tilknyttede genforsikringselskab.«

b) Femte afsnit affattes således:

»Medlemsstaterne kan ligeledes undlade at beregne den korrigerende solvens for et forsikringselskab eller et genforsikringselskab, når selskabet er et tilknyttet forsikringselskab eller et tilknyttet genforsikringselskab under et andet forsikringselskab, under et andet genforsikringselskab eller under et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med vedtægtsmæssigt hjemsted i en anden medlemsstat, og de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder er blevet enige om at overlade det til den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat at føre supplerende tilsyn.«

2) Punkt 2.2 affattes således:

»2.2. Mellemliggende forsikringsholdingselskaber og mellemliggende blandede finansielle holdingselskaber

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringselskab eller et genforsikringselskab, som gennem et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab har en kapitalinteresse i et tilknyttet forsikringselskab, i et tilknyttet genforsikringselskab, i et tredjelandsforsikringselskab eller i et tredjelandsgenforsikringselskab, tages der hensyn til det mellemliggende forsikringsholdingselskabs eller det mellemliggende blandede finansielle holdingselskabs situation. Udelukkende med henblik på denne beregning, som udføres i overensstemmelse med de generelle principper og metoder, der er beskrevet i dette bilag, behandles dette forsikringsholdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab som et forsikringselskab eller et genforsikringselskab, for hvilket der gælder et solvenskrav på nul og som var det underlagt de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16 i direktiv 73/239/EØF, i artikel 27 i direktiv 2002/83/EF eller i artikel 36 i direktiv 2005/68/EF for så vidt angår de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.«

B. Bilag II ændres som følger:

1) Overskriften affattes således:

»SUPPLERENDE TILSYN MED FORSIKRINGSSELSKABER OG GENFORSIKRINGSSELSKABER, DER ER DATTERSLSKABER AF ET FORSIKRINGSHOLDINGSELSKAB, ET BLANDET FINANSIELT HOLDINGSELSKAB, ET TREDJELANDSFORSIKRINGSELSKAB ELLER ET TREDJELANDSGENFORSIKRINGSELSKAB.«

2) Punkt 1, første afsnit, affattes således:

»1. Er der tale om to eller flere af de i artikel 2, stk. 2, omhandlede forsikringselskaber eller genforsikringselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringselskab eller et tredjelandsgenforsikringselskab, og som har deres vedtægtsmæssige hjemsted i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder sikre, at den i dette bilag beskrevne metode anvendes på en sammenhængende måde.«

3) Punkt 2, andet og tredje led og afsnittet efter det tredje led affattes således:

- »— hvis forsikringselskabet eller genforsikringselskabet og et eller flere andre forsikringselskaber eller genforsikringselskaber, der har opnået tilladelse i samme medlemsstat, har samme forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringselskab eller tredjelandsgenforsikringselskab som moderselskab, og forsikringselskabet eller genforsikringselskabet er medtaget i beregningen i henhold til dette bilag for et af disse andre selskaber
- hvis forsikringselskabet eller genforsikringselskabet og et eller flere andre forsikringselskaber eller genforsikringselskaber, der har opnået tilladelse i andre medlemsstater, har samme forsikringsholdingselskab, blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringselskab eller tredjelandsgenforsikringselskab som moderselskab, og der er indgået en aftale i henhold til artikel 4, stk. 2, om, at en anden medlemsstats tilsynsmyndighed skal føre supplerende tilsyn i henhold til dette bilag.

Når forsikringsholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber eller tredjelandsforsikringselskaber eller tredjelandsgenforsikringselskaber besidder successive kapitalinteresser i forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab eller tredjelandsforsikringselskabet eller tredjelandsgenforsikringselskabet, kan medlemsstaterne nøjes med at foretage beregningerne i henhold til dette bilag for forsikringselskabets eller genforsikringselskabets øverste moderselskab, der er et forsikringsholdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et tredjelandsforsikringselskab eller et tredjelandsgenforsikringselskab.«

4) Punkt 3 affattes således:

- »3. De kompetente myndigheder sikrer, at der for forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringselskabet eller tredjelandsgenforsikringselskabet foretages tilsvarende beregninger som dem, der er beskrevet i bilag I.

Det vil sige, at de generelle principper og metoder, der er beskrevet i bilag I, anvendes i forbindelse med forsikringsholdingselskabet, det blandede finansielle holdingselskab, tredjelandsforsikringselskabet eller tredjelandsgenforsikringselskabet.

Udelukkende med henblik på denne beregning behandles moderselskabet som et forsikringselskab eller et genforsikringselskab, for hvilket der gælder:

- et solvenskrav på nul, når der er tale om et forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab
- et solvenskrav, der fastsættes efter principperne i punkt 2.3 i bilag I, når der er tale om et tredjelandsforsikringselskab eller et tredjelandsgenforsikringselskab
- de samme betingelser som dem, der er fastsat i artikel 16, stk. 1, i direktiv 73/239/EØF eller i artikel 18 i direktiv 79/267/EØF, med hensyn til de elementer, som kan indgå i solvensmargenen.«

—————

BILAG II

I afsnit II »Tekniske beregningsmetoder« i bilag I til direktiv 2002/87/EF erstattes metode 3 og 4 med følgende:

»Metode 3: »Kombinationsmetode«

De kompetente myndigheder kan tillade en kombination af metode 1 og 2.«

BILAG III

I afsnit 3 i bilag X til direktiv 2006/48/EF affattes artikel 3, punkt 30, således:

- »30. Når man har til hensigt at benytte en avanceret målemetode i et moderkreditinstitut, der er hjemmehørende i EU, og dets datterselskaber eller i datterselskaber af et finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, eller af et blandet finansielt moderholdingselskab, der er hjemmehørende i EU, skal ansøgningen omfatte en beskrivelse af den metode, der anvendes ved fordeling af den operationelle risikokapital mellem koncernens forskellige selskaber.«
-

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA